

*Thúry György Kereskedelmi, Vendéglátó és
Idegenforgalmi Szakképző Iskola*

É V K Ö N Y V

**A NAGYKANIZSAI
THÚRY GYÖRGY KERESKEDELMİ,
VENDÉGLÁTÓ ÉS IDEGENFORGALMI
SZAKKÉPZŐ ISKOLA**

**JUBILEUMI
ÉVKÖNYVE**

1857—2007

Szerkesztette:
Csordásné Láng Éva
Kereskai Eszter

Fotók:
Kepe Tiborné Magyar Klára
Zsoldos Tamásné

Borítóterv:
Horváth Béla

Kiadja:
A Thúry SZKI Igazgatósága az „Új Szellemű Kulturált
Kereskedelemért” Alapítvány támogatásával

Felelős kiadó:
Csordásné Láng Éva
igazgató

A szerkesztés lezárult:
2007. július 3-án

Megjelent 2000 példányban

Nyomdai munkálatok:
Kanizsai Nyomda, Nagykanizsa
Felelős vezető: Brenner Árpád

TARTALOMJEGYZÉK

Hiller István köszöntője.....	5
Marton István köszöntője.....	7
Előszó helyett.....	9
Thúry György kanizsai kapitánysága 1567-1571.....	13
Király Lajos: Óda egy iskoláról.....	17
150 év a nevelés és a gazdaság szolgálatában.....	21
Kanizsai József: Évtizedek távlatából.....	33
A testnevelés és a sport története a Thúryban.....	35
Új sportág született.....	39
Kulturális élet a „Keriben”.....	47
A nemzeti és egyéni identitás.....	49
A keszthelyi Helikon.....	55
Szakképzés.....	61
Az Új Szellemű Kulturált Kereskedelemért Alapítvány.....	69
Tisztelgés az alapításának 150. évfordulóját ünneplő Thúry György Szakképző Iskola előtt.....	71
Visszaemlékezések.....	73
A Thúry Szakképző Iskola nemzetközi kapcsolatai.....	97
A diákönkormányzat munkája.....	105
Intézményi adatsorok.....	115
Jelenlegi diákok és dolgozók.....	131
Zárszó.....	169

**Dr. Hiller István oktatási és kulturális miniszter
köszöntője a Thúry György Kereskedelmi, Vendéglátó
és Idegenforgalmi Szakképző Iskola megalapításának
150 éves évfordulója alkalmából**

„Embert nevelni elsősorban.” Ez a nagykanizsai Thúry György Kereskedelmi, Vendéglátó és Idegenforgalmi Szakképző Iskola jelmondata, és ennek szellemében tanítja a diákokat már 150 éve.

Mi a titka az intézménynek? Minek köszönheti, hogy a hallgatói létszám a sokszorosára duzzadt? Minek köszönheti, hogy sok-sok generáción át, nehéz, keserves időkön keresztül is folyamatosan fejlődni tudott, színvonalas oktatást biztosított, elismert szakmákat adott?

Minek köszönheti, hogy ez az intézmény a legrégebbi az ilyen képzési típusú intézmények között Magyarországon?

Igazából ez nem is titok. A diákok iránti elkötelezettség, az áldozatkész munka, a hivatástudat az, ami ezt lehetővé tette, lehetővé teszi. Legyen szó a sáfrányos pezsgőmártással körített rostonsült tokhalfilé elkészítéséről egy versenyen, vagy szabadidős baseball-foglalkozásokról hétfvégén, az intézmény megalakulása óta a legjobbat próbálja kihozni a fiatalokból.

Az iskola munkája, hozzáállása példaértékű. Megmutatja, hogy kell olyan képzést nyújtani, amely modern, versenyképes tudást biztosít a fiataloknak. Megmutatja azt az utat, amelyre ha a többi iskola is fellép, akkor ismét nagy lehet a presztízse a szakmáknak, a szakkézésnek.

Velük, és az ország többi szakképző iskolájával olyan szakképzési rendszer kialakítása a célunk, amelyben nagyobb hangsúlyt kap a munkaerőpiaccal való együttműködés, a pályakövetés, a felnőttképzés, a regionális szintű kapcsolattartás. Ezek a lépések elősegíthetik a hiányszakmák betöltését, az európai szinten is versenyképes képesítések megszerzését.

Mindezt együtt, együttműködve, konszenzusokat kötve kell kialakítanunk, hogy gyermekeink biztosíthassák jövőjüket, családjuk jövőjét.

A nagykanizsai Thúry György Kereskedelmi, Vendéglátó és Idegenforgalmi Szakképző Iskola másfél évszázada része a város életének. Másfél évszázada oktatja a fiatalokat, nevel embereket a gyermekekből.

Őszintén kívánom, hogy még sokáig működjön ilyen színvonalon, ebben a szellemben az intézmény.

Dr. Hiller István

Oktatási és kulturális miniszter

Köszöntés

150 éves a Thúry György Kereskedelmi, Vendéglátó és Idegenforgalmi Szakképző Iskola Nagykanizsán. Ünnepel az intézmény, tiszteleg az elődök emléke előtt, számba veszi értékeit, megfogalmazza eljövendő terveit, céljait. A város, a fenntartó osztozni kíván az iskola meghitt ünneplésében, hiszen boldog az a város, amelyben az általa működtetett intézmények nem tiszavirág- életűek, hanem három emberöltőt mondhatnak magukénak.

Az eltelt másfél évszázad tapasztalata nem csupán az iskola közösségét, de Nagykanizsát és egész vonzáskörzetét gazdagította. Az üzleteinkben, vendéglátóhelyeinken dolgozó szakemberek többsége a Thúryt mondhatja alma materének. Mindig jó érzés értesülni arról is, hogy az ott tanuló diákok a városunk határain túl is szakmai sikereket elérve öregbítik Nagykanizsa hírnevét. Ugyancsak örülnek a nagykanizsai nézők, ha a városi televízió adásaiban a thúrys diákok avathatják be őket a sütés- főzés rejtelseibe. A városi rendezvényeken az iskola közössége munkájával mindig képviselteti magát.

Az iskola mára már elmaradhatatlan színfoltja lett a városnak. Emlékezünk még a családiás méretű iskolára a Zrínyi utcában, mely szinte a szemünk láttára nőtt, s foglalt egyre nagyobb teret magának a városban, mignem elnyerte a mostani épületet, mely egy zökkenő mentesebb munka lehetőségét biztosítja számára. Az intézmény most már a tartalmi, szerkezeti megújulásán, modernizálásán munkálkodik, hogy minél jobban megfelelhessen a gyorsan változó világ új kihívásainak.

Mit kívánhatnánk e nagy múltú intézménynek? Sok lelkes és tehetséges diákot, kiváló pedagógusokat, egyre javuló működési feltételeket, sok nyertes versenyt, társadalmi és szakmai elismerést. Az eddigi munkához gratulálunk, további sikereket kívánunk!

Marton István

Nagykanizsa Megyei Jogú Város Polgármestere

Előszó helyett

Felsejlik előttem a dicső múlt, az ország első vidéki városban létrehozott kereskedelmi iskolájának emléke. A nagyszerű kezdeményezés, a valóra váltott ötlet dicséri a város akkori társadalmát és főleg a gazdasági életében meghatározó szerepet játszó izraelita hitközség tagjait. Ők vetették fel ugyanis az iskola alapításának gondolatát és vitték véghez, fejlesztették érettségit adó felsőkereskedelmi iskolává. Az iskola elhelyezéséről és fenntartásáról is a hitközség gondoskodott 1943-ig, amikor a város vette át tőlük.

Büszkeség tölt el, ha arra gondolok, hogy az iskola nemcsak országos, de az első évtizedekben európai hírnevet is szerzett.

Tudjuk, hogy a vár erőssége nem a falakban, hanem a védők bátorságában és hitében van. Ez a megállapítás igaz erre az iskolára is. Fennállásának első 130 esztendejében mostoha tárgyi feltételek között látta el nemes feladatait, és csupán tanárai hivatástudata, az ügy iránti elkötelezettsége tartotta az említett színvonalon. Néhány év óta az oktatás tárgyi feltételei sokat javultak, és bár nem a célnak megfelelő épületegyüttesben, de jó körülmények között végezheti áldozatos munkáját az intézmény.

Az iskola mindenkor a társadalom és a gazdaság igényeit szolgálja. A nevelési elvárások, az oktató tananyag összefügg a fejlődéssel, és az iskola felépítmény jellegéből adódóan tükörképe a mindenkori társadalmi és gazdasági körülményeknek és csak közvetve hat azokra.

Lévén ez az iskola gazdasági jellegű, a szakmai tananyag, a gyakorlati oktatással szembeni elvárások gyakran változtak, de a nagy cél – embert nevelni elsősorban – mindig ott lebegett a tantestületek által közvetített szellemiségben, a személyes példamutatásban.

Követelt az iskola tanulóitól, de azt és annyit, amit és amennyit adott is nekik.

Álmodták– e vajon az alapítók ezt a 150 éves évfordulót, ezt a nagyszerű emlékezést az iskola dicső múltjára és jelenére. Álmodták– e, hogy az a mag, amelyet elvetettek és féltő gondjal ápoltak, kikelve eljut híre a tengerentúlra is. Álmodták– e, hogy átvészelve két világháború véres poklát, újra töltekezve, a gazdaság elvárásaira pozitívan válaszolva, ma a hajdani létszám sokszorosával szolgálja a várost, hazát, gazdaságot. Én hiszem, hogy igen, mert bíztak a nemes célban.

Ez az iskola mindenkor arra törekedett, hogy megfeleljen a vele szemben támasztott társadalmi elvárásoknak. Fegyelemre nevelte tanítványait, mert ez az életben is elsődleges elvárás. Tudást közvetített általános és szakismeret formájában, törekedve arra, hogy helytálló, a változásokhoz alkalmazkodó tudás megszerzésére képes fiatalokat bocsásson ki falai közül. Tanárai személyes tartásukkal adtak példát emberségből, neveltek szolidaritásra, kölcsönös tiszteletre.

Jó-jobb és kiváló tanárai is voltak és vannak az iskolának, akiket az elhivatottság tartott és tart meg e göröngyös, de magasztos pályán. Nem a meggazdagodás lehetősége, a fény, a pompa vágya, de a diákok csillogó tekintete a tanári magyarázatot értő figyelem azok, amelyek pályán tartották és tartják a pedagógust. Sajnos a pálya társadalmi tisztelete, megbecsülése ma igencsak hiányzik, és ez a körülmény bizony érezteti káros hatását. Sok minden megváltozott és átalakult az utolsó évtizedekben. A tömegesedés érezteti hatását, amelynek velejárója, hogy a tanári módszereknek is változni kellett. Hosszú évtizedekig elegendő volt a tanár pusztja megjelenése, személyes varázsa a fegyelem, a rend megtartásához, ma azonban ez nem mindig elegendő. Állítom azonban, hogy ma is a tanár felkészültsége, a tananyagközvetítés módja, a személyes példaadás azok a tényezők, amelyeknek elsődleges szerepük van. Az iskola erőssége a tantestület által közvetített szellemiségben, a tanár személyiség megjelenésében, elfogadásában van.

A fentebb említetteken kívül az iskolai élet minden rezdülésében érződik, hogy a nemzet szolgálatára neveltek anélkül, hogy akkor és ott a diákok ezt észrevették volna. Kiderül mindez akkor, amikor a 40-50 éves találkozókön résztvevők beszámolóikban emlékeznek egykori iskolánkra.

A szeretet, ragaszkodás érezhető ezeken az összejöveteleken az iskola iránt, függetlenül a hajdani előmeneteltől. Ez az iskola nem a továbbtanulásra készít fel elsősorban. A mindennapok számára gyakorlati szakember képzésére hivatott. Mégis vannak sokan, akik felsőfokú tanulmányokat végeztek és magas állásokat töltöttek és töltenek be. Erre is büszke az iskola.

Bátran mondhatom, hogy ez az iskola mindig nagyobb részt a szegény emberek gyermekeinek az iskolája volt. És az iskola ezt mindenkor méltányolta. A szociális gondoskodás, az iskola „otthon”

jellege segítette azokat, akik hazuról az anyagiak terén kevésbé voltak „eleresztve”, de sem a tanárok, sem a diákok nem éreztették, hogy van különbség e vonatkozásban. Nem voltak vallási megkülönböztetések, még a holocaust időszakában sem. Félő sajnálat övezte azokat is, akik az embertelenségek áldozatai lettek.

Az iskola által elvárt fegyelmezett magatartás azonban nem zárta ki a diákcsinnyeket. Ezeket szová tették a tanárok, de sok esetben még erre sem került sor. Rossz magatartás viszont nem jellemezte a tanulókat. Nemcsak az iskola termeiben, folyosóin, udvarán tudtak viselkedni, de a külső rendezvények alkalmával is megmutatták, hogy méltók a kerista sapka viselésére.

A kirándulásokkor megengedett nagyobb szabadság sohasem fajult szabadossággá.

A tantestület néhány tagja részese volt a város közéletének, esetenként az írásuk is megjelent a városi újságban.

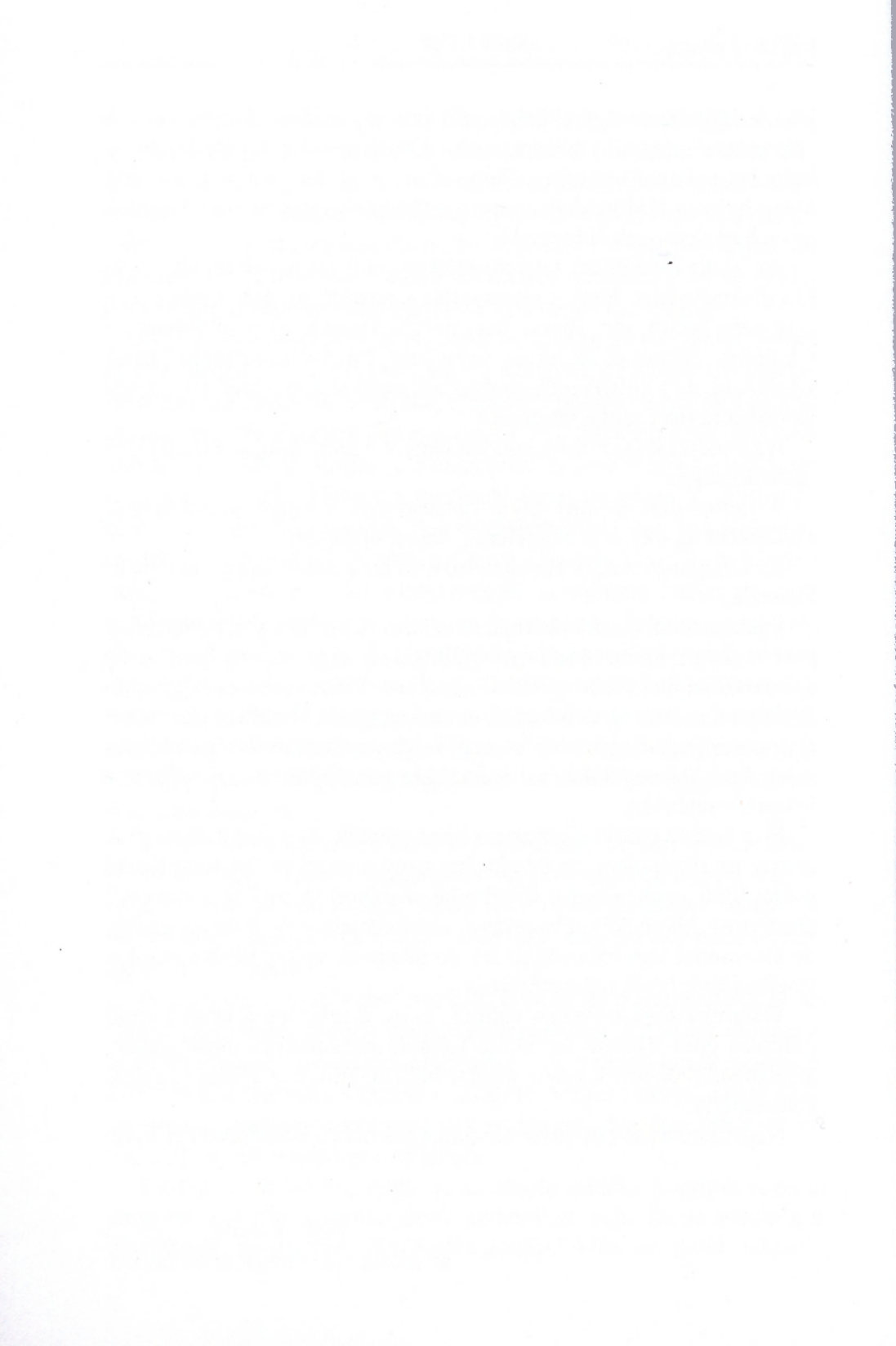
Ez a magatartás csak elmélyítette a tanárok iránti tiszteletet. Ma ez hiányzik.

Igaztalan lenne e sorok írója, ha nem emlékezne a sok évtizedekig tornatermet és tornaudvart nélkülöző, ám mégis igen szép sporteredményekkel büszkélkedő iskolára. A harmincas és negyvenes években a szertorna és a futball terén kimagasló eredményeket értek el testnevelőink irányításával a tanulók. Ma már tornaterem, tornaudvar szolgálja a testnevelőket az egészséges testi fejlődés segítésében, a versenyztetésben.

És a kerista bálók! Eseményszámba mentek, és sokan számítottak ezekre az alkalmakra, az év október vagy november derekán. Rövid műsor után a zene és tánc töltötte be az akkori iparoskör épületének tánctermetét. Alkohol és dohányzás ez alkalommal sem volt megengedett, de ezen senki sem háborodott fel. Jó alkalmak voltak ezek a bálók a viselkedési kultúra fejlesztésére is.

Visszatekintve büszkén vallom, hogy a jelen és a jövő a múlt pillérére épül. Bizom az iskola további eredményes munkájában, amelyben ötvözödnék a múlt megtartható célkitüzései a jelen és a jövő elvárásaival.

Nagyszerű és biztató jövőt álmodom számára a következő 150 évre.

THÚRY GYÖRGY KANIZSAI KAPITÁNYSÁGA 1567-1571

Intézményünk 1957 őszén vette fel a 16. századi török ellenes küzdelmek egyik legkiválóbb várkapitányának Thúry Györgynek a nevét. 390 évvel azután, hogy a végvárrendszer meghatározó fontosságú védőbástyájának élére kinevezést kapott a bécsi udvartól, valamint 100 évvel azután, hogy a kereskedelmi szakiskolai képzés megindult falai között. A korábbi palotai kapitány a királyi tulajdonba került erődítmény tényleges irányítását 1568 márciusától vette át, miután az előző tulajdonossal, Kanizsai Orsolyával hosszas tárgyalások után megállapodást kötött Miksa király.

Thúry előéletéről annyit tudhatunk, hogy ifjú korában választotta a katonai pályát. 1558-ban lévai kapitány, Bars megye főispánja, majd palotai kapitány. A várkapitányi címet a rátermettsége, a jó szervezőképessége, valamint a katonai sikerei ismeretében hagyományozták reá. A császár az ő személyében látta a Szigetváron 1566-ban hősi halált halt Zrínyi Miklós legmegfelelőbb utódját. Feladata a főkapitányság határainak védelme volt.

A heves vérmérsékletű katona azonban a drinápolyi béke (1568) megkötését követően kapta megbízatását, így nem nyílt lehetősége a török haderővel szembeni nyílt összecsapásokra, amelyekben már megannyi tapasztalatra tett szert. A vár élén eltöltött közel négy esztendő mégis intenzíven zajlott.

A tulajdonosváltás során elvégezték a felméréseket, elkészítették a leltárakat. A dokumentumokból kiderült, hogy az akkori vár sem nagyságát, sem szerkezetét tekintve nem felelt meg az Udvari Haditanács céljainak. Elrendelték tehát a főkapitányság székhelyének a legmodernebb elvek alapján történő átépítését. Itáliai mesterek irányítása alatt kezdődött meg az átalakítás.

Thúry Györgyre egyéb, kiemelten fontos feladatok is hárultak az építkezések mellett. A kanizsai kapitányság katonai erejének megfelelő állapotban tartása, a katonáinak ellátása, valamint zsoldjuk kifizetése tartozott ezek közé. A kapitány felelt továbbá a vár életének, gazdálkodásának biztosításáért. A várszolgák, a falvak lakói művelték földjeiket, ellátták a várat, a katonák pedig védelmezték őket a

támadások ellen. Mindemellett Szigetvár örökébe lépve hat vármegye királyi adójának behajtása is tevékenységi körébe tartozott. A főkapitány kötelessége Kanizsa és a hozzá tartozó kisebb várak, erődítmények, valamint az azokat kiszolgáló falvak megvédése is. A térség fegyveres ereje felett is Thúry parancsnokolt.

A rendkívüli felelősséghez azonban nem társult megfelelő anyagi biztonság sem a törököt egyetlen pillanatra nyugodni nem hagyó várkapitány, sem az irányítása alá tartozó német és magyar katonák számára.

Bécs több alkalommal csak hitegette, hogy megküldi a katonák járandóságát, de az esetek döntő többségében ezt a németajkúaknak (250-300 fő) tette meg. Thúry úgy állt a magyar katonái (550-600 fő) mellé, hogy nekik kevesebb feladatot juttatott. A zsoldfizetés hiánya további erőpróbának tette ki a kapitányt, ugyanis a szolgálatában levő katonák – gyakran a megélhetésük miatt – a környékbeli közösségeket fenyegették (rendzavarások, lopások). A zsellérek panaszai ugyan eljutottak a várkapitányhoz, aki tudta, hogy a katonái végső kétségbeesésükben folyamodtak erőszakos eszközökhöz. A parasztok elköltözése felborította volna azt az egyensúlyt, amely a vár működését biztosította, s a fegyveresei közül többen elhagyták, elszöktek. Hiába kérte Thúry az elbocsátását, az uralkodó nem egyezett bele.

A drinápolyi béke megállapodásait igazán egyik fél sem tartotta be. Maga a várkapitány is megszegte több alkalommal (párviadal, fogolyejtés, bilincsbe verés, portyázások). A török nemtetszését gyakran kiváltotta ezzel, s szerzett ellenségeket a cselekedeteivel. Sikeres katonai akcióinak köszönhetően az ellenséges hadvezetés egyre határozottabban akarta Thúry György vesztét. A török véderővonal megerősítése jelezte, a Thúrytól való félelmet. Ütközetben, portyák során nem tudták őt megfélemlíteni, legyőzni, ezért inkább cselhez folyamodtak.

A várkapitány hasznos tevékenysége hozzájárult ahhoz, hogy a kanizsai főkapitányság határvonala megszilárdult és ellenőrizhetőbbé vált. Katonái körében rendkívüli tisztelet övezte, mert adottságai és képességei kimagaslottak, s mindig képviselte érdekeiket, sőt ha kellett, meg is védte őket.

1571. április 2-án Ali bég terve csapdába csalta az ezúttal óvatlan kanizsai főkapitányt. Orosztónál (Orosztony) csatába keveredett.

Hősies küzdelemben, lovát elveszítve kiszolgáltatott helyzetbe került, és megölték. Zrínyi György a segítségére sietett, de megmenteni nem tudta. Megcsonkított holttestét Kanizsára vitette s eltemettette.

A békefeltételek ellenére az udvar számára nem ért meg egy háborút Thúry halála. Csak jelzés, hogy a törökök mennyire tisztelték vitéz ellenfelüket, a földi maradványait őrző kápolna több mint száz éven keresztül háborítatlan maradt.

Tiszteljük névadónkat, aki magatartásával, problémamegoldásaival, határozottságával, valamint napjainkban is követendő hozzáállásával példát mutatott katonáinak. A hőst legyőzhették, de az általa képviselt értékrend folytatása, megtartása az utókornak örök irányvonalat jelöl ki az iskola fennállásának 150. évfordulóján is.

Összeállította: Rábavölgyi Attila szaktanár (Vándor László: Nagykanizsa. Városi monográfia I. kötete alapján)

Király Lajos:
Óda egy iskoláról

(A 150 éves „Keri” köszöntése)

I

Százötven éves iskolánk -
Köszöntlek tégedet!
Ki annyi jót adott nekem,
nekünk, s az éveket,
melyekben küzdelem és harc
volt: most lepergetem. - - -
Ó, mennyi szorgos diákok
bátran küzdött veled,
hogy tanáraiddal együtt
mutasd az érveket:
reád nagy szükség van, s a kor
kívánja létedet,
mert csak így halad a világ,
s virul a gazdaság:
csak tudással, hittel lehet
szolgálni a Hazát! - -

II

Az ezernyolcszázötvenhét
oly távoli világ -
ott, akkor kellett megnyerni
a kezdeti csatát!
A német nyelv hatalmát is
meg kellett törnie
ifjú, lelkes tanároknak,
és kellett hinnie,
hogy a Csengery utcában
indul a diadal:

kereskedelmi iskola
 falai közt a dal,
 s a szó és összes ismeret
 már magyarul zenghet,
 mert csak így lehetünk nagyok:
 ”Nyelvében él a nemzet!”

III

Kanizsa ősi végvár volt,
 egykor Thúry védte,
 ám ezernyolcszáznak végén
 Nagykanizsa léte,
 csillaga felfelé ívelt:
 határszélen állott,
 kereskedelme, ipara
 fejlődött, s a várost
 Dunántúl egyik szép, ékes
 csillagává tette:
 szorgos népét az Isten is
 tenyerébe vette!
 És most kellett csak igazán
 a nagyszerű „Keri”,
 amely emberek garmadát
 tudással vérteti,
 s erősíti a szellemet,
 melynek megküzdeni
 kellett ezernyi akadállyal,
 melyet úgy nevezi
 a tudós nép: közgazdaság,
 melyben ezernyi ág
 fut, rohan és találkozik,
 majd új irányba vág
 erősödve, lombosodva,
 miként a nagy tölgyfát
 az ősi akarat alkotja... -
 Iskolapadokból indult
 könyvelő és boltos,

lett igazgató és bankár -
és mert mindenki fontos
ki a város életében,
akár testben a vér,
viszi a gondoskodás tűzét,
s van, ki messzebbre ért
az országban s határon túl
is vitte tudását
és bankárként üdvözölte
Fiume, Bécs, Zágráb...

IV

Ám nemcsak a közgazdaság
áldott szentélye volt
az iskola, falai közt
a múzsa is dalolt,
s hírét vitte a világba:
Somlyó Zoltán tanult
itt, „Nyugat” egyik költője,
kit Ady pártfogolt,
majd Babits és Kosztolányi
egyik barátja volt...
Deák Ferenc Önképző Kör
több évtizeden át
ifjú szívet nemesített,
s hirdetett kultúrát...
Később is zengték daluk
kezdő ifjú költők:
Balassa, Kanizsa, Király
”Faliújság költők”
friss verseit olvashatták
tanárok és kölkök...
A sport is dicső dolog volt
az ősi falak közt,
a tudás mellett sok sportág
magasan tündökölt...

V

Megáldott a Sors engem is:
szülővárosomban,
Nagykanizsán keristaként
boldog diák voltam,
ó, hányszor szenvedtem, égtem
áldott szerelemben,
s lelkes tanárok oltalma
közt felnőttem...

VI

Százötven éves iskolánk -
Köszöntlek tégedet! -
Ki annyi jót adott nekem,
És kedves éveket!
Adtál sok ezer diáknak
oly pontos érveket,
hogy miként lehet legyőzni
a makacs tényeket
tudással és szeretettel, -
mert ettől ember az ember! –
Az Isten áldjon sokáig!
Köszöntünk iskolánk!
Szívünk templomában mondunk
Teérted egy imát!

Budapest, 2007. június 20.

A szerző író, költő, műfordító. A Krúdy Gyula Irodalmi Kör elnöke, a Magyar Kultúra Lovagja. Eddig 14 könyve jelent meg nyomtatásban. Francia, angol és eszperantó nyelvből fordít verseket.

150 év a nevelés és a gazdaság szolgálatában

A 150 éves intézet fényes múltjára emlékezve, a jelen gondjait feledve, az egykori tanítvány alázatával írom az iskola történetét. Az évkönyv terjedelme és a fellelhető dokumentáció hiányossága határt szab a mennyiségnek anélkül, hogy a történeti hűségen csorba essék.

Mint a társadalom egyik felépítménye, iskolánk is a gazdasági szükség szülte. A magyar közoktatás történetében a legrégebb vidéki kereskedelmi képzést folytató iskola, amelyet 1857-ben alapított az izraelita hitközség, és kétévfolyamos magánjellegű reáliskolaként működött 35 éven keresztül. A kereskedelmi iskola elnevezést 1872-ben vette fel. Óratervében az általánosan művelő tárgyak mellett kereskedelmi levelezés, könyvvitel, kereskedelmi névtan és váltóismeret. A német-osztrák reál-kereskedelmi iskolákhoz hasonlóan alkalmas volt arra, hogy kiváló szakembereket neveljen.

A gazdasági élet számos pénzügyi tekintélye tanult ebben az iskolában. Az alapítást követő időszakban az izraelita elemi iskolához kapcsolódott, azzal közös épületben működött a mai Csengery u. 10. szám alatt. Ez az épület adott helyet a későbbi kereskedelmi iskolának az 1943/44. tanév végéig.

Az iskola első igazgatója Eichberg Adolf, aki nagyszerűen értett ahhoz, hogy az iskolai oktatásnak a kereskedelmi élet követelményeinek megfelelő gyakorlatias irányt adjon. A szakirányú oktatás megalapozásához kiváló segítőkre talált tanártársaiban, akik közül is kiemelkedő ügybuzgalommal dolgoztak: Goldschmidt Dávid, Kellert Lajos, Wilhelm József és Bun Sámuel, aki 1833-ban Eichberg Adolf utóda lett. Bun Sámuel érdeme, hogy a hitközség elhatározta a két évfolyamos kereskedelmi iskola harmadik évfolyamának megnyitását, és a francia nyelv oktatásának bevezetését.

Az iskolában folyó eredményes oktató-nevelő munka, s a gazdasági életnek nyújtott hasznos szolgálat eredményezték, hogy az iskolát a belügyminiszter 8086/1889. sz. rendeletével az ország alreáliskolaival egyenrangúnak nyilvánította. A Trefort-féle iskolarendszer szellemének megfelelően a VKM. 1889-ben a 35649. sz. rendeletével jóváhagyta, hogy a hitközség három évfolyamos középkereskedelmi iskolává szervezze a korábban két évfolyamos iskolát.

A kereskedelmi középiskolába való beiratkozáskor megkövetelték az alreáliskola, az algimnázium vagy a polgári iskola negyedik osztályának elvégzését, így a kereskedelmi középiskola egyenrangúvá lett a főgimnáziumokkal és főreáliskolákkal. A tanulóknak a harmadik osztály elvégzése után érettségi vizsgát kellett tenniük.

A középfokú kereskedelmi iskola első osztálya 1891. szeptember 1-jén nyílt meg és a Zrínyi Miklós utca 44-46. alatti épületben működött 1899-ig; innen pedig a mai Csengery u. 10. számú épületébe költözött.

1893-ban a VKM 1876. sz. rendeletével az addigi magániskola nyilvános jogot nyert, és az 1893/94. tanévben megtartották az első érettségi vizsgát 19 tanulóval. 1895-ben már felsőkereskedelmi iskola néven szerepel az intézet. A nagy kereskedőcégek és a pénzintézetek ugyanis megkövetelték, hogy tisztviselőik érettségi bizonyítvánnyal rendelkezzenek, így az iskolának is alkalmazkodnia kellett a fennálló viszonyokhoz, ha hivatásának meg akart felelni.

Az izraelita hitközség által fenntartott iskola tanári testületében gyakori változások voltak, mert fizetésük nem érte el az állami iskolákban működőké és nem volt nyugdíjjogosultságuk. Ezért 1899-ben államosítási javaslattal fordultak az akkori kultuszminiszterhez.

Az államosítás azonban elmaradt, de a tanári kar állandósága megszilárdult, mert a 75559/1906. sz. kultuszminiszteri rendelet fizetésekiegészítést adott, az 1911. decemberi rendelet pedig biztosította, hogy az iskolánál működő rendes tanárokat 1894-től kezdve felvegyék az Állami Nyugdíjintézetbe.

Sok nehézség árán az első világháború alatt is biztosították a tanítás folyamatosságát. Ebben főként dr. Villányi Henrik szerzett múlhatatlan érdemeket, aki 1916. szeptemberében követte Bun Sámuelet az igazgatói tisztségben és 1927-ig vezette az iskolát. Kiváló tanári egyéniség, nagyszerű szervező volt, fáradhatatlan munkása az oktatásügynek és a közéletnek is. Az iskola történetének jelentős állomás volt az 1920-as év, amikor a VKM 60500/1919. sz. rendelete a háromévfolyamú felsőkereskedelmi iskolákat négyévfolyamúakká szervezte át. A háborút követő zilált gazdasági helyzet, de különösen a nagy világgazdasági válság hatással volt az iskolára is.

Tanulólétszáma rohamosan csökkent és 1933-ban a négy évfolyamra még 100 tanuló sem iratkozott be. Ezekben a nehéz időkben Balogh Dávid volt az intézet igazgatója, aki nemes személyiségével otthonná

tette az iskolát tanárnak és diáknak egyaránt. Az iskolát fenntartó hitközség nem bírta az anyagi terheket, ezért az általa 76 éven át fenntartott intézetet felajánlotta Nagykanizsa megyei városnak. 1933. május 9-én Zalavármegye kisgyűlése is jóváhagyta; a belügyminiszter pedig 1933. augusztus 5-én adta meg az átvételhez szükséges engedélyt. Az 1933-34. tanévet tehát már Nagykanizsa megyei város iskolájaként kezdték meg, és ezzel az iskola történetének lényeges szakasza zárult le. Erre az időre az iskola felekezeti jellegét is elvesztette, hiszen az 1899-es 90 % helyett 24 % volt az iskolában a zsidó tanulók aránya. A város sokat tett az iskola fellendítése érdekében. Intézkedéseivel elősegítette a tanulólétszám emelkedését, biztosította az oktatás személyi és tárgyi feltételeit.

Az 1940/41. tanévtől kereskedelmi középiskolaként folytatta működését az intézet, új tantervek alapján. Az oktató munkát azonban a második világháború és a vele kapcsolatos intézkedések zavarták. Az 1939. évi IV. tc. alapján Balogh Dávid igazgatót és négy tanárt eltávolítottak az iskolából. Az oktatást csak óraadókkal tudta biztosítani Surányi Gyula, aki 1940-től 1943-ig, mint a tantestület legtapasztaltabb tagja igazgatta az iskolát. 1944 őszén az intézet mai épületében kezdődött a tanítás, de az 1944. október 26-án megjelent 9700/1944. VKM sz. rendelettel félbe kellett szakítani. A háború az iskola felszerelését elpusztította, az épületet katonai célokra foglalták le.

A városban 1945. április 1-jén megszűntek a harcok, és a szovjet városparancsnokság kérésére április második felében újra megkezdődött a tanítás. Minthogy az iskola épülete nem állt rendelkezésre, ezért az oktatás a ferences rendház kertjében, udvarán és folyosóin folyt, úgyszólván berendezés és könyvek nélkül. Az 1945/46. tanévet már a Zrínyi Miklós u. 33. sz. alatti épületben indította dr. Borsa Béla igazgató.

Ez az év jelentős változást hozott az addig csak fiúiskola életében. A belügyminiszter engedélyezte a leánytagozat létesítését és a BKM 37000/1945. sz. rendelete lehetőséget adott arra, hogy ahol nincs külön leányiskola, ott a lányok beiratkozhatnak a fiúiskolába.

Az intézmény fennállásának 100 éves évfordulójának ünnepe
(jobb szélén Fülöp Ernő, az iskola akkori igazgatója)

Az ideiglenes Nemzeti Kormány 11130/1945. ME. sz. r. alapján azok a felnőttek, akik önhibájukon kívül nem végezhatték el a középiskolát, beiratkozhattak az említett rendelettel megalkotott felnőtt dolgozók középiskolájába. E rendelet alapján kapott engedélyt 1946. április 7-én az iskola a kereskedelmi és szövetkezetügyi minisztertől a felnőtt tagozat indítására. Ugyancsak továbbfejlődött a már 1920-ban beindult női kereskedelmi szakiskola, és az 1941/42. tanévtől fokozatosan, kisebb kihagyással, párhuzamos osztályokban folyt a tanítás. A fordulat évében, az 1948. 3. tc. alapján az iskolát az állam vette kezelésbe és alkalmazottait is állami alkalmazottakká nyilvánították. Az iskola történetéhez tartozik, hogy 1950. szilveszter éjjelén tűz pusztított az épületben, amelynek következtében megsemmisült a teljes iratanyag. A tanévet a volt piarista gimnázium tantermeiben fejezték be.

Változást okozott az iskola életében az 1950. évi 41. tvr., amely a kereskedelmi középiskolák helyett közgazdasági középiskolákat hozott létre. (Megemlítem, hogy ez idő tájt sok bizonytalanság volt tapasztalható az elnevezésben. Egyaránt előfordult a közgazdasági gimnázium és a közgazdasági középiskola név is.) 1952-ben újabb változás következett be, mert az 1952. évi 10. sz. tvr. megszüntette a közgazdasági középiskolákat és életre hívta a szakosított technikumokat. Ettől kezdve az iskola Közgazdasági Technikum Kereskedelmi Tagozat néven működött és a Belkereskedelmi Minisztérium főhatósága alá került. A technikum jól bevált iskolatípus volt, a végzettek közül sokan vannak ma tekintélyes beosztásokban, lettek gazdasági életünk megbecsült dolgozói.

Időközben a kereskedelmi tevékenységet képesítéshez kötötték, de a gazdasági fejlődés is szükségessé tette a kereskedelmi szakmunkásképző iskolák felállítását. Ezek óratervei, tantervei, a képzés időtartama többször is változtak, de a képzési cél ugyanaz maradt: szakképzett eladókat és vendéglátóipari szakembereket adni az ágazatnak. A középiskola mellett szervezett szakmunkásképzőbe az 1954/55. tanévben iratkoztak be első ízben, és a képzésben résztvevők száma az 1980/81. tanévben elérte a 300 főt. 1957 őszén jelentős dátumához érkezett az iskola. Méltó keretek között, de mostoha tárgyi feltételek mellett ünnepelte 100 éves jubileumát. Ettől kezdve névadója az iskolának Thúry György, Kanizsa várának főkapitánya.

1957. Az intézmény névadójának emléktábla avatása

Az iskola épületét Fülöp Ernő igazgató többszöri belső átalakítással formáltatta akkorira, de a megnövekedett létszám számára a korszerű oktatás minimális feltételeit is alig biztosította.

Az 1955-56. tanévben kezdődött el az iskolában a felnőtt kereskedelmi és vendéglátóipari szakmunkásképzés. Ehhez kapcsolódva az 1960-as évek elejétől az iskola végzi a boltvezető és vendéglátóipari üzletvezető-képző tanfolyamok szervezését és lebonyolítását.

Az 1965-ben végrehajtott oktatási reform során megszűntek a technikumok és helyükbe az 1965. évi 24. sz. tvr. alapján a szakközépiskolák léptek a technikumétól eltérő képzési céllal. Iskolánk is ettől kezdve lett kereskedelmi szakközépiskola. Óratervében már nem szerepelnek az adminisztratív munkára képző tárgyak.

22 évi fenntartás és főhatósági jogkör gyakorlása után a 144/1973. (MK 14.) MM sz. utasítás alapján 1975 januárjától e jogköröket a Zala megyei Tanács VB. Művelődésügyi Osztálya vette át a Belkereskedelmi Minisztérium szakmai főhatósági tevékenységét. A fenntartás 1981-ben Nagykanizsa Város Tanácsa hatáskörébe került. A rövid idő alatt a tanácsoknak nem volt lehetőségük az iskola tárgyi feltételeinek hiányosságait megoldani. Újabb változás következett 1976. január 1-jével, amikor közös igazgatás alá helyezték a szakközépiskolával a szakmunkásképzőt. Ekkor kapta új nevét is: Thúry György Kereskedelmi Szakközépiskola, Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakmunkásképző Iskola.

A 125. évforduló, Mayer Ferenc igazgató ünnepi emlékbeszéde

A rendszerváltásig eltelt kb. 133 esztendő, az azt követő évekhez képest viszonylagos állandóságot jelentett az iskola életében. Az iskola tárgyi feltételei mindig rosszak voltak, és mindinkább szűkösebbé váltak az egyre növekvő tanulólétszámhoz és a megnövekvő feladatokhoz is. A gazdaságban végbement változások szükségessé tették az oktató szakmák, tantervek és óratervek módosítását is.

Az iskola korábbi mostoha elhelyezésének gondjai nehézségek árán ugyan, de megoldódtak néhány évre, mindjárt a rendszerváltás első éveiben. Az intézményt fenntartó Városi Tanács Művelődési Osztálya

a volt munkásőrségi és pártbizottsági épületek kezelési jogát 1990 júniusában megkapta. Ezt követően lehetőség nyílt az épületrészek iskolai célra történő átalakítására. Az átalakítás során tantermeket, könyvtárt, melegítőkonyhát és ebédlőt hoztak létre. Az átalakított épületekbe 1991 nyarán átköltözhetett az intézmény a Zrínyi u. 33. sz. alatti épületből. Az öröm azonban csak 2 év múlva vált igazán teljessé, amikor egy új épületrész a tantermeken, tankonyhán és tantermen kívül tornateremmel is bővítette a komfortot. (Fennállása óta nem volt az iskolának tornaterme!) Az építkezések szervezésében oroszlánrésze volt az iskola akkori igazgatójának, Csordásné Láng Évának.

Az iskola jelenlegi épülete

Az iskola iránti érdeklődés gyors ütemben növekedett, ezért az említett épületekben a szaporodó osztályokat nem lehetett elhelyezni. Néhány évig az „anyaépületen” kívül 4 épületben is folyt a tanítás. A tanterem gondok csak a közelmúltban oldódtak meg, talán véglegesen. Megtörtént ugyanis az épületegyüttes bővítése (2001), és a volt SZTK épület jelentős részének az iskolához való csatolása, és oktatási célra való átalakítása (2005).

Az iskola elhelyezésének megnyugtató megoldásán kívül gyors egymásutánban változott a szakmai szerkezet, az oktatott szakmák száma, tanterve és óraterve is. 1993-ban indult a vendéglátóipari szakközépiskolai képzés. Ez a körülmény az iskola nevében is változást hozott. Az új név: Thúry György Kereskedelmi és Vendéglátó Szakközép- és Szakmunkásképző Iskola lett.

Az 1995-ös tanévtől az iskola akkori igazgatója, Cseke Zoltán szervezésében a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskolával együttműködve post-secondary képzés indult „anyag- és áruforgalmi ügyintéző” néven. Az oktatást az iskola tanárai és külső óraadók látták el. Ez a tevékenység a 2005-2006. tanévben szűnt meg.

Bővült a képzés köre azáltal is, hogy MKM 53806/1998. XVI. sz. határozatával engedélyezte a kereskedelmi szakmenedzser képzést bel- és külkereskedő, reklám-marketing és szállítmányozási szakirányban.

Az 1996-ban újraindult kereskedelmi technikusképzést 1999-ben vendéglátó technikus, 2001-től idegenforgalmi technikus, 2005-től logisztikai ügyintéző képzéssel bővítették. A szélesedett struktúra magával hozta az iskola új nevét is, amely 2003-tól Thúry György Kereskedelmi, Vendéglátó és Idegenforgalmi Szakképző Iskola lett.

1997-től bevezetésre került a Nemzeti Alaptanterv (NAT). A NAT alapján oktató szakközépiskolákban megszűnt a korábbi érettségi-képesítő vizsga, így az érettségi a korábbival ellentétben nem ad egyúttal szakképesítést is. Bevezetésre került a kétszintű érettségi vizsga: közép- és emelet szint. A rendelkezés választási lehetőséget biztosított a jelölteknek, kedvező lehetőséget adva főként a továbbtanulni szándékozók számára (2005-től).

A 2002-es tanévtől az új OKJ megváltoztatta az oktatható szakmákat. E szerint az új szakmák a következők: élelmiszer- és vegyiáru kereskedő, kultúrcikk kereskedő, szakács, cukrász, pincér és vendéglátó eladó.

A technikus képzés érettségire épül. Időtartama a kereskedelmi, a vendéglátó és idegenforgalmi szakmákban 2 év, a logisztikai ügyintéző képzés esetében 1 év.

2006-ban ismét változott az OKJ. E szerint a vendéglátó szakmában a szakács, a cukrász és a pincér szakmák három évfolyamos képzésűek lettek, mint voltak a korábbi években. 2007. őszétől újabb változást vezet be az OKJ. A hagyományos kereskedelmi szakmák elnevezése

bolti eladórá változott, a logisztikai ügyintéző maradt, de a képzési idő mindkét említett szakma esetében 2 év lett.

Jelentős változást hozott az oktatási törvény a szakiskola és a középiskola közötti átjárhatóság megteremtésével. E szerint a 10. osztály befejezése után a tanulmányi eredmény és az osztályfőnök javaslata alapján lehetősége van a tanulónak a szakiskolából a középiskolába való átlépésre, és viszont.

Az idegen nyelvi képzés elősegítése céljából lehetőséget ad a közoktatási törvény nyelvi előkészítő osztály indítására. Ebben az osztályban az első évben heti 12-15 órában idegen nyelvi, 4 órában számítástechnikai képzést kapnak a tanulók, a többi órában és tárgyban szintfenntartás folyik. Ezek a tanulók a 13. osztály elvégzése után tehetnek érettségi vizsgát.

A középiskolai felnőtt képzés lehetősége 1985-ig a középiskolákban nem volt engedélyhez kötve. Ettől fogva azonban a törvény akkreditálásához kötötte a felnőttképzést. Az iskola élt ezzel a lehetőséggel. A kereskedelmi és vendéglátó alapszakmákban elegendő jelentkező esetében indítható képzés. Ugyancsak az igények függvényében folyhat képzés boltvezető és vendéglátó üzletvezető szakmákban is.

Újszerű, hogy a közoktatási törvény megengedte a szakképzést folytató iskolákban 2006. óta a művészeti oktatást. Ebben az iskolában a színjátszás és a kézművesség szakágakban folyik képzés.

Kitüntető feladatra kapott lehetőséget az iskola a már említett főiskolától. 1996 óta német és angol nyelvből szakmai nyelvvizsgákat bonyolíthat. Ez idő óta az iskola Regionális Nyelvi Központként szerepel.

Jelentős szerepet tölt be az intézmény a városi rendezvények egy részének bonyolításában, mint szervező és bonyolító is.

Az iskola iránti érdeklődés nem csökkent. Beiskolázási gond jelenleg nincs. A végzősök közül főként a vendéglátó szakmák számára kedvezőek az elhelyezkedési lehetőségek. Néhány végzős külföldön is szerencsét próbált. A kereskedő szakterületen végzők iránt is van igény, de az alacsony bérezés miatt inkább más területen vállalnak munkát.

A változásokat érzékeltetve álljon itt néhány adat az iskolaépület adottságairól: 30 tanterem, 8 csoportbontásra alkalmas terem, 1 kémia

előadó, 1 könyvtár, 2 szertár, 1 tornaterem, 2 tankonyha, 1 cukrászat, 1 tanéletterem, 1 élelmiszer kabinet, 1 iparcikk kabinet, 1 taniroda, 4 számítástechnikai terem, 4 öltöző, tanári szoba és irodák. Pedagógusok száma 77 fő, technikai dolgozók száma 23 fő.

Testvériskolai kapcsolatot ápol az intézmény: olasz, horvát, székely iskolákkal.

Pedagógus hittel vallom az iskola emberformáló, jellemalakító szerepét. A társadalom, a gazdaság jó értelemben vett fejlődésében meghatározó szerepe van az iskolának, ezért a felnövekvő nemzedék nevelésére, oktatására a mindenkori hatalomnak erején felül kell áldoznia.

Varga Ferenc

Kanizsai József:
Évtizedek távlatából

(Egykori iskolámra,
a Thúry György Közgazdasági Technikumra emlékezve)

Évtizedek távlatából
Gondolok az iskolámra.
Emlék-öröm zajából
Visszaszököm Kanizsára.
Látom a fejemre illő
Szép, búzakék keris sapkám,
Ha tanár jött, megbiccent ő,
Én mentem tovább az utcán.
Büszke lépttel, tekintettel
Mentünk az iskola felé,
Szívünk tele reménnyel:
A Tudásunk – a Jövőé!
Emlék-albumban Russay
Tanár úr képe néz felém:
”Csináld meg, tudd akarni! -
És tudtam, és mily könnyedén...
Érces fegyellemmel nézem
Volt iskolám ablak-szemét,
A szívemben vágyom, kérem:
Fordítsa rám tekintetét!
Még egyszer érezzem, hogy vár
Hogy megszimíthassam falát!
Marad számomra: Tudás-vár.
Szívem nyugodt! Hazatalált!

Nagykanizsa; 2007. május 30.

A szerző író, költő, meseíró. A Krúdy Gyula Irodalmi Kör titkára,
a Magyar Kultúra Lovagja. Eddig 22 könyve jelent meg nyomtatásban.

A testnevelés és sport története a Thúryban

A kezdetekről kevés adat áll rendelkezésre. A korabeli újságok nem foglalkoznak központi témaként az iskolai testneveléssel és sporttal. Annyit azonban az adatszegénység ellenére tudhatunk, hogy elődeink diákjai bekapcsolódtak Nagykanizsa városának lassan, de folyamatosan fejlődő sportéletébe.

A második világháború utáni időkről aztán már több információ áll rendelkezésünkre. Olyan kiváló kezekben volt a kereskedelmi iskola testnevelésének, sportéletének irányítása többek között, mint Holló János és Molnár Sándor.

Az iskola tantestületének röplabdacsapata 1954.

Holló János 1937-től 1943-ig volt az iskola tanára, aztán részt vett a második világháborúban, amelyben hősi halált halt. 1946-ban került az intézménybe Molnár Sándor, aki 1950-ig vezette az iskolai sportéletet, majd elkerült Nagykanizsáról, és a Közgazdasági Egyetem tanára lett.

Öt tizenöt éven át követte Russay Olivér, aki nagy felkészültséggel és óriási lelkesedésével a mostoha körülmények ellenére virágzó sportéletet teremtett. Az iskolának egyetlen lehetősége a Zrínyi utcai salakos sportudvar volt, ahol kosárlabdázni és néhány atlétikai feladatot lehetett megoldani (távol- és magasugrás stb.). Hosszú ideig bérelt

tornatermekben folyt az iskolai testnevelés és sport oktatása. Ez azonban nem gátolta meg azt, hogy a Paizs-Sajni-féle időszakban a 60-as évek elején a tanár úr ne tudjon kialakítani egy ütőképes csapatot a fiú kosárlabdában. Ők jelentős sikereket értek el a középiskolás versenyeken, majd Nagykanizsáról elkerülve Székesfehérváron magasabb, NB-s szinten folytatták pályafutásukat. A fiúkat követték a lányok is, akik aztán Mike József tanár úr vezetésével, szintén idegen tornateremben készülve a versenyekre, szép sikereket értek el a különböző versenyeken. A labdajátékok mellett főleg atlétikában voltak az iskolának olyan tanulói, akik öregbítették az intézmény hírnevét. Közülük is kiemelkedik ANDRI MAGDOLNA, aki súlylökésben ért el országos sikereket. Szépen induló sportkarrierjét azonban makacskodó gerincsérülése kettőtörte...

1981-ben Mike tanár úr eltávozott az iskolából, a testnevelés és sport irányítása ezután átmenetileg óraadó tanárok kezébe került.

A sportélet aztán akkor lendült fel ismét, amikor 1982-ben újra megalakult a lányokból egy kosaras társaság. A Jakabfi Éva, Szigeti Ágnes, Németh Ágnes-féle társaság a még mindig mostoha körülmények ellenére (továbbra sem volt tornaterem, szabadban edzettek, csak a mérkőzésekre volt bérelt termük) mindjárt az első évben a középiskolás bajnokságban megyei 3. helyezést ért el. Számos alkalommal vettek részt a középiskolás kupaversenyeken is, többek között a Ganz Szakközépiskola által rendezett Öry-kupán.

A tantestület futbalcsapata egy tanár-diák meccs után

Gyarmati Csillák ezen a versenyen a sokkal jobb feltételek mellett sportoló csapatokkal szemben 3. helyezést ért el.

Jelentősen megváltoztak a testnevelés és sportolás feltételei akkor, amikor 1993-ban végre lett saját tornaterme az intézménynek. Ez a teremhez kötődő sportágak fejlődésének adott további lendületet. Ekkor már a kosárlabdát a fiúcsapat jelentette. Ők folyamatosan szerepelnek azóta is különböző bajnokságokban. Ma már szép hagyományokra tekint vissza a THÚRY-KUPA versenysorozat, amelyet később az előbbieken említett Russay tanár úrról RUSSAY EMLÉKTORNA néven szervez az időközben megalakult THÚRY DSE. Számos neves csapat, köztük több horvát, szlovén részvételével sikerült nemzetközivé alakítani. A kupát ebben a rangos mezőnyben többször is megnyerte a Thúry csapata, amely szerepelt a felnőttek között a megyei bajnokságban is.

A labdajátékok közül a kosárlabda mellett idővel nagy népszerűsége tett szert a labdarúgás és a röplabda is. Az iskola tanulói rendszeres szereplői a diákolimpia versenyeknek, amelyeken szép sikereket értek el.

Az egészséges életmódra nevelés sikeréhez jelentősen hozzájárult a sokáig dr. Pillér Ernő, majd Göncz Ferenc és dr. Pataki Miklósné vezette ODK-szakosztály is. A túrák alkalmával a résztvevők nemcsak a szűkebb és tágabb hazával ismerkedtek, hanem sok időt töltöttek a szabadban is.

A nem versenyszerűen sportoló tanulók számára a 2005-ben megépített sportudvarral további lehetőségek adódnak a szabadidő hasznos eltöltésére.

Ma már elmondható, hogy a jelentősen megjavult feltételek mellett a sport az egyik virágzó területe a Thúrynak...

Göncz Ferenc

Új sportág született

Ezzel a címmel tudósítja olvasóit a Zalai Sportrevü 1991. november 1.-jei száma.

A sporttörténeti mérkőzés helyszíne Nagykanizsa, Mindenki Sportpályája.

Az időpont 1991. október 23. 14 óra. A mérköző csapatok: ANTS B.C. (Nagykanizsa) és DARK HORSES B.C. (Győr). A mérkőzést a 300 nézőn kívül dr. Kereskai István polgármester, Farkas Zoltán alpolgármester és dr. Dornbach Alajos az Országgyűlés alelnöke is megtekintette.

...de hogyan, mi módon valósulhatott meg az I. hivatalos magyar baseball-mérkőzés. A történet két évvel korábban kezdődött. 1989. augusztus 31-én Iváncsits János a Thúry SZKI tanára egy 50 éves érettségi találkozózt szervezett, melyen két Floridában élő öregdiák is részt vett. Egyikük bizonyos Stephen A. Karakay, Florida-állam közjegyzője másnap arra kérte a szervezőt, hogy próbáljon meg – az amerikaiak nemzeti sportjával - a baseballyal foglalkozni, Nagykanizsán csapatot szervezni, esetleg a baseballyt Magyarországon megszerettetni.

Iváncsits János igent mondott erre a hihetetlenül nehéznek ígérkező felkérésre, de arra kérte Mr. Karakayt, hogy adjon meg minden szakmai-módszertani-technikai segítséget ahhoz, hogy a „baseball-misszió” sikeres legyen. Sajnos, ahogy telt-múlt az idő bebizonyosodott, hogy mi „keris” tanárok sokkal lelkesebbek voltunk, mint az amerikai megbízónk: Karakay úr...

Iváncsits János tanár másnap tájékoztatta igazgatóját, Csordásné Láng Évát a baseball felkérésről. Az igazgató az első perctől kezdve támogatta az akkor még teljesen bizonytalan kimenetelűnek tűnő baseball-ügyet. Először keresni kellett egy edzőt!

A választás Gondi Zoltán fiatal testnevelő tanárra esett. Ma már tudjuk, hogy ez a választás telitalálat volt, hiszen Gondi Zoltán hite, akaratereje, tenni akarása, és új iránti fogékonysága nélkül nehezen valósulhatott volna meg az a sikersorozat, melyet a később alakult csapattal elért. 1990 januárjában – nagyon sok jelentkező közül – Gondi Zoltán kiválasztott 25, 14-18 éves fiút.

Megtörtént a névválasztás is: ANTS (hangyák) lettünk. A Hangyák hangyaszorgalommal kezdték meg az edzéseket. Igazi baseball-

felszerelés híján először széklábakkal ütötték el a teniszlabdákat, taktikai elemeket sajátítottak el videofilmekről, reflex- és erőfejlesztéseket végeztek, illetve az atletikus képességek javításával teltek az edzések.

Az országosan másodikként bejegyzett klub elnöke Csordásné Láng Éva, edzője Gondi Zoltán, titkára Iváncsits János lett. A csapat először a Thúry Kereskedelmi SZKI csapataként DSK-szinten működött. Később egyre inkább nyitottunk a város felé. A fő probléma a felszerelés hiánya volt. Az első szponzorunk a Generál Electric lett, miután Karakay úr felkereste az Egyesült Államokban a GE. Elnökét Mr. Welch-et, és tájékoztatta őt a nagykanizsai baseball-csapatalkítási fejleményekről. Így az ő közbenjárására kapták a Hangyák az első pólókat és melegítőket.

1990 novemberében Nagy Márta (az első magyar csapat menedzsere) a Testnevelési Egyetemen – nagy érdeklődés mellett – mutatta be a baseball sportot. Ezen a bemutatón ismerhettük meg a játék lényegét, a felszereléseket, - mindez nagyon lelkesítően hatotta Hangyákra. Fontos esemény volt az első felszerelések érkezése az USA-ból, amelyet Karakay úr küldött. Ez azonban kevésnek bizonyult, így Iváncsits János felvette a kapcsolatot az amerikai Willimsporrtal, a baseball sportcentrummal, és a sokadik levélváltás után, Frank Lupacchino (a nemzetközi kapcsolatok felelőse) úgy döntött, hogy segítségünkre siet. Így kaptunk több csapatra szóló felszerelést. Azonban a küldő személy az amerikai Little League (kis liga) vezetője volt így a felszerelések egy része a „kis hangyáknak” lett jó.

A kicsik edzését a Vécsey iskolában Rác András testnevelő tanár vezette. Az új felszerelések birtokában bátran tervezhettünk.

Ekkor már rajtunk kívül Győrben és Budapesten is működött baseball csapat, így 1991. október 23-án – nemzeti ünnepünkön – megrendeztük az I. hivatalos baseball-találkozót, melyről Balogh Antal sportújságíró a Zalai Hírlapban így tudósított:

„Sporttörténelmi mérkőzés Kanizsán-győri sikerrel. Hazánkban új sportág van születőben, s reméljük, hogy a mai - országosan is első – baseball-mérkőzéssel megindult a külföldön egyre népszerűbb sportág térhódítása.”

Sikeres hazai premier Kanizsán

Mozgalmas zalai sporthé-
végéről nehéz lenne beszél-
ni, écsapataink jobbára
idegenben szerepeltek, ki-
vétel volt ez alól az N. Ants
BC baseball-csapata.

A kanizsaiak ugyanis ha-
zai pályán szerepeltek, még-
hozza egy nemzetközi soro-
zat hazai premierjén. A ta-
vasszal újjá indított Interi-
ga küzdelemsorozatában a
zalaiak a horvát Varasdin
együttesét fogadták szomban.
A bemutatkozás fényesre
sikeredett, hiszen Gondiek
legyőzték a vendégeket. (A
héti vége sporteseményeiről a
13-14-15. oldalakon számol-
tunk be.)

A kanizsaiak ütőjátékosa már újjá indította a labdát

(Szakony Attila felvétele)

Bár a mérkőzés a Mindenki Sportpályáján volt, a Hangyák bázisa az új Víztorony melletti Thúry-pálya lett. Itt építettük ki a Honvédség segítségével, (Poprádi Zoltán alezredes és Horváth Lajos sporttiszttal aktív közreműködésével) azt a pályát, melyet az Európai Baseball Szövetség 1995-ben hitelesített.

1992-ben az ANTS B. C. Vezetősége megszervezte Nagykanizsán az I. Nemzetközi Baseball-tornát, amelyen az osztrák GRAZER BEARS-csapat is részt vett. A II. nemzetközi tornánkon a Bp. Islanders és Brick Factory magyar csapatok mellett a pozsonyi KSK-FELO és a horvát VARASDIN 1181 is szerepeltek. Ezt a tornát a Bp. Islanders nyerte meg. A III. nemzetközi tornán már 7 csapat szerepelt a VIENNA SKUNKS-szal kibővítve.

Az 1992-es év egyéb érdekessége a japán J.O.C.V. (Japán Külföldi Önkéntes Szolgálat) magyarországi megjelenése volt. A J.O.C.V '92 júniusában kezdte meg tevékenységét, és általuk számos kitűnő baseball-szakember érkezett hazánkba, így Nagykanizsára is. Közülük is kiemelhető Yamada Koichi tevékenysége, aki tapasztalatával, lelkesedésével és szeretetteljes egyéniségével jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy néhány év múlva a csapat a csúcsra juthasson.

1992-ben már nemcsak a hangyák, hanem a Bp. Islanders is rendezett meghívásos versenyt. A kétnapos kupaversenyt Jeszenszky Géza külügyminiszter nyitotta meg. A kanizsai Hangyák nagyszerűen szerepeltek és a 2. helyet szerezték meg. Fontos momentum volt, hogy a verseny előestéjén megalakult a Magyar Országos Baseball Szövetség. Elnöke: Tibor Tamás, főtitkára Venczli György lett.

Az M.O.B.SZ. megalakulása és a növekvő csapatszám megteremtették a Nemzeti Bajnokság megindításának lehetőségét. Csapatunk 1992-ben és 93-ban az 5. helyet, 94-ben a 3. helyet, 1995-ben a 2. helyet szerezte meg, és emellett a „Hangyák” részt vettek az Európa Kupa (Ceba) küzdelmeiben, ahol az 5. helyet szereztük meg. 1996 nyarán már érezni lehetett, hogy kitűnő formában van a csapat. A gárda augusztus 20-án Zamárdiban elnyerte az első ízben kiírt Magyar Kupát. A döntőben a nagy ellenfelet: a Szentendre Sleepwalkers (Alvajárók) csapatát sikerült legyőzni 14:4 arányban. A csapat a következő összeállításban szerepelt: Barbalics, Yamada, Szili, Széchényi, Ivanics, Weinausz, Poprádi, Nakagawa, Gondi, Traub.

...és eljött október 20-a. Szinte pontosan 5 évvel az első magyar baseball-meccs után a Nagykanizsai Hangyák az ősi ellenféllel – a Szentendre Sleepwalkers csapatával – néztek farkasszemet Szentendrén, a mindent eldöntő bajnoki döntőben. Szetey András újságíró terjedelmes cikket írt a Népszabadság sportrovatában a döntőről, és írását így fejezi be: „A nagykanizsai szurkolótábor öröme persze érthető, mivel Szécsényi bravúros ütésével átveszik a vezetést, sőt a 7. inning végére gyümölcsözik a Hangya-szorgalom: már 11:7 az állás. Ez marad a végeredmény is, így fennállása során először bajnok a Nagykanizsa ANTS. Öröm felsőfokon, a csapat tagjai egymás és Yamada nyakában. Nem hiányozhat a pezsgő-locsolás sem, majd a csapatinduló következik. Akár a profiknál.”

A bajnokcsapat – és egyben Nagykanizsa város sporttörténete első bajnokcsapatának – tagjai: Gondi Zoltán, Barbalics László, Yamada Koichi, Szécsényi Attila, Szili Zsolt, Imamura Humitoshi, Ivanics István, Móricz Vilmos, Nakagawa Toshikazu, Weinausz Ferenc, Poprádi Zoltán, Darabos Gábor, Kálmán László és Traub Attila.

1997-ben a nemzetközi porondon is szépen helytálltak a Hangyák, pedig a körülmények számunkra egyáltalán nem voltak ideálisak. A szlovéniai Kranjban vendégszereplő csapatunk a B-csoportos BEK küzdelmekben az elődöntőig jutott és végül is a 4. helyet szerezte meg. A bajnokságban ismét a csúcsra jutott a gárda a Szentendre 12:8 arányú legyőzésével a bajnoki döntőben (Szentendrén).

Egy év múlva Nagykanizsa rendezhette meg a B-csoportos baseball BEK-et, melyen 7 ország vett részt. A remek formában szereplő csapatunk a 2. helyet szerezte meg a nemzetközi kupafináléban a bécsi

VIENNA BULLDOGS mögött. Az 1999-es év is rendkívül sikeresnek mondható, hiszen – bár a hazai bajnokságban „csak” a 2. helyet szereztük meg - a Magyar Kupát ismét sikerült megnyerni. Bemutakozhattunk az Interligában is (8. hely), de a legnagyobb eredményt a B-csoportos KEK döntő hozta, melyet a Hangyák egy moszkvai csapat ellen megnyertek! Nagykanizsa ANTS B.C. – Russtar MOSCOW 16:11, 1999. június 20., Nagykanizsa. „AB-csoportos KEK megnyerését óriási „Hangyaboly” ünnepelte a pálya közepén – a hálás nézők vastapsától kísérve” – írta másnap a Zalai Hírlapban Kelemen Valéria. 1999-ben az ANTS BASEBALL CLUB vezetése is ünnepelte a club fennállásának 10. évfordulóját. Egy sajtótájékoztatón Csordásné Láng Éva klubelnök és iskolaigazgató a következőképpen összegzett:

„Nemcsak a 10 éves fennállás miatt jeles alkalom a mostani, hanem azért is, mert a klub történetének legeredményesebb esztendejét tudhatjuk magunk mögött. Ha anyagi lehetőségeink jobbak lesznek, akkor bízom benne, hogy a következő évről is hasonló jókat tudunk elmondani.”

Csordásné Láng Éva 1990-2002-ig látta el az elnöki teendőket, 2002-től Bobay Jenő, 2004 augusztus 1-től Dencs Béla a klubelnök.

A 2000-es évben Európa legjobb 24 csapata között az „A” kategóriás KEK küzdelmekben a 7. helyet szerezték meg a Hangyák. 2001-ben már bajnoki aranyat és a 3. magyar kupagyőzelmet sikerült begyűjteni, és az Interliga 3. helyezése is nagyon ígéretes. 2002-ben is taroltak a Hangyák, hiszen a Magyar Kupa és a Bajnoki Cím mellett az Interligában is(!) az élen végeztek.

2003-ban is sikert sikerre halmoztak a kanizsai baseballozók: az évzáró eredménylista így festett:

NB I-es bajnok: Torony Szőnyegház

NB II-es bajnok: Red Ants

Magyar Kupa: Torony Szőnyegház

Női Softball Kupa: Ants

2004-2006-ig a baseball-csapatnak bajnoki címet nem sikerült szerezni, de az Interliga küzdelmekben szépen helyálltunk (5.-7.-5 hely) és a Magyar Kupát is megnyertük 2004-ben és 2006-ban.

A baseball mellett a női softball is megjelent. 1994 augusztusában Traub Attila vezetésével női softball-csapat alakult, mely a Magyar Bajnokság kezdetétől jelen volt a bajnoki küzdelmekben. A női csapat tagjai közül a kezdetektől válogatott játékos Gyimes Magdolna és Poprádi Eszter, majd később az lett Kovács Rita is. A Tóthmárton Vera, Radics Sára, Balassa Nóra, Feitli Kornélia, Ölvedi Anita fémjelezte generáció egyre jobb játékot produkált: és Darabos Gábor edzőségével 1999-ben és 2000-ben a Magyar Kupát elnyerték és a Nemzeti Bajnoki címet is megszerezték. Később Kápolnás Zoltán, majd Ivanics István látta el az edzői teendőket. A játékosok közül többen is szerepeltek a válogatottban: Tóthmárton Vera, Balassa Nóra, Radics Sára, Ölvedi Anita, Balog Zsuzsa, Bántó Zsófia, Feitli Kornélia.

Az 1995-és évtől a Nemzeti Bajnokságban a stabil 3. helyet sikerült 3-szor is megszerezni, a Bp. United és az Óbuda Brick Factory mögött (egyetlen nem budapesti csapatként). A 2000 utáni éveket a Bp. Uniteddel (jelenleg Hungarien Astros-szal) való kiélezett csaták jellemzik, melynek eredményeként az utolsó három évben egy kupagyőzelmet és három 2. helyezést sikerült elérni a Nemzeti Bajnokságban.

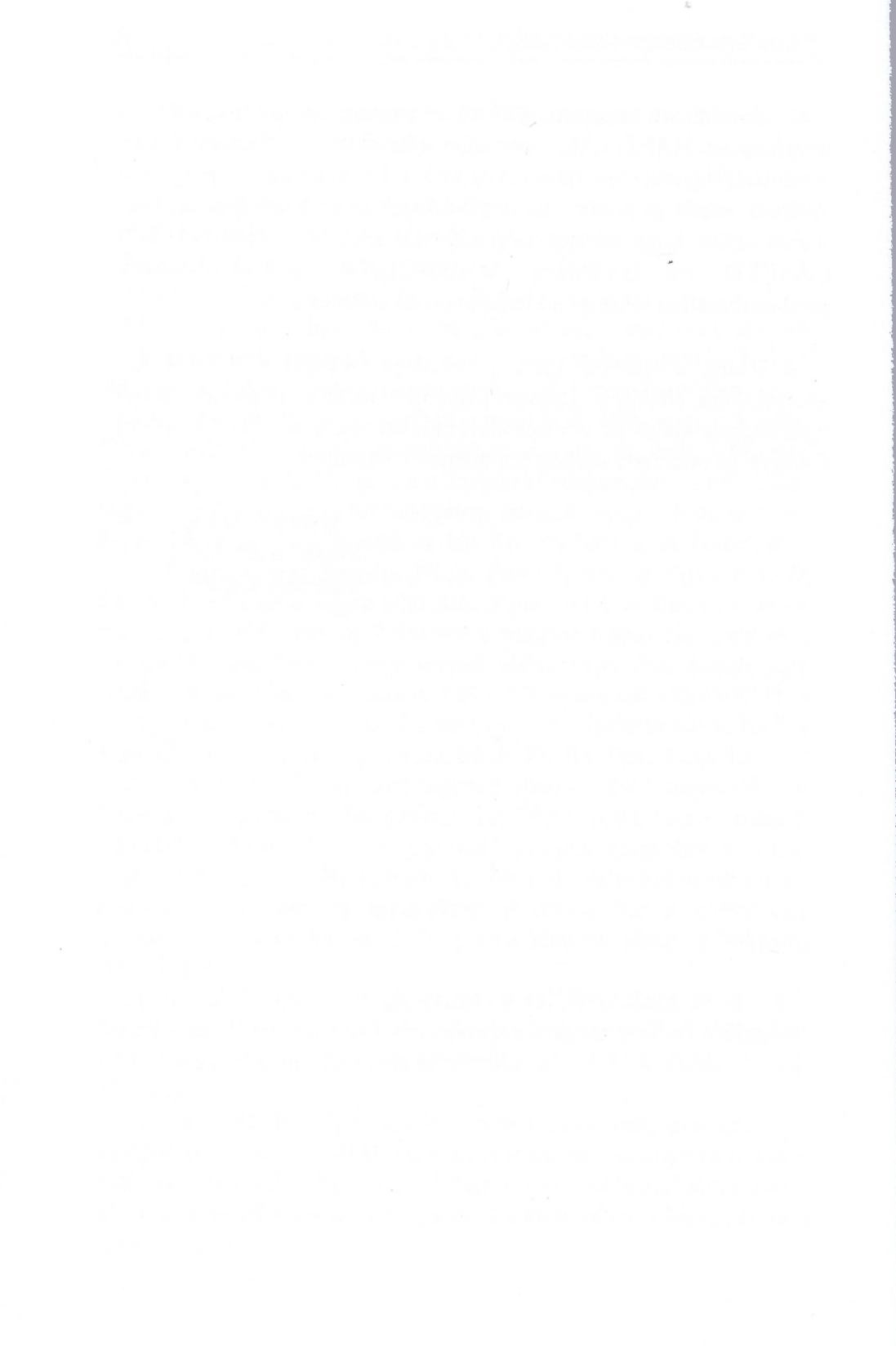
A softball-válogatottak érdekes találkozására került sor Nagykanizsán 1999 május 1-én, mikoris a Magyar Softball Válogatott – hatalmas csatában – legyőzte az amerikai SFOR ALL STAR csapatát 11-10-re.

A női softball-csapat mellett nem szabad megfeledkezni az utánpótlásról sem. Az NB II-ben kétszer is bajnokságot nyert a II. baseball csapatunk 2003-ban és 2004-ben. A gyermekbajnokságot 2002-től 4-szer sikerült megnyerni, és ez is alapot adhat a bizakodásra a jövőt illetően.

.....hosszú út vezetett 1989-től a jelenig, mely időszakban a nagykanizsai HANGYÁK sikert sikerre halmoztak: 7 Magyar Kupa, 5 Nemzeti Bajnoki Cím, Interliga és KEK I. helyezést elérve, megannyi játékost, edzőt és sportvezetőt adva kanizsai és hazai baseballnak. Külön öröm, hogy sportolóként GONDI ZOLTÁN, BARBALICS LÁSZLÓ és GYIMES MAGDOLNA tanár-kollégáink elválaszthatatlan részesei a kiemelkedő sikereknek.

A „Hangya”-sikerek igazi „varázslója GONDI ZOLTÁN, aki sportolóként, edzőként, szervezőként, sportvezetőként és menedzseri minőségben immár 18. éve heroikus munkát végez az ANTS Baseball Clubért, és országos szinten is a magyar baseballért.

Iváncsits János
középiskolai tanár
baseball-alapító

KULTURÁLIS ÉLET A „KERIBEN.”

„Mert magyar vagyok”

Ez volt a Zalai Hírlap 1999. május 7-én megjelent számában az egyik riport címe.

A Thúry György Kereskedelmi és Vendéglátó Szakközép- és Szakmunkásképző Iskolában (akkoriban ez volt az intézmény hivatalos neve) az 1970-es évek végétől szép hagyományai voltak az anyanyelv ápolásának. Bizonyítja ezt az a tény, hogy a Göncz Ferenc tanár úr vezette „Beszélni nehéz” nyelvművelő szakkör tagjai rendszeresen résztvevői voltak a „Szép magyar beszéd” és az „Édes anyanyelvünk” szépkiejtési, illetve nyelvhasználati verseny országos döntőinek. Az iskola tanulói nemcsak résztvevők voltak, hanem sikeresek is. A szépkiejtési verseny győri, illetve a nyelvhasználati verseny sátoraljaújhelyi országos döntőjén a Thúry tanulói közül a következő tanulók vettek részt:

— Németh Erika	Győr	különdíj
— Scheffer Magdolna	Győr	különdíj
— Scheffer Magdolna	Sátoraljaújhely	különdíj
— Bődör Mónika	Győr	
— Gyurkovics Erika	Sátoraljaújhely	
— Ács Éva	Sátoraljaújhely	
— Istéf Zsuzsanna	Győr	Kazinczy-érem
— Szilágyi Margit	Sátoraljaújhely	Kazinczy-plakett
— Szebényi Brigitta	Sátoraljaújhely	Kazinczy-plakett
— Balogh Mária	Győr	
— Bácskai Zsuzsa	Győr	Kazinczy-érem

A bevezetőben említett cikkben Bácskai Zsuzsa így emlékezik a versenyre: „Elsősorban a verseny írásbeli részére készültem, hiszen úgy éreztem, tavaly ezen úszott el a Kazinczy-érem. Ennek ellenére az írásbeli megint nem a legjobban sikerült, így az eredményhirdetéskor nagyon meglepődtem.

Magyar vagyok és szeretem az anyanyelvemet, ezért vettem részt a versenyen is. Szerintem a mai magyaroknak is szépen kell beszélniük, s ezt már diákkorban meg kell tanulniuk. A legtöbb diák sajnos nem tud magyarul szépen írni vagy olvasni, nekem azonban örömet okoz, ha az átlagnál szebben művelem az anyanyelvemet.”

Zsuzsa cukrásznak tanult, de nem a tanult szakmájában helyezkedett el, hanem a szakmunkás-bizonyítvány megszerzése után leérettségizett. Hosszú ideig Nagykanizsán a VTV munkatársaként dolgozott, itt kamatoztatta kivételes anyanyelvi képességeit. Sikerének értékét növeli az a tény, hogy amikor a Kazinczy-érmet megkapta, már jelentősen megváltozott az anyanyelvi versenyek kategóriaszerkezete. Sokáig a szakközépiskolások a gimnáziumi tanulókkal egy kategóriában versenyeztek. Amikor Zsuzsa Kazinczy-érmet nyert, már a szakmunkások a szakközépiskolásokkal voltak egy csoportban. Így szakmunkásként különösen értékes volt 1999-es győri sikere.

A nemzeti és egyéni identitás

Elindulok, mint egykor Csoma Sándor,
hogy felkutassak minden magyart.

Székelyek, ott a bércek szikla – mellén,
üljetekek mellém!

Magyarok ott a Tisza partján,
magyarok ott a Duna partján,
magyarok ott a tót hegyek közt
s bácskai szőlőhegyek közt,
üljetekek mellém.

Magyarok Afrikában, Ázsiában,
Párisban, vagy Amerikában,
üljetekek mellém!

Ti eztán születők s ti porlócsontu ősök,
ti réghalott regősök, ti vértanuk, ti hősök,
üljetekek mellém!

Psalmus Hungaricus
(részlet)
Dsida Jenő

Európa már jó ideje az egységesülés időszakát éli. Nem járhatunk más utat mi, magyarok sem. Jövőnket ugyanis csak az egyesült, liberális és szociális piacgazdaság által éltetett Európában tudjuk megalapozni. Ez a létfontosságú törekvés azonban nem feledtetheti el velünk azt a felismerést, hogy Európa kultúráját, benne a nemzeti kultúrákat veszély fenyegeti. Hiszen az egységesülés szükségképpen kiváltja a nagymértékű uniformizálódást, a nemzeti jelleg elszíntelenedését, esetleg végérvényes eltűnését.

A levegő és a vizek tisztaságának megőrzéséért, a teljes természeti környezet romlásának a megállításáért a „Zöldek” szerte a világon mozgalmakat indítottak. Törekvéseik példa értékűek a számunkra! A „homo sapiens” megmaradásának és boldogulásának nemcsak a fizikai tér romlatlanságának a megőrzése a feltétele, hanem a kultúra egyetemes és nemzeti sajátosságainak a megtartása is.

A művelődési hagyományok feletti örökös, a kultúra ápolása és fejlesztése minden nép elidegeníthetetlen kötelessége és feladata. Kötelessége más népekkel és magával szemben is!

Európa, sőt az egész művelt világ elvárja tőlünk, hogy a magyar kultúrát a magas kultúrájú népek szellemi asztalára tegyük, hozzájárulva az egyetemes művelődés sokszínűvé tételéhez. A világ tudja, hogy magyar örökség nélkül szegényebb lenne. Szegényebb Bartók zenéje, Fábri filmjei és Makovecz Sevilában álló háza nélkül.

Az sem kétséges, hogy a magyar kultúrát nem ápolja senki más helyettünk. Az ugyanis a nép, a nemzet kultúrájaként létezik csupán! A nép emlékei, szokásai, dallam – és ízlésvilága, lelkének a rezdülései nélkülözhetetlenek a művészet számára. Hitelesen akkor szólal meg a művész, ha ezekből merít. Nem hagyhatjuk tehát ezt a kincset veszendőbe menni! Nem hagyhatjuk, hogy múló divatból, igénytelenségből, tudatlanságból vagy hanyagságból a nemzettudat leglényegesebb tartalmáról, magyar létünk biztosítékáról lemondjunk!

Nemzeti létünk vonatkozásában napjainkban legalább olyan fontos időket élünk, mint élt a magyarság a XIX. század hajnalán. A sorsszerű helyzetet az akkori szellemiség – Csokonai, Kazinczy, Kölcsey, Katona, Berzsenyi...-, felismerte. Mindegyikük a saját szellemi és művészi eszközével munkálkodott azon, hogy ezeréves európai létünk után végre használható nemzettudatunk legyen. Az azóta lezajlott történelmi viharok, azok sebei, az európai társadalmi és politikai változások, az egyéni és közösségi élet minőségi változásai, az új hatalmi ág a MÉDIA megjelenése új kihívásokat, veszélyeket jelent a nemzeti identitástudatokra, a miénkre is. A megváltozott körülmények miatt a reformkori elképzelések már nem alkalmazhatók. Új helyzet van, talán súlyosabb, mint a XVIII.-XIX. század fordulóján. Sajnálatos, hogy ebben a helyzetben nincs az országunkban – a mindenkor – regnáló hatalmak között nemzeti identitás ügyét fontosnak tartó konszenzus. Helyzetünket súlyosbítja Közép-Európa válságos útkeresése. A széthullott birodalmak (Szovjetunió, Jugoszlávia, Csehszlovákia) népei nemzetállamokként definiálják magukat. Teszik ezt – nagyon helyesen – önvédelmi szempontból; védekezve a globalizáció okozta kulturális uniformizálódás és értéktelenedés ellen karakteres valakivé válásuk érdekében, félve az akárkivé válástól, s talán szomszédaink a tőlünk

való félelem miatt is. Csak örülhetünk annak, ha a kulturális identitás minden nép számára fontos, megvalósított és ápoltság lenne. Tudományosan bizonyított tény, hogy a nemzeti kultúrában identifikálódó ember toleránsabb, együttműködőbb és befogadóbb, mint a talajtan ember. Természetes dolog, hogy az ember kulturális fundamentuma a nemzeti kultúrája legyen. Ebbe a kultúrába születik, ezt a nyelvet tanulja édesanyjától, környezetétől, ezt a dallamvilágot hallja dajkájától, ennek a népnek a meséivel alszik el, ebben a közösségben szocializálódik, hatnak rá a szokások, hagyományok, ez lesz a kulturális fundamentuma. Ezen a fundamentumon alakul ki erkölcsi és esztétikai metrikája, igényessége. Ez biztosítja számára azt az igényt, hogy tovább építkezzen, mint „kultúrlény”.

Ez a fundamentum és esztétikai mérce garancia arra, hogy az egyetemes kultúra teréből az értékeket asszimilálja a kultúrájába. Az így „felépített” ember nem tömegember, hanem egyéniség, aki nincs kiszolgáltatva a média manipulációjának. Sajnálatos, hogy a korábbi internacionalista neveltetésű „modern ember” teljesen ki van szolgáltatva a médiának és a fogyasztói társadalom negatív hatásainak.

Itt átadom a szót a tőlem illetékesebb Kodolányi Jánosnak.

„A modern ember, nem a transzcendenciához, hanem pusztán az e világi léthez kötődik, eközben független lénynek hiszi magát. Ez az ember az úgynevezett autonóm ember, aki felszámolta azokat a kötődéseket, amelyek az emberiséget története során mindig egy magasabb létezéshez fűzték. Az autonóm ember, mint társadalmi lény valóságos, megmérhető erőktől, viszonyulásoktól s kényszerektől függ, egyébtől nem. Lelkiismereti szabadsága nincs, mert nincs lelkiismerete. A régi embertípus transzcendens jelképrendszerben gondolkozott, a mai okban és okozatban. Az autonóm ember önmagából indul ki és önmagába tér vissza. Mindent önmaga igazol, és önmaga vállal. Egyetlen igazolása a siker. Nem szociális lény, alközösségbe erőszakkal kell kényszeríteni, ami természetes. Irtózik a kultúrától, hiszen anarchiában él. Kínérzéseire csillapítására narkotikumot használ: hatalmat, sikert, rekordot, hasznot, szerelmet, utazást, alkoholt, játékot, kényelmet, gyorsaságot, tempót.”

Másutt:

„Az emberi lélek a tudattalan létezés és a transzcendens létezés között levő feszültség szenvedését a transzcendens világ jelképrendszerében (szimbólumaiban) oldja fel. Ez a jelképrendszer a kultúra. Ha e szimbólumrendszerbe való kollektív hit, tehát a jelképek valóságának érzése elvész, a jelképrendszer, tehát a kultúra fölbomlik. Az egyén számára megszűnik a harmonikus élet feltétele, a közösség számára a harmonikus, önként működő, önmagát szabályozó életkeret. Igen, ha a kultúra fölbomlik, anarchia áll be. Az élet elviselhetetlenné válik. Új csodának, új jelképrendszernek, új kultúrformának kell jönnie, hogy a közösség ismét az legyen, amit a szó jelöl: önként egybeálló és egybeálló, önmagát nem külső erőszakkal, hanem belső alkalmazkodással, a jelképrendszerhez való spontán igazodással szabályozott, kollektív, harmonikus életforma.”

Az előzőekben néhány gondolattal – a teljesség igénye nélkül – érintettük az identitás mélyebb bölcseleti kérdését.

Nagykanizsán 1992-ben egy szűk értelmiségi csoport úgy gondolta, hogy az identitás kérdésével nem elég szellemi magányukban, dolgozószobáinkban foglalkozni, hanem nyilvánosságot, fórumot kell teremteni. Ezen elhatározás eredménye lett az Identitás Szabadegyetem.

Témaválasztásunk a magyarság kultúrtörténetének egy-egy fejezetére esett. A témát mindig a magyar és az európai történelem adott korszakába ágyazva tárgyaltuk. Előadóink a választott témában munkálkodó, elismert szellemi és művészeti elit sorából kerültek ki; egyetemi tanárok, akadémikusok, írók, művészek, népművészek, miniszterek, államtitkárok. Kirándulásaink során felkerestünk határainkon túl élő magyar közösségeket pl.: Zágráb, Lendva népi építészet emlékeit, néprajzi értékeket (Göcsej, Hetés, Őrség). Kihelyezett ülést tartottunk a grazi egyetemen. Megismerkedtünk a gyönyörű zalai tájjal. Minden alkalommal tájékoztatást kaptunk a külügyminisztériumtól (európai integrációnk politikai vonatkozásairól valamint a határainkon túl élő magyar kisebbségpolitikáról) és a kultúra minisztériumától az aktuális kultúrpolitikai kérdésekről.

A 2004-es nyugdíjba vonulásom után 2005-től Csordásné Láng Éva igazgatónő a folytonosság biztosítása érdekében vitte tovább – lelkes csapatával – az Identitás Szabadegyetemet. A foglalkozások tartalma

Nagykanizsa és régiója kultúráját ölelte fel. A „Nemzeti és európai identitás” témájában való megújulásba vetett hitéért szervező munkájáért hála és köszönet illeti.

Az Identitás Szabadegyetemnek 1994-ig a Batthyány Lajos Gimnázium adott otthont. 1994-től pedig a Thúry György Kereskedelmi, Vendéglátó Szakképző Iskola lett befogadója és igazán gondos gazdája. Az iskolában minden feltétel adott volt a zavartalan műhelymunkához, előadásokhoz, kiállításokhoz, a felejthetetlen esti kulturális programokhoz.

Nem túlzás kijelentennem, hogy az iskola tanári kara örömmel és öntudattal vállalta az Identitás Szabadegyetem munkájának segítségét.

A magyar és történelem munkaközösség tagjai a szervező és bonyolító munkában vették ki a részüket. Aktív szerepet vállaltak az előadások felvezetésében, a szellemi műhelyek működtetésében, kirándulások szervezésében, vezetésekben. A titkárság dolgozói a kedves hangvételű felkérő levelek írásával és telefonok bonyolításával segítették munkánkat. A gazdasági iroda dolgozói a pontos-precíz könyvelésekkel, elszámolásokkal és kifizetésekkel, a porta dolgozói segítő, udvarias útbaigazításaival járult hozzá a sikerhez.

Külön is ki kell emelni az iskola tankonyhája és tanterme tanárainak, dolgozóinak és ott segítő diákjainknak a munkáját. Az ételek minőségéről és az ott dolgozók kedvességéről csak szuperlatívuszokban szóltak vendégeink.

Az előbb felsorolt csapatok mindegyikének hervadhatatlan érdeme volt abban, hogy a Szabadegyetem hívogatóan jó híre eljutott Kanadától-Izraelig, Brassótól-Grazig, Beregszásztól-Fiuméig, Kassától-Zágrábig, Pozsonytól-Eszékig, Komáromtól-Óbecseig, Lugostól-Lendváig.

Meg kell jegyezzem, hogy kollégáim e kultúrmissziót anyagi juttatás nélkül, önként végezték. Előre elnézést kérve a fel nem soroltaktól – mert mindannyian megérdemelnék – álljon itt a legtöbbet tevők neve:

Bali Judit tanárnő

Tóthné Birics Gyöngyi tanárnő

Rábavölgyi Attila tanár úr

Göncz Ferenc tanár úr

Dr. Bálint Jánosné tanárnő

Fekete Zsuzsanna tanárnő

Püspökiné Jámbor Zsuzsanna tanárnő
Varga Klára tanárnő
Dr. Horváth Antalné tanárnő
Takács László tanár úr
Iváncsics János tanár úr
Kereskai Eszter könyvtáros
Horváthné Rodek Andrea gazdasági titkár

Köszönöm még a sok, most meg nem említett kollégámnak, barátomnak, akik évről-évre fáradságot nem kímélve önzetlenül, lelkiismeretesen, lelkesen dolgoztak a Szabadegyetem sikeréért, hogy minél többen mondhassuk Vass Alberttel:

„és maradok ez úton, míg csak élek
töretlen hittel ember és magyar.”

Cseke Zoltán
címetes igazgató

A KESZTHELYI HELIKON

„Itt a kék Balaton partja virányain,
Hol minden mosolyog, mint az aranyvilág,
Hol dús búzakalász rengedez a mezőn,
S a halmok koszorús oldalain ragyog
A százféle gyümölcs s a zamatos gerezd,
Itt ,a keszthelyi zöld parton emelkedik
A csendes Helikon...”

Az idézet Berzsényi Dániel Keszthely c. verséből való, mellyel a nagy költő a Helikont köszönti a reformkor hajnalán. Berzsényi Keszthelyben egy magyar Weimart óhajtott látni, és ez a nemes eszme gróf Festetics György elképzeléseivel is találkozott. Festetics gróf akkoriban már érlelte magában a nemes missziót: megszervezni birtokán a költők, írók, tudósok, az értelmiség és a Georgikon fiatal hallgatóinak összejövetelét, zenével, tánccal, színpadi művek bemutatásával, felolvasásokkal és előadásokkal megrendezve. Így lett Keszthely a múzsák találkozási helye, a Helikon szülővárosa.

Gróf Festetics György

1817. február 12-e és 1819. február 16-a között 5 Helikoni Ünnep volt, minden év februárjában a császár születésnapján, és májusban a Georgikoni vizsgák alkalmával. Az első Helikonon Berzsenyi Dániel és Kisfaludy Sándor is részt vett. Festetics György halálával sajnos hosszú időre megszűntek a Helikoni ünnepek is. A Keszthely által szervezett első újkori Helikoni Ünnepeket 1992-ben csak szűk körben: a Balaton-parti városok és Zala megye, később egyre kibővítve 1998-ra a teljes Dunántúli Helikon kerülhetett megrendezésre.

Ki kell emelnem a Rendező Bizottság heroikus munkáját, hiszen 4-5000 versenyző, felkészítő és zsűritag 3 napos elhelyezését, étkeztetését, mozgatását, szállásának biztosítását megoldani roppant szervező munkát jelent. A Rendező Bizottság titkára Cséby Géza, ügyvivője Kálmánné Bodó Edit, a főbb segítők Kocsis Zsuzsa, Bajna Zsoltné, Fischl Balázs. Rajtuk kívül több tucat személy segít abban, hogy a Helikon maradandó élmény maradjon mindenkinek, aki részt vesz benne.

Iskolánk, a Thúry György Kereskedelmi Vendéglátó és Idegenforgalmi Szakképző Iskola 1998-tól vesz részt nagyobb létszámmal az Újkori Helikoni Ünnepeken. Az első - egész Dunántúlra kiterjedő - versenyen folklór kategóriákban két aranyminősítést sikerült begyűjtenünk a népdal és néptánc vonatkozásában. E területek felkészítője, vezetője Vízeli Dezső volt, aki 3 fiúval és 8 leánnyal érte el ezt a páratlan folklórsikert. A 2000-es Helikoni Ünnepeken a néptánc-együttesünk ezüst oklevelet szerzett. A későbbi Helikoni versenyeken Horváth János koreográfus vezetésével, változó létszámmal és sikerrel szerepelt a Thúry Néptáncsoport.

Képeslap a 2000-ben rendezett Helikoni ünnepségekről

A legsikeresebb szereplés a 2002-es Helikonhoz kapcsolható, ahol Rábaközi táncokat mutattak be, és bronzminősítést nyertek iskolánknak. A 2004-es Szatmári táncok és a 2006-os Forgatós sajnos minősítés nélkül maradt. Néhány thúrys név az utóbbi évek néptáncsoportjából: Gurdonyi Zsuzsa, Gurdonyi Tünde, Gredics Péter, Szalay Szabina, Szalay Szabolcs, Vinczek Anett, Szúnyogh Éva, Lenkovics Zoltán, Vajda Gábor, Vajda Tamás, Imre Anikó és Imre Katalin. A 2002-es Helikonon a színjátszás kategóriában is szerepeltünk: Tóthné Birics Gyöngyi szerkesztésével és rendezésével egy 16 fős csoport 56-os emlékműsor-részletet mutatott be. Az előadás érdekessége az volt, hogy a zsűri téves jelzése miatt 10 perc után újra kellett kezdeni a műsorukat.

A vers-és prózamondás nem tartozik a sikeres kategóriánkhoz, de 2004-ben Bucskó Beáta kitűnően adta elő Arany János: Tengeri hántás c. versét Tóthné Birics Gyöngyi felkészítésével. A lelkes, átélt produkciót a Bánffy György-vezette zsűri bronz-minősítéssel jutalmazta. 2006-ban Balogh Ramóna a Vörös Rébék c. Aranyballadát választotta. A közönség lélegzetvisszafojtva hallgatta az előadását, de – sajnos - a vers legvége előtt megszólalt egy mobiltelefon, megzavarva Ramónát – és talán a zsűrit is - az ítéletalkotásban.

A könnyűzene kategóriában ritka sikereket ért el a 2000-ben DIXI-együttes néven, 2002-ben JUNIOR DIXILAND BAND néven szereplő együttesünk. Ez a csapat hatalmas közönségsikert aratva mindkét alkalommal arany-minősítést szerzett, és felléphetek a Gálaműsorokon is. Felkészítésükben a zeneiskolai tanárok közül Murka László nevét kell kiemelnem. Néhány név a siker-csapatból: Murka Zsuzsa (bőgő), Kálovics Tamás (klarinét), Bonczok Norbert (ének), Molnár András (klarinét), Szalay Anita (ének), és Molnár Dániel (gitár). Az együttes 5 évig zenélt együtt, jelentős hazai és külföldi sikereket –és elismeréseket begyűjtve...

Vágó László és Vágó Lászlóné neve fogalom a fitness-tánc területén. Az ő felkészítésükkel szerepeltek 2000-ben KEYO-GIRLS néven, 2002-ben FITNESS-GIRLS néven azok a lányok, akik mindkét alkalommal arany-minősítést szereztek. A 2000-es aranycsapat tagjai: Melles Csilla, Szakáll Szabina, Laky Zsuzsanna, Vágó Diána és Vágó Alexandra. A 2002-es együttesben Kardos Erika, Verbovszky Nikoletta, Szakáll Szabina, Laky Zsuzsanna, Vágó Diána és Vágó Alexandra szerepeltek. „Mellesleg”- nem sokkal később - Párizsban Laky Zsuzsanna Európa Szépe lett!

Az ének-zene, rajz-és művészeti oktatás csak pár éve indult iskolánkban. Hatása azonban érződik a helikoni szerepléseken - köszönet elsősorban Püspökiné Jámbor Zsuzsannának, Lukács Juditnak és dr. Pataki Miklósnének. Nagy teljesítménynek érzem, hogy 2004-ben Szebenyi Alexandra és Gyurókovics Vivien klasszikus ének-duettjét a zsüri bronz-minősítéssel jutalmazta. Műsorukon Mendelsohn, Vermeland svéd népdal és Trippole-trappole spanyol népdal szerepeltek. Felkészítőjük Püspökiné Jámbor Zsuzsanna volt. Örömmel emlékezhetünk vissza 2004-ből Szebenyi Alexandra népdal- és Gyurókovics Vivien könnyűzene-ének előadására is. A zeneiskolás kollégák aktív segítőmunkája áll Vinkó Ádám sikere mögött, aki a komolyzene-kategóriában, tuba-hangszerrel (zongorakísérettel) ezüstminősítést szerzett 2006-ban. Ádám, Don Haddad: Szvit tubára 1. tételét mutatta be Kéthelyi Kornél irányításával és Jánosiné Árvai Zsuzsa zongorakíséretével.

A 2006-os Helikonon szerepelt Kovács Dávid (könnyűzene-ének), Kerpács Ádám-Sopár Balázs (egyéb), Horváth Péter (képzőművészet), Szekeres Kinga (modern tánc) és Gerócs Balázs (video) nem kaptak „érmes” elismerést.

A Helikoni Ünnepségek páros években kerülnek megrendezésre kb. 30 milliós költségvetésből. A központi anyagi forrásokon túl szponzorok és a Keszthelyi Önkormányzat is jelentősen támogatja a jeles rendezvényt. A 2004-es Helikonnak külön érdekessége az volt, hogy az egyik versenynap egybeesett hazánk Európai Unióba való belépésével. Mindez különös hangulatot teremtett és különleges ünnepi csemegékkal szolgált. Ezen a rendezvénysorozaton már külföldi versenyzők is részt vettek: Hof van Twente (Hollandia), Boppard (Németország), Turnov (Csehország) és Hidaskürt (Szlovákia) képviselőként. A külföldiek el voltak ragadtatva a rendezvény és a rendezés magas színvonalától, jó hírért vitték a magyar kultúrának és művészetnek, a magyar diákok tehetségének. 2007-ben Hollandiában – „helikoni mintára” - hasonló rendezvényt szerveznek. Erre büszkék lehetünk, hiszen példát és értéket mutattunk a kultúránkkal az Európai Uniónak!

Jó érzés a Helikoni Ünnepségek alatt Keszthelyen lenni! A város megfiatalodik a több ezer diáktól. A versenyhelyszínek között szabadon mozoghat bárki, és bárhová be lehet menni. A parkokban, a sétányokon és a sétálóutcán zene és ének hallatszik és alkalmi tánccsoportok lépnek fel. Mindig elvarázsol és rabul ejt a Helikon. Öröm látni ezt a sok ügyes, tehetséges, önmagát komolyan vevő fiatalot, akik igyekeznek önmagukból a legjobbat, a legnemesebbet adni - önmaguk és mások öröme -, akik értéket teremtenek és közvetítenek. A sok keserű tapasztalat mellett jó tudni, hogy ilyen mentalitású és tehetségű fiatalok is léteznek. Mindez visszaadhatja az ember fiatalságba és a jövőbe vetett hitét

Aki Keszthelyen a Helikon parkban sétál és az 1921-ben felállított Helikoni emlékműhöz ér, egy vörös gránit lapon a következőket olvashatja: ” E dicső napok emléke ragyogjon a honfűi szívekben időtlen időkig és hirdesse hazánknak bizton elkövetkező boldog jövődjét”.

Iváncsits János
Helikoni felelős tanár

[The following text is extremely faint and illegible. It appears to be a list or series of entries, possibly related to a project or schedule, but the specific details cannot be discerned.]

Sikeres tanítványból sikeres tanár

Ritka eset, hogy egy iskola egykori tanulója volt diákévei színhelyén tanárként dolgozzon. Az pedig a még ritkább esetek közé tartozik, hogy valaki diákként tanulmányi versenyen országos szinten jó eredményt érjen el, aztán később tanárként saját magához hasonló sikereket elérő tanítványokat készítsen fel. Jakabfi Éva diák, Majorné Jakabfi Éva tanárnő esetében pedig erről van szó. És hogy a ritkaságok sorát tovább fokozzuk, az még kevesebbszer fordul elő, hogy e sorok írója az iskolában sportoló, kosárlabdázó diák edzője volt, ma kollégája; az országos kereskedelmi gazdaságtan versenyre őt felkészítő tanárnő, Csordásné Láng Éva ma munkahelyi főnöke.

Jakabfi Éva így emlékszik vissza a diákévekre, a felkészülésre:

„Nagyon megörültünk több osztálytársammal, amikor hírért vettük, hogy a Thúryban újjászerveződik a kosárlabda. Mindjárt az első évben, 1982-ben a megyei középiskolai bajnokságban 3. helyezést értünk el.

Tanulóként sokat köszönhetek felkészítő tanárnőmnek, jelenlegi igazgatónőmnek, Csordásné Láng Évának, aki felkészített a tanulmányi versenyre. Országosan 8. helyezést értem el, és ami még nagyobb örömet okozott, írásbeli munkámért különdíjat kaptam.

A két sikernek köszönhetően az 1982/83-as tanévben elnyertem a Jó tanuló – jó sportoló kitüntető címet. Aztán 1985-ben sikeres érettségi vizsgát tettem.”

Ezután következtek a főiskolás évek, családalapítás, majd a visszatérés a Thúryba, immár tanárként.

Majorné Jakabfi Éva tanárként is sikeres. Tanítványainak, akiket egyedül, vagy kollégáival együtt készített fel, sikerek egész sorát érték el.

Íme a lista:

2001. Horváth Zsuzsanna OSZTV országos 8. helyezés kereskedelmi és vállalkozási ismeretekből

2003. Molnár Katalin kereskedelmi technikus OSZTV országos döntős

2004. Bajáki Gábor kereskedelmi technikus OSZTV országos 8. helyezés + marketing tantárgyból különdíj

Ez utóbbi két tanuló felkészítésében szakmai szakos kollégái is részt vettek.

Ma legfontosabb feladatának a tehetségekkel való foglalkozáson kívül az új rendszerű szakmai képzésre való felkészülést tartja. Ehhez kívánok jó erőt, egészséget neki.

Göncz Ferenc

Csoportos oktatás az iskola tankonyhájában

Pályázati tevékenység

Intézményünkben aktív pályázati tevékenység folyik, jelenleg is folyamatban van számos projektünk, amelyek az iskolának több tíz milliós fejlesztést jelentenek, nemcsak eszközök beszerzéséhez, hanem a humán erőforrás fejlesztéséhez is (pl. pedagógus továbbképzések finanszírozása).

I. HEFOP 3.1.3. „ Új módszerekkel a tudásalapú társadalomban a nagykanizsai Thúry iskolában ,,

A projekt során az intézmény vezetése és hét pedagógus, 6 kompetenciaterületen készül fel a kompetenciaalapú oktatás bevezetésére két kilencedikes szakközépfiskolai osztályban. A kompetenciaterületek az alábbiak:

- szövegértés és szövegalkotás;
- matematikai-logikai;
- idegen nyelvi (német, angol nyelvnél);
- életpálya-építési;
- szociális, életviteli és környezeti;
- info-kommunikációs technológiák.

A projekt első évében került sor az új módszerek, eljárások bevezetéséhez szükséges feltételek megteremtésére, a szükséges eszközök beszerzésére, a vezetők és a pedagógusok továbbképzésére. Ezután következett és jelenleg is folyik a mentorok segítségével a továbbképzéseken tanult ismeretek adaptálása, a szükséges dokumentumok (tanmenetek, tantervek stb.) elkészítése, a Pedagógiai Program megújítása, majd az új módszerekkel, tartalmakkal, eszközökkel folyó oktató-nevelő tevékenység a két kilencedikes, majd később a többi osztályokban is. A projektben résztvevő kollégák a tantestületet folyamatosan tájékoztatják, nekik belső továbbképzéseken továbbadják az új módszereket, ismereteket, hogy ők is folyamatosan bevezethessék azokat az oktatásba.

A projekt hosszú távú célja, hogy az intézményünkben tanuló diákok megszerezhessék az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges képességeket, készségeket és kompetenciákat, azok fejlesztésével,

gyarapításával a felnövekvő generáció a mindennapi élet és szakmájuk gyakorlása során egyaránt helyt álljanak a különböző helyzetekben, tudásuk piacképes legyen, és a modern technológiát is használni tudják.

Iskolánknak elsősorban a 9-10. évfolyamokon kell vállalnia az új ismeretek átadása mellett az általános iskolai ismeretek rendszerezését, a hiányok pótlását, a gyengébb képességű tanulók felzárkóztatását is a sikeres továbbhaladáshoz szükséges szintre, ezt csak alapkompenciákat fejlesztő módszerek alkalmazásával tudjuk megvalósítani. Reményeink szerint ez a projekt segít ehhez is megteremteni a feltételeket.

II. Szakiskolai Fejlesztési Program II.

Magyarországon 2003-ban indult az az átfogó fejlesztés, amelynek célja többek között a szakiskolai képzés tartalmi megújítása, a végzett tanulók munkaerő-piaci értékének, a szakiskolák technikai színvonalának, és a szakképzésben dolgozók presztízisének javítása, a hátrányos helyzetű tanulókról való megkülönböztetett gondoskodás, a lemorzsolódások számának csökkentése.

Iskolánk a fejlesztés második szakaszához sikeres pályázat útján csatlakozhatott, így a 2006/2007-es tanévben 69 iskolával együtt kezdhettük meg az öt évig tartó fejlesztő munkát. A Szakiskolai Fejlesztési Program I. keretében 90 szakiskola vett részt, a II. szakaszban 70.

A program fő célja a közismereti és szakmai oktatás színvonalának emelése, az iskolának, mint szervezetnek a fejlesztése, az önfejlődésre képes iskola megteremtése, a tanulók tanulási körülményeinek javítása.

A Szakiskolai Fejlesztési Program felépítése:

1. Hátrányos helyzetűek reintegrációja:

A Szakiskolai Fejlesztési Program keretében 2007/2008-as tanévtől került bevezetésre iskolánkban a szakképzést előkészítő évfolyam, azaz a hátrányos helyzetűek felzárkóztató képzése a kereskedelem-

marketing;üzleti adminisztráció; a vendéglátás-idegenforgalom és az élelmiszeripar szakirányon. A nappali rendszerű szakiskolai oktatás keretében megszervezett felzárkóztató oktatás egy évig (tíz hónapig) tartó szakképzést előkészítő évfolyamán azok a tanulók vehetnek részt, akik alapfokú végzettség hiányában kívánnak bekapcsolódni a szakképzésbe (Kt 27.§ (8)).

Az előkészítő évfolyam keretében a szakképzésbe történő bekapcsolódáshoz szükséges elméleti és gyakorlati tudáselemeket (kompetenciákat) szerzi meg a tanuló, „és a szakképzési évfolyamo(ko)n a szakmai és vizsgakövetelményekben meghatározott elméleti és gyakorlati tudáselemek (kompetencia) meglétéhez kötött szakképesítés megszerzésére készülhet fel”.

2. Közismereti oktatás és szakmai alapozás megújítása

A közismeret oktatásának a szakiskolai tanulók alapismereteinek hiánypótlását és a szakképzés megalapozásához szükséges ismeretek, készségek, képességek fejlesztését kell szolgálnia. Céljai között szerepel a szakiskola általános és szakmacsoportos képzési programjának, valamint a pályaorientációs tevékenységének megújítása, a tevékenységközpontú tanterv- és tananyagfejlesztés, a szakiskolai tanárok módszertani megújulásának segítése, a bevált módszerek, jó gyakorlatok terjesztése, az intézményközi és intézményen belüli kommunikáció, együttműködés javítása.

A program keretében a tavalyi tanévben a tantestület nagy része részt vett valamilyen továbbképzésen. Ezen továbbképzések vagy módszertani továbbképzések voltak, (pl. kooperatív technikák, konfliktuskezelés, stb.) vagy informatikai és nyelvi képzések . Szintén a pályázati keretből jelentős összegben eszközök beszerzésére nyílt lehetőségünk, főleg informatikai eszközöket és a projektoktatáshoz szükséges anyagokat vásároltunk.

3. Szakképzési évfolyamokon módszertani fejlesztés

A módszertani fejlesztés célja a szakiskolák vezetésének és a szakiskolai tanároknak a felkészítése a kompetenciaalapú,

modulrendszerű szakképzés bevezetésére, szervezetfejlesztésre, a munkaerő piaci igényekhez való iskolai alkalmazkodás módszereire.

(A program keretében az első szakképzési évfolyam a 2008/2009-es tanévben indul be.)

4. Mérés-értékelés fejlesztési terület

A mérés-értékelés fejlesztési terület a tanulók ismeretanyagában, készségeiben, képességeiben fellelhető erősségek, tudások, hiányosságok gyors, objektív és hatékony feltárását segíti, amelyre megbízhatóan építhető a további fejlesztő-építő munka. A mérés-értékelés módszertanának elsajátítását továbbképzések, konferenciák segítik.

A programban minden évben a kilencedik évfolyamon, és később majd felmenő rendszerben a felsőbb évfolyamokon is bemeneti kompetencia mérésre kerül sor szeptemberben, amelyek alapján egyéni fejlesztési programokat lehet készíteni.

Az iskolában megkezdte működését egy mérés-értékelés munkacsoport, akik szervezeten belül beépültek az iskola szervezetébe.

5. Intézményi önfejlesztés

Az önfejlesztés szemlélet, innováció, módszer a mindennapokban, amely változásokra érzékeny, nyitott intézményben tud csak megvalósulni, és hosszútávon a mindenkori gazdasági és társadalmi igényeknek megfelelő működést célozza

A program keretében 150 órás továbbképzésen kerül sor a megvalósításhoz szükséges ismeretek átadására, amelyekkel az intézményben a szükséges korrekciókat el lehet végezni.

6. Minőségfejlesztés

Az SZFP II. keretében megkezdte működését az uniós Szakképzési minőségbiztosítási keretrendszer alapján adaptált hazai modell. A program alapján a 2006/2007-es tanévben elkészült a Szakképzési

Önértékelési Modell. Az önértékelési modell arra szolgál, hogy az intézmények objektív alapon legyenek képesek megfogalmazni fejlesztési célkitűzéseiket, terveiket.

Összességében a program eddigi egy évében is több mint 20 millió forintos fejlesztésre került sor az iskolában, kollégáink ingyenes továbbképzéseken, konferenciákon, regionális műhelymunkákon vehettek részt, megkezdődhetett az intézményben a szakiskola ugrásszerű fejlesztése.

III. Decentralizált Szakképzési Alap pályázata

Iskolánk az idei tanévben sikeres pályázatot nyújtott be a decentralizált Szakképzési Alap pályázatra. Ennek keretében több, mint tíz millió forintot fordíthatunk a vendéglátó kabinet, elsősorban a 16 éve kialakított tanéterem berendezésére.

Cseresyésné Bedő Györgyi
szakmai igazgatóhelyettes

Thúry Históriai napok 2006-os ünnepi menüsora

Siófoki verseny 2. helyezést elért menüsorának előétele

Siófoki Krúdy verseny díszasztala

Az Új Szellemű Kulturált Kereskedelemért Alapítvány

Az iskola vezetése, neves szakemberekkel a munkaerő utánpótlásnak a kor követelményeihez igazodó, jó színvonalú biztosítása érdekében 1991-ben alapítványt hozott létre.

Az alapítvány célja többek között:

- az intézmény oktatási-, művelődési- és sporttevékenysége színvonalának emelése,
- a képzés tárgyi feltételeinek a javítása,
- az elméleti vagy gyakorlati munkában kiemelkedő teljesítményt nyújtó tanulók díjazása,
- külföldi tanulmányutak támogatása,
- színvonalas oktatói-nevelői munkát végző tanárok támogatása.

Az Alapítvány minden évben a végzős tanulók jutalmazására, kulturális eseményeken való részvétel támogatására, (pl. színház látogatás, Helikon versenyen való részvétel nevezési díjai stb.) szakmai kirándulásokra, nemzetközi cserekapcsolatokra költ jelentős összegeket. Bevétele elsősorban az évente egyszer megrendezésre kerülő alapítványi bál bevételéből, szülői és egyéb adományokból, valamint a személyi jövedelem adó 1 %-ának felajánlásából származik.

2006-ban az alapítvánnyal összevonásra került az iskola másik két alapítványa, „Az év keris tanulója,„ és a „Nagykanizsa Város Kereskedelmi és Vendéglátó Főiskolájáért Alapítvány,„ amit az akkreditált felsőfokú szakképzés megszűnése miatt kellett megszüntetni.

Az alapítvány közhasznú szervezetként működik.

Cseresnyésné Bedő Györgyi
szakmai igazgatóhelyettes

Nyitótánc a 2004. évi alapítványi bálról

2005. évi alapítványi bálterme ünnepi díszben

„Tőlünk függ minden, csak akarjuk”

(Széchenyi István)

Tisztelgés az alapításának 150. évfordulóját ünneplő Thúry György Szakképző Iskola előtt

Sokan elmondhatják, hogy életük talán legszebb négy esztendejét töltötték a Thúry György Kereskedelmi, Vendéglátó és Idegenforgalmi Szakképző Iskola falai között, és szereztek biztos szakmai tudást, mely megalapozta további sikeres életüket.

Az iskola alapvető értékei - a Thúry György szellemiségéből is fakadó - kitartás, akaraterő, szorgalom és küzdeni tudás, valamint az emberség és egymás kölcsönös megbecsülése, a munka tisztelete, amely áthatja az emberi, kollegiális valamint tanuló, tanár és külső kapcsolatokat is.

A Zala Megyei Kereskedelmi és Iparkamara és a 150. jubileumát ünneplő Thúry György Szakképző Iskola kapcsolata évek óta meghatározó szerepet tölt be a szakképzés területén. Kivételes sorsúnak érezheti magát az a tanár, aki pályája során a másfél évszázados iskola falai között taníthatja a jövő kereskedelmi, vendéglátó és idegenforgalmi nemzedékét. Az elődök által kialakított hagyományt követve - a múlt vállalása és tisztelete kötelez - korszerű programmal, folyamatos fejlesztéssel, és közös munkával járulunk hozzá az állandóan változásban lévő társadalom kihívásaiból fakadó feladatok magas szintű megvalósításához.

A Megyei Kereskedelmi Kamara megalakulása óta -1994 év-gyümölcsöző kapcsolatot ápol a nagyhírű Kereskedelmi Szakképző Iskolával. A közös munkának köszönhetően sok jól képzett kereskedő és vendéglátásban dolgozó értékes szakember tevékenykedik a megyében és Nagykanizsán.

A Zala Megyei Kereskedelmi és Iparkamara szerves része Zala Megye gazdasági életének és szakképzésének. Megalakulása óta ellátja a megyében működő vállalkozások gazdasági érdekképviselőjét, a szakképzési, gazdaságfejlesztési, kereskedelemfejlesztési, okmányhitelesítési feladatokat a megyében. Az országban egyedülálló módon kiépítette térségi szervezeti rendszerét Zala megye öt városában (Zalaegerszeg, Nagykanizsa, Lenti, Keszthely, Hévíz),

ahol Szolgáltató Irodát működtet. Közel 1100 önkéntes tagot tudhat magáénak, melyek gazdasági súlya megközelíti a megyei GDP közel 70%-át. A kamara fennállása óta fontosnak tartja, hogy a megyében működő szakképző iskolákkal szoros és jól működő kapcsolatot tartson fent. Közös a cél: jól képzett szakemberek dolgozzanak és vállalkozzanak a megyében, ezzel is erősítve a megye gazdasági súlyát és fontosságát az országban.

Az iskola alapítóinak célja az volt, hogy a tanulói a szolgáltatás kiváló szakembereivé váljanak, megállják helyüket az egész ország területén, és versenyképesek legyenek Európa piacán. Fontos feladatnak tartjuk, hogy a Kamara segítségével és közreműködésével a térségben olyan szakmai képzések induljanak, melyre a vállalkozóknak és vállalatoknak szüksége van, ezzel is segítve és ösztönözve az iskolát arra, hogy jövőben is piacépes és keresett szakembereket bocsásson ki falai közül. Ezért is szerepel a Kamara és a Thúry György Iskola közös tervei között a szakképzéssel és hiányszakmákkal kapcsolatos - határokon is átívelő- rendezvények szervezése, a Szakma kiváló tanulója verseny megrendezése, közös tájékoztató jellegű előadások megtartása, valamint további közös gondolkodás és együttműködés a jövő szakképzése érdekében.

Az Intézmény fennállásának 150. évfordulója előtt tisztelegve, köszönetünket fejezzük ki az alapítók iskolát teremtő tevékenysége előtt, és elismeréssel adózunk a jelenben munkálkodóknak, fenntartóknak, szülőknak, pedagógusoknak, és az iskolát bármiben segítő támogatóknak.

Útravalóul Kölcsey Ferenc gondolatát idézve kívánunk szebb jövőt, és eredményes munkát a következő nemzedékeknek:

„Minden pálya dicső, ha belőle hazádra derül fény. “

Mazzag Ferenc
Zala Megyei Kereskedelmi és
Iparkamara Elnöke

Visszaemlékezések

A mártírok iskolája

/Megjelent Torontóban a „Memoár” című folyóirat 1990. januári számában./

Nagykanizsa. Akik soha nem jártak ebben a városban, azok is ismerték a gyereknótából, hogy: Megy a gőzös, megy a gőzös Kanizsára... Ez a dal a Déli vasút megépítésekor keletkezett, amely függetlenül a MÁV-tól mint Duna-Száva-Adria Vasúttársaság jött létre. Ez a vonal összekötötte Budapestet Rómával, Nagykanizsán keresztül haladva. Ott volt a műszaki karbantartási központ, amelyet vasúti nyelven „fűtőháznak” neveztek.

A Kiegyezést Követő Években Nagykanizsa rohamos fejlődésnek indult. A kis megyei városból fontos ipari-kereskedelmi centrum lett. Itt alakult meg a Weiser Gépgyár, a Franck Kávéggyár, a Blau-család Transdanubia Gőzmalomja, Szegő Móricz Gépjavító Üzeme, a Berger-féle Gépészeti Tervező és Építő Vállalat, a Ford-gyár traktor és teherautó részlege – Bazsó József igazgatásával, valamint a Fiumei Kávébehozatali és Gyarmatáru Rt. A bankszakmát a Magyar Nemzeti Bank fiókja és négy más jelentős bank képviselte. Utoljára említve, de jelentőségében fontos volt a nagy Sörgyár és az európai hírü Szesz- és Likörgyár.

A fejlődő gazdasági élet megkövetelte a szakemberek képzését és ennek fontosságát felismerve az Izraelita Hitközség felállította az ország egyetlen felekezeti kézben lévő szakiskoláját, a hitközségi elemi iskola szomszédságában, még 1857-ben.

Nagykanizsa általában úgy volt nyilvántartva mint a „felekezeti béke városa”. A református és evangélikus templomok mellett volt 2 katolikus és 2 zsidótemplom. De volt imaházuk az adventistáknak és a baptistáknak is, ami valóban szokatlannak minősült egy 35.000 lakosú kisvárosban.

Az Izraelita Hitközség elemi iskolája a Zrínyi Miklós és a Csengery út sarkán volt, közvetlenül a Kistemplom mellett, - közrefogva a Kereskedelmi Iskola 4 osztályát. Szemben az iskolával volt a Hitközség hosszú, 1 emeletes épülete, amelynek az udvarán épült még az

impozáns művészi kivitelű Nagytemplom, a fő zsinagóga. A város centrumából, a Fő utcáról is volt direkt bejárás.

A 125. jubileumi évre kiadott évkönyv szerint az iskola első igazgatója Eichberg Adolf volt, utána Goldschmidt Dávid, majd Kellert Lajos, Wilhelm József és Blum Sámuel következett. Az első világháború befejezésekor Dr. Villányi Henrik vezette az iskolát, akit Buchsbaum-Balogh Dávid követett, aki egészen az iskola tragédiájáig volt az igazgató. Zsidó iskoláról lévén szó, természetesen a Hitközség nevezte ki az igazgatókat és válogatta össze a legjobb tanerőket az országból.

A Trefort-féle iskolareform alapján 1895-ben a Hitközségi Kereskedelmi Szakiskola átalakult négy évfolyamú felső kereskedelmi iskolává és a legmagasabb európai szinten működött, - egyenrangúan a németek Handels Hochschule és a franciák Ecole de commerce superieur-jével. Ebben az időben Magyarországon sehol vidéken ilyen tanintézet nem létezett.

Az első világháború egyik szomorú következménye volt a Muraköz elvesztése, amely nagy gazdasági csapást mért Nagykanizsára és közvetve híres iskolájára is. A fémipari és elektromossági szakiskola megszűnt, amint a Weiser Gépgyár becsukta örökre a kapuit. Szegő Móricz üzeme is felére redukálódott, a Transdanubia Gőzmalom jelentősége is csökkent, mert lejárt a várossal kötött szerződése villanyáram-szolgáltatásra. Az iskola tanulóinak a száma is jelentősen lepadt, mert kevesebb szakemberre volt szükség.

Nagyapám 1896-ban végzett a Hitközségi Felső Kereskedelmi Iskolában. Az ő elbeszéléseiből sok emlékem maradt fenn. Az egyik legkiemelkedőbb a sok iskolai története közül, hogy amikor 1914-ben kitört az első világháború, ő már mint a Gazdasági Takarékpénztár tisztviselője „kerista” diákokkal járta be a vidéket, hadikölcsön jegyzést végzett. Az első 3 hónapban az akkori Monarchia területén olyan rekordot jelentő hadikölcsön kötvényt adtak el, hogy az Osztrák-Magyar Monarchia pénzügyminisztere meglátogatta a várost, és díszokleveleket adott át nagyapámnak és az iskola diákjainak szorgalmas munkájukért. – Tudni kell persze, hogy a vidéki útkon az iskola igazgatójának az ajánlóleveleivel és névjegyzékével látogatták meg az uradalmakat és vidéki kereskedőket, akik bejártak az ünnepekre a főtemplomba, ahol hallhatták a főrabbi biztatását, hogy pártolják az

iskola diákjait munkájukban. – Az egyik legnagyobb hadikölcsön jegyző Gelsei-Guttman Samu volt, akinek pár évvel korábban Ferenc József császár és király bárói címet adományozott az állatnemesítés terén végzett érdemeiért, amelyet saját maga finanszírozott az ő Gelsepusztai gazdaságában.

Az én visszaemlékezéseim az 50 év előtti eseményekre szorítkoznak az iskolára és a városra vonatkozóan. Nagykanizsa megyei város volt a második világháború előtt; saját újságja volt, a Zalai Közlöny, amelynek akkor Barbarits Lajos volt a szerkesztője. Újságjában hétről hétre olvashattuk Winklerné Munkácsi Noémi gyönyörű költeményeit. A főrabbi felesége nemcsak párját ritkító „szépasszony” hírében állott, de költői tehetsége is elbűvölő volt. A város másik jelentős zsidó költőnője pedig M. Lídia volt, akinek az édesapja a Dunántúl egyik legjobb sapkaüzemének volt a tulajdonosa. Barbarits főszerkesztő nagy örömmel közölte le minden alkalommal Lídia verseit is, - amiért aztán később a nyilas világban alaposan meghurcolták.

Az én igazgatóm Buchsbaum-Balogh Dávid volt. A legelegánsabb férfiként tartották számon a városban. Agglegény volt, de a nők rajongtak érte. Ingeit mérték után készítette és a nyakkendővel azonos mintájú volt a díszszembkendője, mindkettő monogramozva. Amikor a walesi herceg Budapesten járt, a helyi újság megjegyezte, hogy neki is olyan elegáns volt az öltözködése, különösen a nyakkendői, mint a Balogh igazgató úrnak.

A diákok szerették, mert szigorú, de igazságos volt, és a gyengébb diákoknak megengedte, hogy intő-osztás előtt javíthassanak a gyenge osztályzatukon két-három esetben is. Beceneve Buxi volt, amit ő is tudott, és mosolyogva szokta mondani, hogy akit a Buxi megbuktat, az igazán buta kell hogy legyen. Kémiát és áruismeretet tanított. Nagy koponya volt.

A következő nagy tudású tanárunk Marosi Géza volt, aki egyben a Szentegylet elnökeként is szerepelt. Egy gyönyörű kislányuk volt, Jutka, szüleinek szemefénye. Beceneve Apuci volt, ahogyan kislánya hívta, és azután ez a név ráragadt. Matematikát és kereskedelmi számtant tanított, diákjait is több-kevesebb sikerrel matematikai zsenikké nevelte. Tőle tanultuk meg a fejszámolás, gyorsszámolás és a számok összeolvasásának titkait. Az ő elve volt, ha 28 betűt össze tudunk olvasni, hogy abból szavak jönnek ki, akkor mennyivel egyszerűbb csupán 9 számot összeolvasni, hogy abból eredmény jöjjön ki.

Nagykanizsa mint megyei kultúrgócpon is fontos volt, és minden vasárnap este liceális előadás volt a városháza nagytermében. Minden alkalommal zsúfolásig telve. Tíz fillér volt a belépődíj (a villanyszámla fedezésére). Ilyenkor a helyi művészek, tudósok léptek fel. A 30-as évek elején az egyik helyi bank új elektromos számológépet vett és ezzel a géppel mérte össze tudását a mi Apucink! Két egyenlő hosszúságú számoszlopot kellett összeadni. Az azonos lapokat kiosztották az érdeklődők között, egyet kapott a bankos és egyet az Apuci vett a kezébe. A start elhangzása után kattogtak a számológép billentyűi, Apuci pedig végignézett a számoszlopokon és már írta is alá az eredményt. Ő már végzett mindkét oszloppal, amikor a bankos még csak az első oszlopot fejezte be. Amikor 4 perces késéssel mindenki készen lett az összeadással, Apucinak mindkét oszlopa a helyes eredményt mutatta, az elektromos számológész csoda pedig a második oszlopnál hibás eredményt hozott ki, mert az ideges bankos melléütött. Apuci 4 perccel győzött, 2 diákja pedig 2 perccel utána, a bankos lett az utolsó és még csak nem is helyes eredménnyel.

Neufeld-Nádor Simon volt a kedvenc tanárom, aki németet és franciát tanított. Ő valódi regényhős volt, mert Kunz Aladár: Fekete kolostor című könyvében van a személye megörökítve. Az első világháborút francia internáló táborban töltötte. Persze jobban franciául megtanulni már csak a Sorbonnon lehet, ahol az internálásig diákoskodott. Nemcsak nyelveket, hanem mindkét idegen nyelvű kereskedelmi levelezést is ő tanította. – Amikor 35 évvel később a Baank Lyonnaise igazgatóját meglátogattam, megkérdezte tőlem, hogy hol tanultam azokat a finom nyelvi nüanszokat, amelyet csak a bennszülöttek ismerhetnek. Büszkén mondtam neki, hogy Nádor Simon volt a francia professzorom.

Abádi Jakab kereskedelmi számtant és kettős könyvelést tanított. Özvegyember volt, kislia vele élt és az „öreg” nagy cionista hírében állt. Ő volt az a tanár, aki év közben a legtöbb intőt adta, és az évről vizsgákra ugyancsak kellett nála készülni! Az volt a vesszőparipája, hogy a könyvvitel nagyon egzakt tudomány, ott nem lehet a tévedést megengedni. Az ő keze alól mérlegképes könyvelők kerültek ki és a bankok, vállalatok áldották érte az iskolát, hogy olyan alaposan kiképzett munkaerőket szállított az életbe.

Vermes Aladár gép- és gyorsírást tanított. Az iskolának külön gépiróterme volt, ahol az akkor létező mindenfajta írógépből volt legalább 1 példány. A gépek sorszámozva voltak, és a tanulók minden órán más-más gépen gyakoroltak. Volt ott Remington alul- és felülütős, Olympia, Olivetti, Hermes, Adler, Smith-Corona szintén alul- és felülütős, és hirtelen nem is tudnám mindnek a márkáját felsorolni. Az volt a bevett szokás, hogy 1-1 órán csak magyar kereskedelmi levelezés volt, a következő órán német, azután pedig francia. Heti 3 gépírás órán 3 nyelven gyakoroltunk. Hol van ma ez az alapos oktatási módszer?

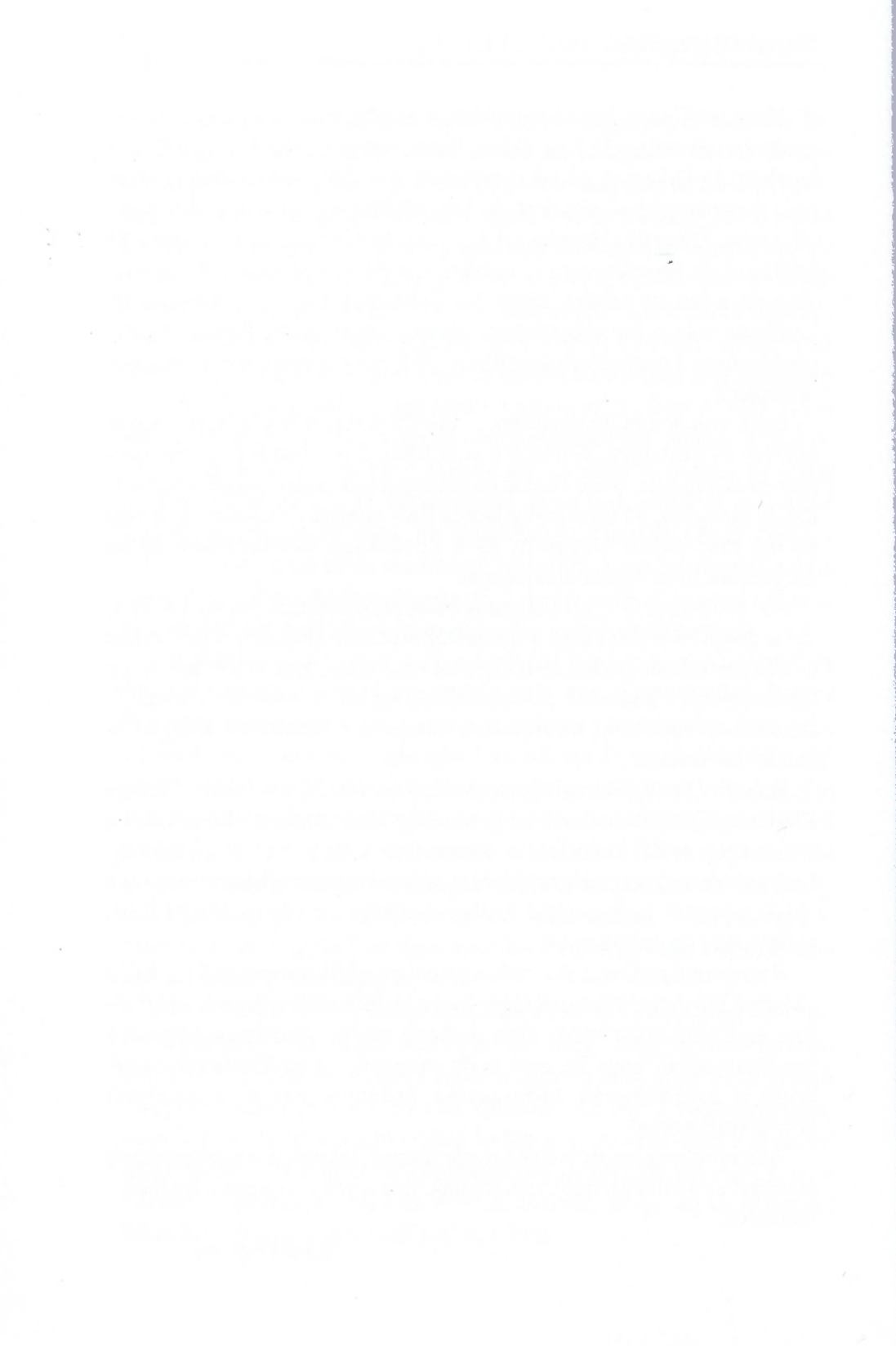
Ezek voltak a zsidó tanáraink. – A többiek közül Borsa Béla magyar nyelvet és irodalmat, Surányi Gyula földrajzot, irodai és parlamenti gyorsírást tanított, Beke Ferenc gazdasági jogot. A háború alatt Surányi lett az igazgató, 45 után pedig Borsa Béla vezette az iskolát, de a régi patina már ekkor lekopott, és a következő iskolareform aztán megszüntette az iskola kiválóságát.

Az 1939-es évfolyam diákjai is osztoztak tanáraink sorsában. Volt, aki a deportálás folyamán a munkatáborokban, mások a harctereken és Rákosiék örült uralma alatt életüket veszítették. Korábbi évfolyamok találkozóin kb. a tanulók 50 százaléka meg tudott jelenni. A közel 79 százalékos veszteség messze meghaladja a normálisnak elfogadott halálozási arányt.

Balogh Dávid, Marosi Géza, Nádor Simon, Abádi Jakab, Vermes Aladár valahol eltűntek a náci gonoszság áldozataiként. Emléküket a mai napig sehol nem őrzik semmiféle táblák és emlékművek. Ugyancsak nincsen megörökítve a már lebontott iskolaépület és a „kistemplom” helye, ahol a diákok magas nivójú önképzőköri gyűléseiket szokták tartani.

Ezen a mulasztáson akarunk segíteni azzal, hogy megalakítottuk a „Martyr Teachers Memorial Committee”-t. Bizonyára vannak az USA-ban és Canadában még, akik a dicső múltú iskolában végeztek tanulmányaikat, vagy ha nem is ott tanultak, de egyetértenek azzal, hogy a zsidóságnak támogatnia érdemes ezt a mozgalmat hozzájárulásukkal.

Állítsunk mindenütt emlékeztető mártírjainknak és emlékeztessük egymást és a világot, hogy mártírjaink nincsenek – és nem is lesznek – elfeledve.

„Én iskolám, köszönöm most neked
Hogy az eljött élet-csaták között
Volt mindig hozzám víg üzeneted...”
(Ady Endre: Üzenet egykori iskolámba)

Mit adott nekünk a mi iskolánk? Volt-e olyan üzenete, melyet követve ember módra tudunk élni, helytállni?

A válaszom: Igen!

Megpróbálom kis csokorba kötni mindazokat az üzeneteket, melyet a mi iskolánk, a Nagykanizsai Kereskedelmi Iskola (akkor Közgazdasági Technikum) 1948 és 1952 között számunkra közvetített.

A tanulás, a tudás értelmét, fontosságát tanáraink példáján láthattuk. Kedves osztályfőnökünk az idő tájt végzett az egyetemen, a mi kis, 27 fiúból álló közösségünk volt az első osztálya. Dr. Pillér Ernő tanár úr velünk együtt tanult, képezte magát; orosz és német nyelvből tett különböző fokú vizsgákat. Még az emlékezetes badacsonyi kirándulásunk alkalmával is hatalmas szótárakból mondatokat szerkesztett, fordítgatott. Nem múlt el nyomtalanul ez a példamutatás.

Nevelési módszereiből nem hiányzott az önállóságra, az egyéni felelősségtudatra való nevelés sem. Különböző alkalmakkor színpadra léptünk, s különböző műsorszámokkal szórakoztattuk a közönséget. Többször hívták a társulatot vidékre is vendégszerepelni. Amikor a bucsutai kultúrházat avatták, a mi színes műsorunk adta az ünnepség egyik fénypontját. Osztályfőnökünk néha megnézte felkészülésünket, s a próbákon egy-egy mondattal véleményt mondott, tanácsot adott. A műsorokat mi állítottuk össze, a felkészülés önálló munkánk folyamata volt.

Tanáraink a tanítási órán kívül, a kötelező tananyagon túl szabad perceikben sokszor beszélgettek velünk. Perjés tanárnő kedves szavakkal szólított meg bennünket: „No, gyere édes fiam, beszéljessünk!” Elmondhattuk terveinket, vágyainkat, de gondjainkban, bajainkban is tanácsokat, enyhülést kaptunk.

Csodálatos türelemmel, szakmai tudással neveltek, tanítottak bennünket. Egyetlen durva szót nem hallottunk négy év alatt tőlük. Pedig lett volna miért mérgelődniük. Millió diákcsinyt eszeltünk ki, sok kis tréfa főszereplői voltunk. Varga Ferenc és Bársony Róbert tanár

urak olyan alapokat adtak könyvvitel és politikai gazdaságtan tantárgyakból, hogy akik a Közgazdasági Egyetemen tanultak tovább a legjobbak között is sikeresen megállták helyüket.

Tanáraink sokszor hangsúlyozták a szabadidő eltöltésének változatos lehetőségét. Példát mutattak az olvasás, a könyvek szeretetéből is. E példamutatás eredményezhette; sehol a világon nem jött össze ennyi költő, mint a mi osztályunkban. Szerelmes verseinkkel hódítottuk a leányszíveket. Legkedvesebb költőink közé tartozott Csohány Gabriella is a kor fiatal, tehetséges lírikusa. Köszönöm című, első verseskötetét az egész osztály megvásárolta.

A mi iskolánk sportiskola volt. Már a hagyományok is köteleztek. Egyik kedves tanárunk Iváncsits János a negyvenes években atlétizált, diszkoszvetésben bajnokságokat nyert. Testnevelő tanárunk, Molnár Sándor a kanizsai Vasút NB II-es csapatának középcsatáraként ontotta a gólokat. Különböző szakosztályokban (atlétika, röplabda, asztalitenisz, labdarúgás) a mi osztályunk tanulói is jeleskedtek. Németh Lajosnak, Kálecz Istvánnak, Andris Györgynek együtt szurkoltunk a foci pályán.

Mi nemcsak a hétköznapiakat, hanem a vasárnapokat is együtt töltöttük. Barátságos mérkőzéseket játszottunk a szomszédos falvak felnőttekből álló csapataival. Mindig vereséget szenvedtünk, de a szomorú eredmények után egy-egy baráti vacsorával vigasztalódtunk, melyet vendéglátóink vigasztalásunkra rendeztek.

Hozzá tartoztak a vidám diákéletünkhöz az évente két alkalommal megrendezett Keri-bálok. Legtöbbször az Iparoskör nagytermében került e hagyományos táncestre sor, műsorral egybekötve. A mi osztályunk tanulói legtöbbször a rendezőség szerepét vállalták. Fő feladatunk az volt, hogy mindent tegyünk meg a jó hangulat, a rend érdekében. Felkértük a „pártában maradt” leányzókat, hogy Ők is jól érezzék magukat. Hogy ne maradjon a terem közepén majomsziget, a bizonytalanul tébláboló kislányokat felkértük táncolni. A mi bálunkon egyetlen kislány sem „árult petrezselymet”... minden leányzót táncba vittünk.

A barátság, az összetartozás érzéseinek bizonyítéka, hogy minden öt évben megtartottuk az osztálytalálkozókat. A megjelenés mindig nagylétszámú, örömteli volt. Beszélgetés a régi osztályunkban (osztályfőnöki óra), városi séta (új szépségek felfedezése érdekében), - étkezés, poharazgatás (tánc, dalolás) zárta a találkozókat.

Nádasi Laci barátunk, a találkozók főszervezője ötven év iratait, leveleit őrizte (fiának adta át ezt az értékes gyűjteményt megőrzésre). Egy mondat a sokszáz levél egyikéből:

„Próbáljatok meg, fiúk, újra rendetlenkedni, cincogni, sügni és a WC-ben tiltott cigit szívni! Kérlek arra Benneteket, legyetek újra jókedvű diákok. Ott leszek! Ott leszünk! Nem küldök szeretettel üdvözetet. Gondolatban máris köztetek vagyok!”

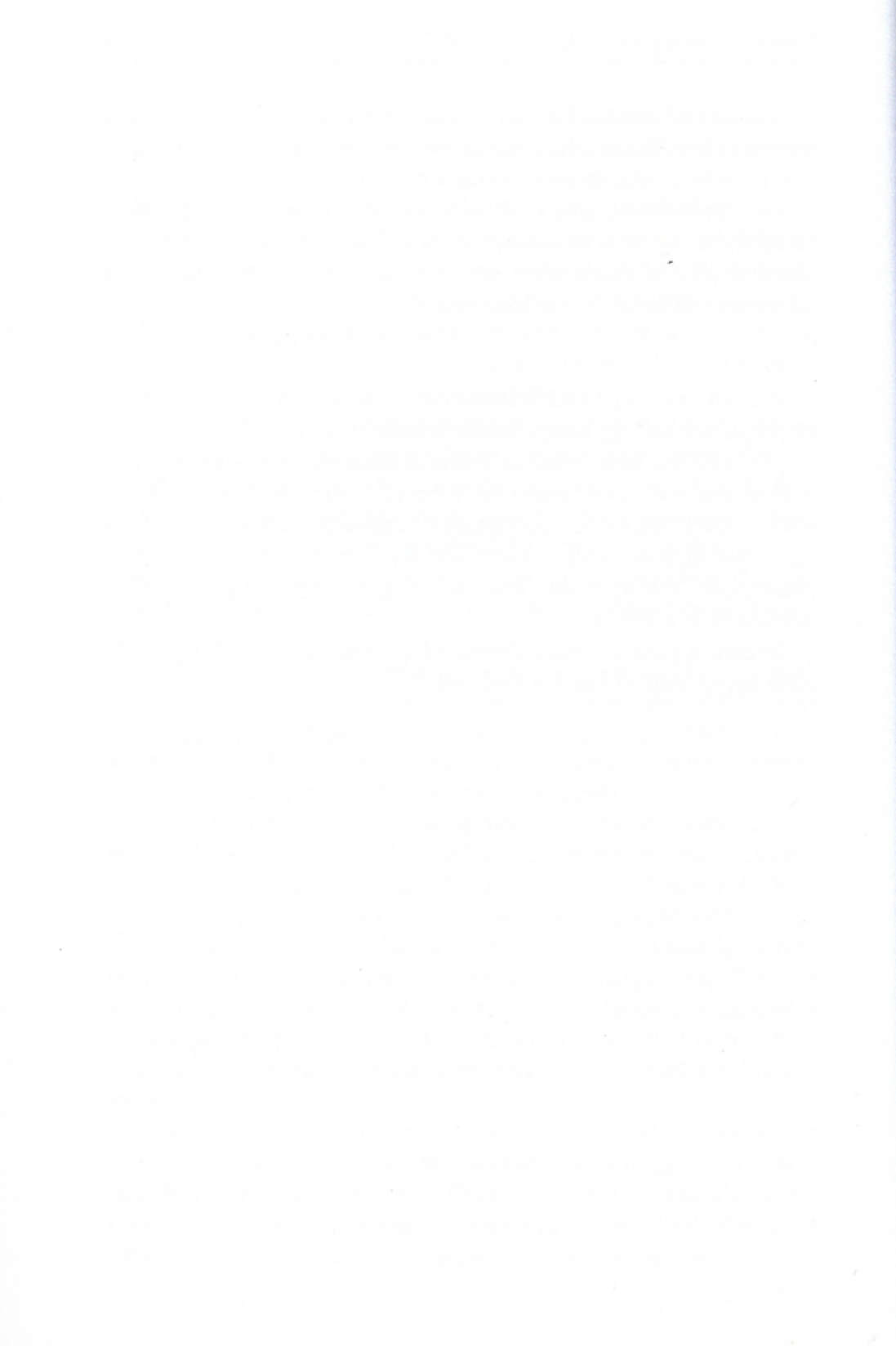
(1977. Gondozó György)

Az ötvenéves találkozókon, 2002 tavaszán kedves Osztályfőnökünk így kezdte hozzánk intézett szavait:

„Ti, kedves fiúk, nagyon mélyről jöttetek. Szegény, kétkezi munkás emberek gyermekeként jöttetek a mi iskolánkban. Nagy akarat erővel, szívós és lelkiismeretes tanulással értétek el azt, hogy most már elmondhatjuk, sikeres életutat jártatok végig becsülettel mindnyájan. Ezt az osztályközösséget én mindig emlegetem ma is tanítványaim körében...”

Jólesett a dicséret. Elcsendesedtünk pár percre, - majd Varga tanár úrral együtt magyar nótákat énekeltünk.

Dr. Dobó László

Hatvanéves érettségi találkozóra

Évfolyam társaim és hozzátartozók
Nagyon ritkák ám az ilyen találkozók
Hatvan éve történt, hogy érettségiztünk
Ennek emlékére itt most összejöttünk
Kereskedelmibe jártunk Nagykanizsán
Itt érettségiztünk mi bizony hajdanán
Ez volt életünknek egyik szép korszaka
Ifjúságunknak tán legszebb időszaka
Háborús időben nem volt könnyű dolgunk
Leérettségizés volt a feladatunk
Ennek érdekében mindent meg is tettünk
Kedves tanáraink örködtek felettünk
Negyvenöt tavaszán zajlottak a vizsgák
Emlékeztek erre még kedves kollegák?
Gondoljunk most vissza minden szépre, jóra
Diák éveinknek legszebb napjaira
Minden olyan emlék, mely örömet kelthet
Szívet dobogtat és vidámságra készlet
Legyünk mi mindnyájan ma nagyon vidámak
Hátha segíthetünk még most is egymásnak
Nyolcvan év körül már nehéz emlékezni
Ezért csak a jóra szabad most gondolni
Fontos vezérelvként törekedjünk arra
Emlékezni szabad, de csak szép dolgokra
Ilyen korban bátran lehet reménykedni
Nem szabad a reményt sohasem feladni
Amíg reménykedünk kevéssé öregszenek
Tán lassabban múlnak az évek felettünk
Mi az életünkben már bizonyítottunk
Az elismerésre bőven rászolgáltunk
Legyen hát jutalmunk ez a találkozó
Mindenki számára hasznos útravaló

Közöttünk mindenkor legyen egyetértés
Kísérje utunkat majd a gondviselés
Szívemből kívánok ehhez jót és szépet
Osztálytársaimnak meg hosszú életet

Budapest, 2005. június 4.

Dr. Mészáros Feri
„Öreg diák”

Nyolcvanéveseknek

Uram, most leszek nyolcvan éves
De az életem nagyon lelkes
Még oly sokat akarok tenni
Úgy szeretnék nyolcvanegy lenni
Néhány tervem még mindig lenne
Amit több időt igényelne
Egy év nem lenne elegendő
Add, hogy lehessen nyolcvankettő
Jó lenne még sokat utazni
Újabb helyeket látogatni
Halálom éve még tán várhat
Megélhetném a nyolcvanhármat
Erősek a külső hatások
Gyorsan jönnek a változások
Ha nem sürgős, hogy magadhoz végy
Esetleg lehetnék nyolcvannégy
De ahogy a technika halad
Sok újat lát, ki élve marad
Engem az évek ide kötnek
Úgy örülnék a nyolcvanötnek
Az emberiség sokat tehet
A világ oly csodás hely lehet
Jó annak aki itt maradhat
Nem olyan sok az a nyolcvanhat
Tudom Uram, hogy sokat kértem
Mit számít Neked az én létem
Mégis számolom az éveket
Tán megérem a nyolcvanhetet
A fáradtságot olykor unom
El is kések már néha tudom
De még az is előfordulhat
Hogy betöltöm a nyolcvannyolcat
Eddig én már oly sokat láttam
Emlékeimet regisztráltam
Mily nagy kár lenne, ha elmennék

Mielőtt nyolcvankilenc lennék
Szememet meresztem az égnek
Uram ne vedd szemtelenségnek
Éveim száma kerek lehet
Ha megérném a kilencvenet
És hogyha ezt már megengedted
Ezt a lépést értem tetted
Neked már úgyis mind egyre megy
Mért ne lehetnék kilencvenegy

Minden szemérmét félreteszek
Hogyha még egyet kérdezhetek
Tudom ez a kor hajmeresztő
De hadd legyek kilencvenkettő
Úgy megszoktam az életemet
S elszerették a szívemet
Ki csókolná szerető párom
Lehetnék még kilencvenhárom
Lehet, hogy már reszket a kezem
De ha még helyén lesz az eszem
Utoljára kérek még egyet
Add meg hát a kilencvennégyet
A korra nincsen szabadalom
Ily korban már kimondhatom
Ha örködsz egészségem fölött
Akkor lehetnék kilencvenöt
Manapság már hallani olyat
Emberekről készül másolat
Járhatok tán én is ez úton
Segíts át a kilencvenhaton
Ha csak hirtelen meg nem halok
Kis vagyonommal rendben vagyok
Elég lehet tán még egy évig
Kibíthatnám kilencvenhétig
Hála Neked, nagy a családunk
Még pár dédunokát várunk
Látni szeretném mind a nyolcat

Érjem meg a kilencvennyolcat
Sok évet kaptam, nem egy-kettőt
Megköszönöm a sok esztendő
De szeretnék kérni még egyet
A kilencvenkilencediket
Még egy év és ez egy új program
A népek azt mondhatják rólam
Ez aztán sok mindenre képes
Tegnapelőtt múlt már száz éves
Ennyi volt csak az óhajtásom
Hogy teljesüljön kívánságom
És ezt Te mind megadtad Nekem
Ezzel megboldogult a lelkem
Uram az életet Te adod
Úgy veszed el ahogy akarod
Nem zavarlak többet Téged
Csak beszélgetni vágytam Véled

2004. április 25.

Dr. Mészáros Ferenc
„Öreg diák”

Párhuzamok

A vekker mintha vakcinaként
szúrná át az álmok rétegeit
elérve a főeret,
s a csipás szem lassú nyikorgással
fedezi fel az ismerős teret.
Első képként a muzáj
úszik át koponyádon,
s halad, mint gyászos uszály
a homályos, ébredő, ködös tájon.
A kávé, mint egy barna szem
kidülledve rád néz,
s miután felhörpinted,
már te vagy az, aki így néz.
Áttekinted az órarendet.
Fékez a busz,
és hátizsákod lóbálva futsz,
nehogy elkéss.
Áttekinted a beosztásod.

Retikülsz lóbálva futsz,
nehogy elkéss.
Az iskolafolyosó túlzottan csendes.
Rosszat sejtessz.
Már készíted a kifogást,
Szíved picivel gyorsabban verdes.
Benyitsz.
A tanár feltolja szemüvegét.
Nincs kegyelem! Igazolatlan!
Jól kezdődik megint a hét!
Belépsz.
A főnök felnyitja kis noteszét.
Nincs kegyelem! Egy óra mínusz.
Jól kezdődik megint a hét...
Órán ciki, ha ötöst kapsz?
Igazán a karó a menő?

Munkahelyen az egyes elég snassz.
Pénztelenül és hontalanul
azért a karóért csak egy köpést kapsz.
A matekóra feladatait közvetve
használhatod.
Jó lesz arra, hogy beoszd egy napod.
Hogy a térben elhelyezd majd szépen
bútoraid.
S kiszámold hogyan végezd el a dolgaid.
Mire való az irodalom?
Érzelmi, emberi birodalom.
Közel állni az emberekhez:
nagy hatalom.
A történelem a múltra tekint,
s a jelen gazdag asztalára
évszámokat terít.
De hogyha jobban megnézed:
látni jövőbe tanít.
Tiszta logika, mint zongora akkordjai.
Tiszta érzelem, angyal kibontott szárnyai.
Tiszta előrelátás:
a boldogság harangjai.
Az embernek így lesznek
kiegyensúlyozottak napjai.
Dolgai között rend lesz,
az emberek között népszerű,
s tudja, hogy holnap mit tesz.
Az iskola...
buborékos, pezsgő, serkentő kóla
az élethez.
Hogyha elkezdődik egy óra,
vele felnőtt sikered válthatod valóra!
Néha
munkahelyi vizit előtt
egy-egy felelés izgalma előnt.
Mégis nyugodtan reagálok,

mert emlékeimben utat találok
jelenem jobbá tételére.

Ráfekszem hát az életemre,
Mint a galaxis, a Mindenség egy tételére!

Horváth Éva
volt „keris” diák

Emlékezés egy volt tanuló, majd később dolgozó tollából:

Régi jó KERI, az iskolánk!

Már a század elején, a felsőkereskedelmiben végzett a nagybátyám,

Ide járni nálunk családi hagyomány:

majdnem 50 éve végzett az unokanővérem,

1959 szeptemberében én beléptem félve

a Közgazdasági Technikum nagy tölgyfa kapuján,

melynek jogutódja ez a KERI immár

a 150. évfordulót ünnepli,

s most is sok-sok diákkal van teli.

Az én időmben más volt,

egészen más:

Kötelező volt viselni a diáksapkát!

Lányiskolából jöttem,

s az is furcsa volt,

hogy „A” osztályba kerültem,

s ott voltak a fiúk.

Kénytelenek voltunk tanulni, de sokat,

vagy figyeltük órán a magyarázatokat.

Drága tanáraink! Isten áldja őket!

Már többen fent járják az égi mezőket.

Fülöp Ernő igazgató úr 23 évig

irányította az iskolai munkát,

s közben tanított történelmet és másat,

nálunk kereskedelmi ismeretórán

magyarázta az önkiszolgálást,

amely mára már mindennapossá vált.

Balogh Árpád bácsi, az igazgatóhelyettes

már akkoriban túl volt élete delén,

de humora még órákon sem hagyta el:

„Nem tanul, de fülei jók” került a füzetembe,

amikor egyszer sikerült nemtanuláson csípnie.

A magyar nyelv tanára: dr. Pillér Ernő volt,

és akit tanított, csak az tudja milyen megérett volt ő,

volt egy leány, jó tanuló, csak verset nem tanult soha.
A tanár úr megértette, s tőle többé nem kérdezte.
Történelem: Ábrahám tanár úr.
Aki órán odafigyelt,
összefüggéseket is megértett,
de aki órán ásitozni mert, vagy unott képet vágott,
nem láttuk, hogy figyel, mégis azonnal lerámolt.

III-IV. osztályban új osztályfőnökünk
nagyon szigorú volt, dr. Perjés Istvánné,
Vili néni áruismeretet és kémiát tanított!

Francia nyelv Licskay József tanár úr:
megértő a rosszakkal,
szigorú a jókkal,
mindig beírt a naplóba,
de csak kölcsön tollal.

No és a torna órák, Russay tanár úr:
Az órák többnyire kosarazással teltek,
ez volt a hobbyja, volt is jó csapata.

dr. Csordás Zoltán
kerismeret-könyvvitel a szakja
csak egy évig tanított, de az
osztállyal mindig csak baja volt.

Már csak ketten, illetve hárman élnek,
Az Isten tartsa jó egészségben őket.

Varga Ferenc tanár úr
aki az iskolába még mindig, minden nap kirándul:
A politikai gazdaságtant tanította,
szűrős szemével az osztályt kordában tartotta,
nem is volt egy pissenés sem az óráján soha.

Matematika-fizika: dr. Tóber Ernő asztala

Még ma is küld feladatokat az egyetemnek
nálunk házi feladatokat gyűjtött reggelente.
A füzeteket a kapunál a kukákra rakta,
mire órára jött már tudta
ki volt a lusta, a trehány,
az kapott is egyest mindjárt.
Ha valaki a táblánál hülyeséget csinált,
azonnal „Hű jégeső” hullott miránk.

És a Tamara néni! Ursics Imréné,
akiről ma semmit sem tudunk,
de anno orosz próbált nekünk tanítani,
a boltban pedig „marhagyereket” akart venni
A kereskedő mégis megértette,
s a borjúhúst neki lemérte.

Hát így múlt el a tanulással töltött négy év!
A képesítő vizsga 7 tantárgyból
nem mindenkinek sikerült az osztályból.
Én viszont szabad voltam, mint a madár!
Csak augusztusban néztem állás után.
Már éppen sikerült, amikor
megjelent a hivatalsegéd az udvaron.
Hírt hozott az iskolából Laci bácsi
Kati néni mellé az irodába mehetek dolgozni.
A másik helyre küldtem egy osztálytársam,
én pedig rohantam, gyorsan vitt a lábam,
tanáraink közé vissza, boldogan vállaltam!

Órarend-másolással kezdtem, kézírással
így ezzel nem volt baj,
ment is, igaz lassan,
No de a jegyzőkönyvek-gépírás, elsőben tanultam!
Azóta sehol sem gyakoroltam.
Szegény Iváncsits Mária, Csöpi néni
okított bennünket elsőben hajnali órákon
akkor úgy nézett ki, tudom,

de most kiderült, hogy a gépen
a betűk nem mindig ott vannak, ahol vélem.
A Reikmetall gépen sok hibával, lassan,
rengeteg javítót elhasználtam.
Igazgató úr miatt – mert gyors munka kellett volna,
még sírtam is, de rövidesen tettem róla:
Iváncsits Jancsi bácsi mentett meg:
kölsönadott gyakorolni egy táskairógépet.
Kati néni (Ábrahám Lászlóné) pedig a másik megmentő,
gyorsan gépelt, helyettem leírta ami sürgős.
Furcsa helyzet volt az is, amikor
az igazgatói körözüvényt vittem az osztályokba,
addigi tanulóársaimat kötelezték a vigyázzállásra.
Aztán csak békésen múltak az évek
névváltozások, költözések:
úttörőház, pártház, munkásörtség,
s a régi KERI helyén, a Zrínyi utcában főiskola,
az egykor félős kislányból nyugdíjas nagymama.
Ebbe a hatalmas iskolába már az unoka jár,
a fia is itt tanult,
a családi hagyomány egy cseppet sem fakult.
A tanulók, a mai gyerekek
már egészen mások mint hajdanán,
tanulni sem érdemes, mindenütt ezt hallják,
mert sok-sok diplomás nyelvvizsgákkal
nem tud elhelyezkedni, nincs állása.

Kérlek Benneteket, mai tanárok!
Tantárgyaitokra érdeklődésüket
valahogy felcsigázzátok!
S ha ez sikerül, a diákok
- remélem – ezentúl komolyan veszik a tanulást,
talán megértik, hogy becsülendő a tudás,
és esetleg kevesebb lehet a bukás.

Szalavics Józsefné
volt diák, majd dolgozó

A THÚRY GYÖGY SZAKKÉPZŐ ISKOLA NEMZETKÖZI KAPCSOLATAI

A határainkon túli szakmai, testvériskolai együttműködéseink célja, hogy széles látókörű, európai tapasztalatokkal rendelkező, fogékony és nyitott szakembereket nevelhessünk, akik a külföldi tapasztalatszerzés után még erősebb késztetést éreznek a szakmai önképzésre és karrierre. Nem lebecsülendő ugyanakkor az a tény sem, hogy tanulóink jelentős része így eljuthat külföldre, első alkalommal láthat világot. A szakmai érvek mellett jelentős értéket képvisel az a benyomás, hogy egy jó szakembernek szüksége van a nyelvtudásra is ismeretei gyarapításához, illetve életpályája gördülékenyebb végigjárásához.

Az iskolavezetés szeme előtt kicsit a középkori céhes vándorlegények példája is lebeg, amikor külföldre küldi legjobb tanulóit. Partnereink jó és rossz példáiból is tanulhatnak, hiszen önmagában a technika, vagy a materiális eszközök birtoklása nem biztosít jobb szakmaiságot. Mindegyik partnerünk kereskedelmi, vagy vendéglátó képzést végez, legyen az Olaszországban, Horvátországban vagy éppen Székelyföldön.

Idegenforgalmi szakiskolaként missziót is betöltünk, hiszen a szakmai programok mellett kötelességünknek érezzük, hogy Magyarország, és szűkebb régióink, Zala és a Balaton természeti és ember alkotta attrakcióit is bemutassuk, megismertessük a remélhetőleg felnőttkorban szívesen visszatérő külföldi vendégdiákjainkkal.

Iskolánk jelenleg három nemzetközi testvériskolai kapcsolattal rendelkezik, melyek a reciprocitás elvén alapulnak. A teljesség kedvéért a sort ki kell egészítenünk egy a Leonardo program keretében pályázati úton három évre nyert pénzalappal, mely 3 kereskedő tanulóink négyhetes évközi Bajorországi szakmai gyakorlatot tett lehetővé 2005-2007 között.

OLASZ KAPCSOLAT

Szakmai és nyelvi együttműködés céljából vettük fel a Vittorio Veneto-i Alberto Beltrami Vendéglátó Szakközépiskolával a kapcsolatot 2004 őszén. Azóta három alkalommal, 2005. 2006. és 2007. tavaszán 6 magyar, illetve 6 olasz szakácstanuló és kísérőjük töltött egy-egy hetet a partnerintézménynél.

A szakmai programban szerepelt a nemzeti és helyi gasztronómiai hagyományok és technológiák bemutatása és megismertetése az iskolák tankönyháin. A program kibővült azzal, hogy mindkét nemzet megpróbálta bemutatni a kulturális, gasztronómiai és borászati büszkeségeit. Így jutottak el a mi tanulóink a romantikus Velencébe, egy, még a Monarchiában alapított és azóta is működő borászati főiskolára, a Val d'Oca völgybe, ahonnan a híres Prosecco habzóbor származik, a XIII. századi follinai kolostorhoz és ismerhették meg Vittorio Veneto város múltját. Olasz vendégeinkkel idegenvezető tanulóink segítségével végigjártuk és bemutattuk Nagykanizsát, illetve fővárosunkat, valamint egy Kis-Balaton – Keszthely – Szigliget kirándulásra kalauzoltuk el őket.

A kapcsolat jelentőségét jelzi, hogy a 2006. év során szervezett gálavacsoráinkat Olaszországban a nagykanizsai polgármester úr, Magyarországon pedig a Vittori Veneto-i polgármester úr tisztelte meg, ezzel is nyomatékosítva, hogy városi szinten is fontosnak tartják a két intézmény közös munkáját, illetve a két város esetleges együttműködését.

A kapcsolat a paritás elvén alapul, azaz a vendéglátó állja a szállás, étkezés és nyersanyagköltségeket, míg a vendég az utazás költségeit vállalja magára. A tanulók kiválasztása során mindig a jó szakmai teljesítmény mellett, az iskola számára nyújtott többletmunka és a nyelvi felkészültség szempontjai érvényesültek.

Olasz vendégdiákok nálunk

Olasz konyhában a tanulóink

Olaszországban

HORVÁT KAPCSOLAT

Horvátországban két városban három iskolával tartunk kapcsolatot. Ennek oka, hogy iskolánk három szakirányban képez tanulókat, míg a horvát testvériskolák csupán egy-egy szakmában. Többéves sport- és történelemoktatási kapcsolat köti iskolánkat a csáktornyai kereskedelmi szakközépiskolához. Évente tanulóikkal egy-egy alkalommal részt vesznek a Russay Olivér Kosárlabda Kupán, valamint kiállítóként a Thúry Vásáron, szaktanáraik pedig a történelemtanárok számára szervezett módszertani konferencián. Három éve, 2004 óta él egy Opatija-i vendéglátó és egy szintén Opatija-i idegenforgalmi szakközépiskolával a kapcsolatunk. Ezen iskolákkal kimondottan szakmai (és nyelvi) jellegű együttműködésünk van. A horvát kapcsolat révén vettünk részt a Horvátországban megrendezésre kerülő Gastrorandevú elnevezésű nemzetközi versenyen 2005-ben és 2006-ban. A 2006-os verseny Dubrovnikban került megrendezésre 15 ország részvételével, ahol cukrászaink ezüstérmét szereztek díszmunkájukkal. E versenyeken való részvételünknek köszönhetően több tanulónk kapott külföldi munkavállalási lehetőséget a versenyzők közül.

2005. nyarán már realizálódott az az elképzelés, melynek keretében 2 szakács, 2 pincér és 2 idegenforgalmi technikus tölt egy kéthetes nyári gyakorlatot augusztusban Opatijában három-, négy- és ötszallagos szállodákban, illetve 6 horvát tanuló a szintén négyszallagos zalakarosi Hotel Karos SPA és a Hotel Sport szállodákban.

Dubrovnik-i kitüntetések

A dubrovnik-i verseny helyszíné

SZÉKELY KAPCSOLAT

Ezen partneriskolai kapcsolat célja az anyaországi és a határon túli magyar kapcsolatok fejlesztése, szélesítése. A nagykanizsai valamint a kézdivásárhelyi tanulók egy közösen összeállított tematikájú programban vesznek részt, melyben az anyaországi és a határon túli magyar fiatalok és tanáraik az együtt töltött napok alatt megismerik egymás iskolai és életkörülményeit, személyes kapcsolatokon keresztül, közös gyakorlatok, programok és kirándulások keretében remélhetőleg erősödik bennük a nemzeti összetartozás érzése.

A Nyergestetőn tartott március 15-i emlékműsor

A közösen megállapított program egy-egy, a partnerintézménynél tett szakmai-tanulmányi kirándulásra terjed ki. A szakmai-tanulmányi kirándulás időtartama 4-4 nap. A program 2005-ben került először lebonyolításra. A program mindkét fél nagy meglegedésével zárult 2006 tavaszán és mindkét fél megerősítette szándékát, hogy a jövőben folytatni kívánja az együttműködést. Hála a Julianus testvériskolai programnak, melyen azóta folyamatosan pályázati pénzt nyertünk, az utazás finanszírozása nem rótt túl nagy terheket az iskolára.

A programban szerepelt gyöngyfüzés, tájjellegű székely, illetve zalai ételek főzése-sütése, hagyományos karácsonyi díszek és díszletek elkészítése természetes alapanyagok felhasználásával, táncház, közös sportprogram, óralátogatás. A programot helytörténeti kirándulások tették teljessé, melynek néhány állomása a teljesség igénye nélkül: Székelyföldön: Kézdivásárhely, Gelence, Zabola, Kovászna, Ika vára, Nyergestető, Székelyudvarhely, Szent-Anna tó; Magyarországon: Nagykanizsa, Kis-Balaton, Keszthely, Kehidakustány, Budapest.

Ezenkívül intézményünk az erdélyi iskola kérésére segít abban, hogy 8 pincér tanulójuk Nagykanizsán háromhetes nyári gyakorlatot tölthessen az iskolánk nagykanizsai vendéglátó partnereinél. Ez a program 2006 augusztusában kezdődött és nagy meglepéssel zárult a kanizsai munkáltatók és a kézdi diákok számára. A nyári gyakorlat 2007 nyarán is megismétlődött.

Horváth István
gyakorlati oktatásvezető

A diákönkormányzat munkája Szabadidős tevékenység

Iskolánkban a 2000/2001-es tanévtől működik függetlenített szabadidő-szervező. Ez azt jelenti, hogy a középiskolák tanulói sokkal aktívabban vesznek részt az iskolai és a városi szervezésű rendezvényeken. Iskolánkban a szabadidő szervező és a diákönkormányzatot segítő pedagógus személye ugyanaz. Ez feltételezi a hatékonyabb, intenzívebb munkát. Diákjaink minden városi rendezvényen részt vesznek a programok szervezésében, lebonyolításában. Például: Mikulász-kupa, „Karácsonyvárás”, Vasember-kupa.

A diákönkormányzat munkája:

Minden tanév a DÖK újjáalakulásával, tisztségviselőinek megválasztásával kezdődik. Meghallgatjuk a jelölteket, titkos szavazással döntünk az elnök, elnökhelyettes és a titkár személyéről. Részletes programajánlót állítunk össze az éves rendezvényeinkről.

A gólyabál:

A DÖK első kiemelt rendezvénye a gólyabál, amire október végén, november elején kerül sor. A felavatandó gólyák előzetes feladatokat kapnak – rövid bemutatkozó műsor zenével, tánccal -, amit a bálón bemutatnak. Majd a felsőbb évesek vezetésével be kell bizonyítaniuk, hogy érdemesek arra, hogy iskolánk teljes jogú tagjai legyenek. Ehhez viccesebbnél viccesebb feladatokat kell közösen, a tanáraik és a többi diák előtt megoldaniuk: Himnuszt írni az osztályfőnökhöz, bekötött szemmel sminkelni stb. A feladatok elvégzését egy diákokból és tanárokból álló zsűri értékeli. A legjobb „gólya-osztály” jutalma egy szabadnap, amit osztálykirándulásra fordíthatnak. A versenyek végén az összes gólyát felavatjuk, melynek során leteszik a Gólya-esküet. A Gólyabál zárása az év első, közös diszkója. A DÖK a második bulit Mikuláskor, a harmadikat pedig Húsvétkor rendezi. A bálók bevételét a Thúry KÉSZ bankszámlájára utaljuk. Az egyesület a bevételből tavasszal egy közös iskolai színházlátogatást finanszíroz. Ellátogatunk

Zalaegerszegre a Hevesi Sándor Színházba, ahol egy előre kiválasztott, a tananyaghoz kapcsolódó színdarabot nézünk meg.

Alapítványi bál:

Nagy hagyománya van iskolánkban az alapítványi bálnak, ami novemberben zajlik. Ezen az estén iskolánk tehetséges tanulói szórakoztatják iskolánk támogatóit, szponzorait, a tanárokat és a többi kedves vendéget. A bál helyi sajátossága, hogy a diákok állítják össze, főzik meg és szolgálják fel az ünnepi menüt.

A diákönkormányzat kiveszi a részét a dekoráció elkészítéséből, a műsor lebonyolításából.

Bemutató az alapítványi bálon a kereskedő tanulók díszmunkáiból

Thúry-vásár:

Kiemelt iskolai rendezvényünk a Thúry-vásár, ami igaz, szakmai rendezvény, de a kiegészítő programokat, kulturális műsorokat a DÖK állítja össze. Szervezi a fellépőket, lebonyolítja a programokat. Erre a rendezvényre hívunk más középiskolákból is fellépőket, de itt bemutatkozhatnak iskolánk tehetséges táncosai, irodalmi színpadosai, zenekarai is. Hagyomány már, hogy a Thúry vásáron megjelennek a csáktornyai testvériskolánk képviselői, akik szintén fellépnek a műsorban, valamint elh hozzák termékeiket a vásárra.

Thúry vásári forgatag

Szalagavató:

A februári hónap legfontosabb rendezvénye a szalagavató. Az elmúlt tanévben sikerült egy színvonalas helyen, jó körülmények között megrendezni ezt a középiskolás életében oly fontos eseményt. A későbbiekben is hagyománnyá kívánjuk tenni, hogy a szalagavató helyszíne a sormási István fogadó színházterme lesz.

Az ünnepség hagyományai szerint a 12. évfolyam elbúcsúzik az iskolájától, az alsóbb évfolyamosok ünnepélyes műsorral köszönnek

el tőlük. A szalagfeltűzés után nagy sikere volt az iskolai életük képeiből összeállított kisfilmnek, amelyet a műsor zárásaként nézhettek meg. A közös vacsora után szalagavató bállal fejeződik be a rendezvény.

DÖK nap:

Iskolánk Diák Önkormányzata a tanévet egy DÖK - nappal zárja le. Ez a végzősök utolsó tanítási napja. Itt minden rendezvény a tanulókról, a gyerekeknek szól. Az elmúlt tanévben forgószínpad-szerűen zajlottak a különböző bemutatók. Az osztályfőnökök vezetésével minden osztály a korosztályának megfelelő programokon vett részt. A rendőrség tartott drogos kiállítás, biztonsági-öv szimulátoros bemutatót. Itt voltak a katasztrófa-védelmisek, a Technika Autósiskola. Lehetett lovagolni, ijázkodni, láthattunk rendőr-kutya bemutatót is. Hallhattunk nőgyógyászati előadást, megismerkedhettünk a vizek élővilágával. A védőnők tartottak bemutatót az egészséges táplálkozásról. Nagy sikere volt a tanár-diák kosármeccsnek és a filmvetítésnek is. A végzősök részt vettek a városi bolond ballagáson.

Nyári tábor:

Iskolánk tanulói minden évben részt vesznek a balatonmáriai középiskolai táborozáson. Volt olyan diákunk, aki a DÖK-ben végzett munkáért jutalmul kapta az egyhetes nyaralást. A szociálisan hátrányos helyzetű gyerekeknek egyesületünk teljes egészében, illetve részben finanszírozta a táboroztatását.

...kis Karácsony

Iskolánk nem egészen egy évtizedes szép hagyománya a Karácsony közös megünneplése. Ennek első lépéseként csatlakozunk minden évben a „Legyen ünnep” elnevezésű városi rendezvényhez, melynek keretében közösen díszítjük fel a város karácsonyfáját (ennek díszeit 2 éven keresztül iskolánk készítette), kíséretként felelevenítjük a régi Luca napi és karácsonyi szokásokat és segélygyűjtést rendezünk a rászoruló tanulók számára.

Második rendezvényünk a karácsonyi ünnepekörben az Alsóvárosi iskolai diákhangverseny, ahol a tanulók (énekkarunk, versmondóink és vendégként a kollégák gyermekei) adnak a többieknek közös műsort, ezzel kívánva boldog ünnepeket a téli szünet megkezdése előtt.

Végül az utolsó tanítási nap végén műkedvelő kollégák kis csapata ad karácsonyi ajándékműsort az iskola többi dolgozójának, hogy aztán együtt kívánjunk egymásnak boldog új esztendőt. Tapasztalatunk szerint e mindig megható, szép közösségi pillanata intézményünknek, valamint az erre való több hetes felkészülés erősíti az összetartozást és az emberi értékeket.

Intézményünk pedagógusainak alkalmi kórusa

....a Thúrysta

Mint a legtöbb iskolában, nálunk is történt több kezdeményezés az iskolai diákújság létrehozására, életben tartására, majd felélesztésére. Az első évfolyam szerkesztője Radics Sára nagy lelkesedéssel és ötletgazdagon írta tele szinte önállóan az egész Thúrystát, ám a következő évfolyamok nehezebben készültek hasonló írni szerető szerkesztők híján. S ahogy az ifjak olvasni is egyre kevésbé szeretnek, úgy az elkövetkező lapszámokon egyre inkább az is látszik, hogy intézményünk profilja nem a literatúra. Életkori sajátosságból adódóan szerelmesversekből kaptuk a legtöbb próbálkozást, de Tóth Dorottya „Főzőcske”, Gulyás Mónika sportrovatot is vezetett a lapban. Legnagyobb sikere kétség kívül a tanárok által összegyűjtött tanórai „aranyköpéseknek” volt. A helyi kezdeményezést lassan kiszorította a megyei diáklap, mely ingyenesen jutott el minden intézménybe. Csak remélni lehet, hogy lesz egyszer szerkesztői kapacitás a lap felélesztésére.

Thúrysta

A KERJÁRÓK DIVATLAPJA ÚJ ÉVF. I. SZÁM

TANÁROK ÉS DIÁKOK SZERELME

Szalagavató
Jilemtan
A kábitószér
Murphy feje
Romantika
Manóken a lány
Thúry kupa
Baseball Japánból
Jó kereskedő lesznek

TE SZOKTÁL SZELLEMI

TŰRÁZNI ? MOST LEHET !

Diákújságunk borítólapja

Vasemberkupa

Még a 1999/2000. tanév tavaszán rendezett iskolánk egy nagyszerű játékos és komoly feladatokat, feladványokat és a többi középiskolát maguk mögé utasítva elsők lettek. Így indulhattak az országos vetélkedőn. A küzdelem folyamatos versenyt biztosít 24 órán át a résztvevő csapatoknak szellemi, fizikai, játékos ügyességi feladatokkal kell megbirkózni, állóképességről, általános műveltségről tanúbizonyságot tenni, hogy a nap elteltével kiderüljön ki bírta legjobban az úszást, sorversenyeget, akadályversenyt, ki főzte a legjobb ételt, ki volt a legokosabb, legkreatívabb. Olyan képességek kerültek elő tanulóink tarsolyából, melyeknek sokszor önmaguk sem voltak tudatában. Az országos versenyeken azt is bizonyították csapataink, hogy nem érdemtelenül vitték el a pálmát a helyi megmérettetésen. Az első évben 1. és 3. a második évben 2. helyezettek lettünk a még keményebb budapesti versenyen is. Feledhetetlen élményekkel gazdagodtak a csapattagok, melyet tovább erősített az azt követő nyaralástáborozás.

2004. évi „Vasemberkupa” a fővárosban

Thúry Kulturális Érdekvédelmi és Szabadidős Diákegyesület (KÉSZ)

Egyesületünk 2004. őszén alakult az iskola 12 tanára és a diákönkormányzat összefogásával.

Szerettük volna, ha az iskola diákszervezete legálisan végezhetne gazdasági tevékenységet is, így juttatva bevételhez önmagát. Igyekeztünk a lehető legszélesebb körű működési területet lefedni, mely diákjaink érdekét szolgálja. Így az egyesület kezeli a DÖK „vagyonát”, segíti a kulturális és szabadidős programok szervezését és kivitelezését, ide értve az anyagi feltételek megteremtését vagy ehhez való hozzájárulást, végül, de nem utolsó sorban azon diákok számára, akik szociálisan rászorulnak, biztosítja a programokon való részvétel lehetőségét, ill. igény esetén eseti támogatást nyújt. Bevételi forráshoz kisebb részben pályázatokból, nagyobb részt diákdiscók rendezéséből jutunk. Ezen bevételek felhasználása pedig az évenként megrendezésre kerülő közös iskolai mozi-, színházlátogatások, nyári táborozások és karácsonyi segélyezések. Így láthatták diákjaink pl. a Sacra Korona, a Hídember, a Világszám c filmeket ill. a zalaegerszegi Hevesi Színházban Az ember tragédiája, a Fiatalok szövetsége vagy a Pillantás a hídról című darabokat. Ezzel igyekeztünk nem csupán a tananyag szemléltetéséhez hozzájárulni, hanem diákjaink kulturális igény szintjét is emelni. Ez utóbbi kezdeményezésünk rendkívül pozitív visszajelzést kapott, volt diákunk, akit élete első színházi élményéhez juttattunk.

Alkalmanként az ezer főt számláló diákságból kb. 6-700 tanuló vett részt a mozilátogatáson, és mintegy 300 fő utazott térítésmentesen évente Zalaegerszegre színházlátogatásra. A karácsonyi ajándékozás alkalmával évenként 35 rászoruló tanuló kapott 5000 Ft értékű vásárlási lehetőséget. A tanévek végeztével legjobbaink táborozási lehetőséghez jutottak, melyet részben vagy egészben az iskola egyesülete és alapítványa fedezett. Ezek mellett persze számos alkalmi segítséget nyújtottunk és nyújtunk a jövőben is diákjaink számára.

Bali Judit
Lovkóné Horváth Csilla
szabadidő szervező

Intézményi adatsorok**Az iskola eddigi igazgatói:**

Eichberg Adolf	1857-1883
Bun Samu	1883-1916
Dr. Villányi Henrik	1916-1927
Balogh Dávid	1927-1940
Surányi Gyula	1940-1943
Dr. Borsa Béla	1943-1950
Dr. Bársony Róbertné	1950-1953
Fülöp Ernő	1953-1976
Kocsi Tiborné	1976-1981
Mayer Ferenc	1981-1984
Németh János	1984-1989
Serfőző Sándor (mb)	1989
Csordásné Láng Éva	1990-1993
Serfőző Sándor (mb)	1994
Cseke Zoltán	1994-2004
Csordásné Láng Éva	2004-

Az iskola eddigi tanárai:

Abádi Jakab	1925-1940
Ábrahám László	1958-1994
Balogh Árpád	1951-1970
Balogh Dávid	1902-1927
Baranyai Géza	1951-1957
Dr. Bársony Róbert	1950-1953
Behm Ferenc	1980-1986
Beke Ferenc	1932-1955
Dr. Borsa Béla	1933-1943
Csillag Györgyi	1978-1984
Dr. Csordás Zoltán	1955-1980
Csordásné Láng Éva	1978-1993; 1994-

Dr. Daka Mihályné	1941-1970
Devecz Ferencné	1970-1974
Dévényi József	1936-1938
Domány Ármin	1894-1932
Dörnyei Teréz	1948-1950
Elek Andor	1910-1922
Farkas Margit	1976-1979
Fülöp Ernő	1951-1976
Fodorné Koller Zsuzsanna	1981-1982
Gadányi Miksa	1941-1944
Dr. Gáspár Józsefné	1960-1961
Gerócs György	1947-1951
Gecséné Gáti Mária	1974-
Göncz Ferenc	1979-
Györiné Takáts Éva	1973-1999
Halasiné Sziva Marianna	1975-
Holló János	1937-1943
Horváth István	1964-1966
Dr. Horváth József	1943-1945
Dr. Iváncsits János	1947-1970
Iváncsits János	1972-
Dr. Iváncsits Jánosné	1947-1948
Iváncsits Mária	1944-1968
Kocsi Tiborné	1964-1986
Kollman Klára	1981-1982
Kárpáti Manó	1892-1899
Dr. Kováts Anna	1944-1949
Koronczay Lászlóné	1945-1946
Kósa Lajos	1940-1950
Kürönya István	1940-1951
Krihó Józsefné	1968-1974
Licskay József	1945-1979
Markovits Dávid	1900-1910
Marosi Géza	1922-1941
Meződi Jánosné	1945-1949
Mike József	1965-1981
Molnár Sándor	1946-1950

Dr. Nagy István	1976-1995
Dr. Nagy Tiborné	1966-1976
Nádor Simon	1920-1941
Dr. Pataki Miklósné	1976-
Perjés Istvánné	1950-1965
Dr. Pillér Ernő	1946-1988
Puskás Béla	1959-1961
Russay Olivér	1950-1965
Serfőző Sándor	1963-1999
Surányi Gyula	1943-1944
Süle Mária	1961-1963
Szabó László	1976-
Dr. Szabó Lajos	1922-1923
Szakáll Margit	1976-1978
Dr. Szücs Lajosné	1945-1949
Tarnóczkyné Tajti Zsuzsanna	1974-2006
Dr. Tóber Ernő	1959-1988
Ursicz Imréné	1959-1978
Polainé Vajda Ágnes	1976-1987
Varga Ferenc	1950-1988
Varga Klára	1978-
Dr. Vida Tibor	1945-1946
Vidor Salamon	1891-1897
Vig Istvánné	1971-2007
Villányi Henrik	1896-1916
Kollár Istvánné	1979-2006
Simon Zoltánné	1979-
Tar Mihály	1992-1994
Rábavölgyi Attila	1992-
Acsai Ferencné	1993-1995
Csontos Zsuzsanna	1993-
Göbölösné Vass Ibolya	1993-1995
Pálfi Zsuzsanna	1993-
Katonáné Vörös Anikó	1993-
Vlaszák Andrea	1993-1995; 1999-
Zombori Judit	1993-1997
Kőfalvi Ilona	1993-2005

Ferencz Istvánné	1991-1993
Nagy Józsefné	1993-
Bednek Tamás	1994-1996
Cseresnyésné Bedő Györgyi	1994-
Magyarné Hohl Etelka	1994-1995
Papp Magdolna	1994-
Molnár László	1984-1995
Zieger Krisztina	1995-1997
Sinkovicsné Szili Gyöngyi	1995-1999
Kuti Csaba	1990-1995; 1997-2000
Csizinszkyné Kathi Csilla	1995-1999
Takács László	1995-
Meiszterics László	1991-1995
Szili Zsuzsa	1994-1995; 1999-2000
Miha Márta	1993-1995
Dobó Éva	1995-2000
Horváth István	1995-1999; 2002-
Tóth Alla	1995-2006
Dornbach Borbála	1991-1997
Gondi Zoltán	1991-
Blasszauer János	1997-2000
Horogh Roland	1998-2000; 2002-
Csordás Andrea	1998-2000
Kovácsné Nemes Adél	2000-2005
Zsoldos Tamásné	2000-
Huszárné Mosonyi Éva	2000-2002
Sólyomvári Eszter	2000-2002
Farkasné Horváth Anna	2000-
Fülöp Réka	2003-2004
Dr. Turcsányi Katalin	2001-2002
Varga Zoltánné	2001-
Kovácsné Tóth Ildikó	2001-
Barbalics László	2001-
Májjer Anita	2001-2003
Kiss Ilona	2001-
Vajda Ágnes	2001-
Dr. Szabadosné Rák Éva	2001-2005

Vargáné Perjés Erzsébet	2001
Bali Judit	2001-
Kereskai Eszter	1999-
Balogh Eszter	1998-1999
Tóthné Birics Gyöngyi	1999-
Simon Tamás	1999-2006
Böjtiné Farkas Valéria	1999-
Bartal Hajnal	1999-
Janzsó Gábor	1999-2001
Almás Piroska	1999-
Gyimes Gyuláné	1998-
Pásztorné Szabó Dóra	1998-
Fekete Zsuzsanna	1997-
Bárczi Lászlóné	1997-
Kovács Barbara	2003-
Lukács Judit	2003-
Völlerné Pál Mónika	2003-
Debreczeni Anikó	2002-2003
Szeiler Péter	2002-
Kunvári Zoltán	2002-
Küne Edina	2002-
Püspökiné Jámbor Zsuzsanna	2002-
Holczinger Melinda	2002-
Bartal Györgyné	1970-2007
Matuczáné Babits Veronika	1996-
Dr. Bálint Jánosné	1986-2006
Varga Tünde	1997-
Dr. Rejtőné Nemes Katalin	2001-2007
Vathi Dóra	2003-2004
Berkesné Rodek Nóra	2002-2004
Bicsák Józsefné	2002-2006
Csizmadia Vera	2003-2004
Horváth Judit	2005-2006
Pécsi Judit	2004-2005
Szerdahelyiné Czigler Ágnes	2002-2004
Tácsi Hajnalka	2006-2007
Takács Barna	2006-2007

Dr. Fekete Ivánné	1978-1981
Kerecsényi Erzsébet	1984-1985
NagySándor	1957-1970
Paizs Szilvia	2006-
Jágerné Leel-Össy Krisztina	2006-
Kalmár Izabella Tímea	2006-
Novák Nándor	2006-
Hajnesné Balazsin Mária	1984-
Majorné Jakabfi Éva	1989-
Úr Zoltán	2006-
Gyimes Magdolna	2004-
Kovácsné Anik Katalin	1986-
Baranyai Magdolna	2006-
Behmné Pethő Ilona	1979-
Kovács Edina Zita	2005-
Polgárné Szöllősi Noémi	2006-
Molnár Levente	2005-
Dr. Horváth Antalné	1983-
Baksa Annamária	2002-
Baloghné Horváth Adrienn	2007-
Imrey Szabolcs	2007-
Kutasy Gábor	2007-
Szendrei Ferenc	2007-

Tanítottak még:

Horváthné Polai Mária

Dr. Stand László

Kahotek Ferenc

Dónay Beatrix

Halászné Végh Ilona

Baj József

Pusztai Emil

Dr. Németh László

Gyurkó László

Visszatekintő kimutatás az iskola tanulóiról 1891-1950

Tanév	Rendekorú	Magántanuló	Női kereskedelmi szakiskola	Dolgozók szakközép- iskolája
1891-1892	34			
1892-1893	47			
1893-1894	76			
1894-1895	97			
1895-1896	110			
1896-1897	117			
1897-1898	100			
1898-1899	97			
1899-1900	112			
1900-1901	108			
1901-1902	98			
1902-1903	100			
1903-1904	93			
1904-1905	83			
1905-1906	68			
1906-1907	87			
1907-1908	97			
1908-1909	116			
1909-1910	107			
1910-1911	119			
1911-1912	125			
1912-1913	134			
1913-1914	130			
1914-1915	132			
1915-1916	130			
1916-1917	117			
1917-1918	121			
1918-1919	137			
1919-1920	135			
1920-1921	128	5		
1921-1922	127	3		

Tanév	Rendeskorú	Magántanuló	Női kereskedelmi szakiskola	Dolgozók szakközép- iskolája
1922-1923	131	10	66	
1923-1924	147	7	34	
1924-1925	161	8	53	
1925-1926	154	2	24	
1926-1927	157	6	28	
1927-1928	155	7	32	
1928-1929	165	4	34	
1929-1930	144	2		
1930-1931	137			
1931-1932	131			
1932-1933	95			
1933-1934	101			
1934-1935	116			
1935-1936	125			
1936-1937	150			
1937-1938	179			
1938-1939	151			
1939-1940	154			
1940-1941	195		58	
1941-1942	204		49	
1942-1943	162		40	
1943-1944	235		55	
1944-1945	117		52	
1945-1946	267		34	
1946-1947	297		30	87
1947-1948	281		24	109
1948-1949	287		26	98
1949-1950	276		31	102

Kimutatás az iskola tanulóiról 1950—1982

Tanév	Rendeskorú		Dolg.köz.isk.		Közg.lev		Feln. szakm.		Irodakez.szakisk.	
	Középi.	Szaktmunk.	esti	ker.	ipari	ip. kieg.	ker.	vend.	rendeskorú	felőtt
	Ker. Vend									
1950-51.	259		74						75	
1951-52.	259		37						40	32
1952-53.	281		49						40	31
1953-54.	325		79	19					43	60
1954-55.	256	29	10	99	49					
1955-56.	202	49	18	36	13		45	3		
1956-57.	208	50	16	32	34					
1957-58.	192	59	17	11	45		49	22		
1958-59.	219	78	21		70		69	30		
1959-60.	247	72	18		93		71			
1960-61.	260	87	28		101	26	67			
1961-62.	276	87	31		105	44	24	31		
1962-63.	294	91	44		121	55	1	12		
1963-64.	309	76	50		121	80	11	21		
1964-65.	299	111	54		103	77		28		
1965-66.	304	110	60		74	77	21	24		
1966-67.	295	133	62		50	72	17			
1967-68.	271	90	50		20	53	12			
1968-69.	260	90	34			37	17			
1969-70.	253	107	51			20	16	42		
1970-71.	253	135	86		25					
1971-72.	241	119	108		26		54	14		
1972-73.	251	195	113		57			19		
1973-74.	245	187	82		58		39	22		
1974-75.	239	209	75		75		39	41		
1975-76.	231	211	66		120		32	21		
1976-77.	222	240	76		96		35	22		
1977-78.	228	247	80		125		35	25		
1978-79.	229	239	77		140		21	50		
1979-80.	229	244	85		110		45	22		
1980-81.	223	227	81		72		15	59		
1981-82.	228	204	71		75		44	62		

Kimutatás az iskola tanulóiról 1982—2007

Tanév	Szakközépiskolai	Szakmunkás	Technikus	Felsőfokú szakképzés
1982-83				
1983-84	242	283		
1984-85	217	280		
1985-86	230	293		
1986-87	229	249		
1987-88	229	261		
1988-89	239	248		
1989-90	249	267		
1990-91	284	301		
1991-92	295	340		
1992-93	311	349		
1993-94	332	364		
1994-95	333	358		
1995-96	338	363		
1996-97	373	361	33	
1997-98	388	387	25	
1998-99	406	344	25	92
1999-00	456	309	25	95
2000-01	515	264	50	55
2001-02	515	379	129	61
2002-03	486	397	147	40
2003-04	483	399	146	54
2004-05	473	352	144	31
2005-06	593	187	174	
2006-07	465	285	156	

Az iskolában érettségi vizsgát tett tanulók és felnőtt hallgatók száma

Rendeskorúak

1894-ben 24 fő, 1895-ben 21 fő, 1896-ban 28 fő, 1897-ben 36 fő,
 1898-ban 37 fő, 1899-ben 31 fő, 1900-ban 31 fő, 1901-ben 37 fő,
 1902-ben 28 fő, 1903-ban 30 fő, 1904-ben 19 fő, 1905-ben 34 fő,
 1906-ban 20 fő, 1907-ben 30 fő, 1908-ban 18 fő, 1909-ben 39 fő,
 1910-ben 33 fő, 1911-ben 34 fő, 1912-ben 29 fő, 1913-ban 43 fő,
 1914-ben 37 fő, 1915-ben 41 fő, 1916-ben 47 fő, 1917-ben 36 fő,
 1918-ban 27 fő, 1919-ben 19 fő, 1920-ban 10 fő, 1921-ben 39 fő,
 1922-ben 41 fő, 1923-ban 30 fő, 1924-ben 21 fő, 1925-ben 30 fő,
 1926-ban 32 fő, 1927-ben 41 fő, 1928-ban 27 fő, 1929-ben 33 fő,
 1930-ban 29 fő, 1931-ben 18 fő, 1932-ben 34 fő, 1933-ban 29 fő,
 1934-ben 28 fő, 1935-ben 21 fő, 1936-ban 16 fő, 1937-ben 27 fő,
 1938-ban 45 fő, 1939-ben 31 fő, 1940-ben 39 fő, 1941-ben 39 fő,
 1942-ben 41 fő, 1943-ban 21 fő, 1943-ban 21 fő, 1944-ben 45 fő,
 1945-ben 25 fő, 1946-ban 35 fő, 1947-ben 78 fő, 1948-ban 56 fő,
 1949-ben 53 fő, 1950-ben 58 fő, 1951-ben 51 fő, 1952-ben 52 fő,
 1953-ban 39 fő, 1954-ben 64 fő, 1955-ben 55 fő, 1956-ban 54 fő,
 1957-ben 60 fő, 1958-ban 28 fő, 1959-ben 33 fő, 1960-ban 54 fő,
 1961-ben 44 fő, 1962-ben 60 fő, 1963-ban 62 fő, 1964-ban 61 fő,
 1965-ben 62 fő, 1966-ban 74 fő, 1967-ben 76 fő, 1968-ban 59 fő,
 1969-ben 67 fő, 1970-ben 54 fő, 1971-ben 54 fő, 1972-ben 56 fő,
 1973-ban 59 fő, 1974-ben 58 fő, 1975-ben 57 fő, 1976-ban 54 fő,
 1977-ban 49 fő, 1978-ban 60 fő, 1979-ben 48 fő, 1980-ben 46 fő,
 1981-ben 50 fő, 1982-ben 52 fő, 1983-ban 49 fő, 1984-ben 53 fő,
 1985-ben 50 fő, 1986-ban 49 fő, 1987-ben 58 fő, 1988-ban 50 fő,
 1989-ben 36 fő, 1990-ben 49 fő, 1991-ben 62 fő, 1992-ben 60 fő,
 1993-ban 60 fő, 1994-ben 61 fő, 1995-ben 77 fő, 1996-ban 69 fő,
 1997-ben 81 fő, 1998-ban 69 fő, 1999-ben 83 fő, 2000-ben 96 fő,
 2001-ben 124 fő, 2002-ben 118 fő, 2003-ban 131 fő, 2004-ben 123 fő,
 2005-ben 109 fő, 2006-ban 146 fő, 2007-ben 109 fő

Felnőttek:

1951-ben 9 fő, 1952-ben 9 fő, 1953-ban 8 fő, 1954-ben 15 fő,
 1955-ben 12 fő, 1956-ben --- 1957-ben 22 fő, 1958-ban 35 fő,
 1959-ben 8 fő, 1960-ban 36 fő, 1961-ben 30 fő, 1962-ben 37 fő,
 1963-ban 42 fő, 1964-ben 16 fő, 1965-ben 31 fő, 1966-ban 38 fő,
 1967-ban 33 fő, 1968-ban 47 fő, 1969-ben 10 fő, 1970-ben 34 fő,
 1974-ben 18 fő, 1976-ban 34 fő, 1978-ban 21 fő, 1979-ben 25 fő,
 1980-ban 14 fő, 1981-ben 20 fő, 1982-ben 18 fő, 1983-ban 40 fő,
 1984-ben 12 fő, 1985-ben 19 fő

Szakkunaksvizsgát tett felnőttek létszáma

Év	Kereskedelem	Vendéglátás
1956.	45	3
1957.	-	-
1958.	49	22
1959.	69	30
1960.	71	-
1961.	67	-
1962.	24	31
1963.	1	12
1964.	11	21
1965.	-	28
1966.	21	24
1967.	-	-
1968.	1	-
1969.	-	-
1970.	-	42
1971.	-	-
1972.	54	14
1973.	-	19
1974.	39	22
1975.	39	41
1976.	32	21
1977.	35	22

Év	Kereskedelem	Vendéglátás
1978.	35	25
1979.	21	50
1980.	45	22
1981.	15	59

Szakmunkásvizsgát tett tanulók száma, fő 1982—2007

Év	Iskolarendszerű		Tanfolyam		Egyéb
	kereskedő	vendéglátó	kereskedő	vendéglátó	
1982.	73	17	17	24	
1983.	62	23	25	38	
1984.	59	27	13	43	
1985.	54	22		24	
1986.	55	43		24	
1987.	64	41	30		
1988.	63	33	3	21	
1989.	51	28	22		
1990.	51	21	11	18	
1991.	43	27	20	8	
1992.	68	56	31	17	
1993.	76	30	29	2	
1994.	64	40	20	24	
1995.	59	37	16	42	
1996.	78	50	24	67	22
1997.	64	49	40	73	55
1998.	85	26	14	58	91
1999.	63	53	17	74	79
2000.	66	60	10	89	63
2001.	61	51	14	50	117
2002.	44	55	10	41	78
2003.	35	58	30	48	45
2004.	26	68	10	71	79
2005.	30	64	17	60	48

Év	Iskolarendszerű		Tanfolyam		Egyéb
	kereskedő	vendéglátó	kereskedő	vendéglátó	
2006.	22	78	12	21	27
2007.	22	44	38	43	12

**Technikusvizsgát tett tanulók száma, fő
1997—2007**

Év	Szak			
	Kereskedelmi	Vendéglátó	Idegenforgalmi	Logisztikai üi.
1997.	33			
1998.	25			
1999.	20			
2000.	26			
2001.	-			
2002.	30	30		
2003.	26	30	10	
2004.	21	35	8	
2005.	15	33	9	
2006.	19	25	7	17
2007.	22	30	9	17

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

Jelenlegi diákjaink és az alkalmazottak

A tanári kar

1. sor: Cseresnyésné Bedő Györgyi; Varga Klára; Majorné Jakabfi Éva; dr. Horváth Antalné; Fekete Zsuzsanna; Kovácsné Anik Katalin; Kovács Barbara; Zsoldos Tamásné; Víg Istvánné; Göncz Ferenc; Iváncsits János; dr. Pataki Miklós; Hajnesné Balazsin Mária; Baksa Annamária

2. sor: Zolcsák Györgyné; Polgárné Szöllösi Noémi; Varga Zoltánné; Almás Piroska; Lukács Judit; Böjtiné Farkas Valéria; Csordásné Láng Éva; Püspökiné Jámbor Zsuzsanna; Kovácsné Tóth Ildikó; Katonáné Vörös Anikó; Gyimes Magdolna; Nagy Józsefné; Gecséné Gáti Mária; Matuczáné Babits Veronika; Balogné Horváth Adrienn; Kutasy Gábor Ferenc

3. sor: Simon Zoltánné; Kiss Ilona; Vajda Ágnes; Papp Magdolna; Halasiné Sziva Marianna; Kalmár Izabella Tímea; Baranyai Magdolna; Kereskai Eszter; Pásztorné Szabó Dóra; Völlerné Pál Mónika; Varga Tünde; Vlaszák Andrea; Kovács Edina Zita; Csontos Zsuzsanna; Lovkóné Horváth Csilla; Takács László; Szabó László

Felső sor: Paizs Szilvia; Bárczi Lászlóné; Farkasné Horváth Anna; Pálfi Zsuzsanna; Behmné Pethő Ilona; Horogh Roland; Rábavölgyi Attila; Barbalics László; Gondi Zoltán; Kuvári Zoltán; Úr Zoltán; Horváth István; Imrey Szabolcs; Molnár Levente; Szeiler Péter

Hiányoznak: Bartal Hajnal Anna; Bartal Györgyné; Bekéné Pados Ivett; Gyimes Gyuláné; Holczinger Melinda; Jágerné Leel-Őssy Krisztina; Küne Edina; Szendrei Ferenc; Tóthné Birics Gyöngyi; Bali Judit

Technikai dolgozók

1. sor balról:

Dolezsárné Ács Aranka, Petőfi Sándorné, Kovács Zoltánné,
Horváthné Rodek Andrea, Németh Bálintné, Kozári Ildikó, Üst
Tünde

2. sor balról:

Marton Csaba Lászlóné, Szak Gáborné, Havasi Gáborné, Kele
Imréné, Herczeg Lajosné, Varga László, Sárecz Gyuláné

3. sor balról:

Szmodics László, Szalai Krisztián, Scheier Attiláné, Huszár
Józsefné, Pávé Sándorné, Korosecz Istvánné, Németh Ferencné,
Kovács Lajos

Tanulóink

9. A osztály Osztályfőnök: Horogh Roland

1. sor: Reizner Nikolett; Vágó Valéria; Varga Kitti; Kiss Barbara;
Kovács Lilla; Molnár Zsuzsanna; Gábor Veronika; Hegedüs
Henrietta; Orsós Titanilla; Domján Csilla
2. sor: Kovács Vivien; Toplek Eliza; Vida Evelin; Szabó Nikolett;
Hörcsök Renáta; Polai Barbara; Tóth Flóra; Vámosi Brigitta;
Komárovics Melitta; Cséke Noémi
3. sor: Tulok Tamás; Zsiga Bertold; Bogdán Attila; Pallanki József;
Horogh Roland osztályfőnök; Melles Barnabás; Hökkön Zsolt;
Mátrai András; Körösi András
- Hiányzik: Mathias Éva; Pálffy Barbara; Pintér János

9. B osztály

Osztályfőnök: Tóthné Birics Gyöngyi

1. sor: Dénes Petra; Nagy Krisztina Melióra; Szakál Dóra; Németh Anett; Bánfai Bence; Tóthné Birics Gyöngyi osztályfőnök; Végvári Dorina; Seprenyi Bianka; Seprenyi Dalma
2. sor: Fazekas Orsolya; Kollerits Viktória; Klinger Evelin Viktória; Jobbágy Marietta; Józsa Evelin Edit; Rosta Éva; Bránát Claudia; Balassa Katalin; Hederics Adrienn; Ivány Alexandra; Salamon János
3. sor: Horváth András; Horváth Bence; Kaprinai Tibor; Bedenek Kitti; Kém Alexandra; Császár Roland; Budaházi Richárd; Horváth Gergő; Varga Patrik; Végh Csaba
- Hiányzik: Antal Henrietta; Antal Renáta; Tóth Klaudia

9. C osztály
Osztályfőnök: Gyimes Magdolna

1. sor: Pusztai Martin; Singula Krisztina; Lukács Csilla; Pusztai Szidónia; Kulcsár Zoltán; Gyimes Magdolna osztályfőnök; Jordanics Réka; Rák Nikoletta; Rosta Hajnalka; Molnár Mónika;
2. sor: Hompók Tamás; Scherer Jeniffer Bernadett; Présel Nikolett; Jakopánecz Barbara; Bogdán Vanda; Németh Brigitta; Orsós Hajnalka; Varga Marcella; Kolarics Zsanett; Szőke Nóra; Balogh Barbara Katalin
3. sor: Szecskó Zsolt; Somogyi-Magyar László; Szentés László; Lakner Bence; Kovács Bence; Hajdu Dávid; Horváth István; Dömötörfi Gergely; Farkas Márk
Hiányzik: Horváth Ágnes

9. D osztály

Osztályfőnök: Pászterné Szabó Dóra

1. sor: Jósvai János; Tóth Dénes; Király Nikolett; Mismás Renáta;
Molnár Adrienn; Horváth Tamara; Pászterné Szabó Dóra
osztályfőnök; Tóth Liliána; Gerencsér Kitti; Orsós Lilla; Barna
Diána; Kecő Erika
2. sor: Trojkó Dávid; Csárdi Alex; Olasz Kinga; Czinderi
Simonetta; Bátor Dorottya; Köhler Annamária; Bacs Berill;
Kovács Héra; Kovács Klaudia; Kádár Timea; Strausz Alexandra
3. sor: Szabó Zoltán; Varga Gábor; Szabó Gergely; Kiss Kornélia;
Szeredi Bettina; Szabó Melinda; Lengyel Klaudia; Rába Viktória;
Gál Viktória; Lakatos Barbara

9. E osztály
Osztályfőnök: Varga Tünde

1. sor: Tóth Gergő; Turbucz Ádám; Benke Adrienn; Bogdán Szabina; Orsós Bernadett; Horváth Dalma; Varga Tünde osztályfőnök; Dömötör Krisztina; Mihalicz Melinda; Herbai Vanda; Horváth Dávid; Kovács Zsolt
2. sor: Jakabfi Márk; Bogdán Melinda; Hegedüs Veronika; Lisztes Ráhel; Kovács Kinga; Vég Márk; Völgyi Cintia; Cseresnyés Krisztina; Horváth Vivien; Mester Bence; Beke Péter; Gál Richárd; Lengyel Attila
3. sor: Tamás Boglárka; Tihanyi Krisztina; Szakmeiszter Kitti; Horváth Gergő; Dömötör Marianna; Oletics Szilvia; Jónás Brigitta; Vörös Dóra; Varga Zsófia; Sütő Dávid; Pávlicz Patrik
Hiányzik: Léránt István Krisztián

9. F osztály

Osztályfőnök: Papp Magdolna

- 1. sor: Mánfai Henrietta; Surányi Nikoletta; Papp Magdolna
osztályfőnök; Horváth Krisztina**
- 2. sor: Varga Tünde; Lödri Barnabás; Mészáros Márton;
Korcsmáros Róbert; Komláthi Krisztián**
- 3. sor: Bogdán Viktória; Kalányos Éva; Demendi Diána Kinga;
Horváth Vivien; Bene Ibolya; Kántor Patrícia; Gál Katalin**
**Hiányzik: Csóti Viktória Mónika; Hajnal Attila; Ruzsics Milán;
Sárközi Ramóna**

10. A osztály
Osztályfőnök: Almás Piroska

1. sor: Bátorfi Tünde; Kotnyek Lilla; Imre Dorina; Dolecki Szabina;
Almás Piroska osztályfőnök; Benczes Edit; Hegedüs Péter; Zámbó
Renátó
2. sor: Pintér Marcell; Pál Alexandra; Mátyás Regina; Máthé Gréta
Viktória; Bagó Szilvia; Szász Mónika; Süle Lucia Lilla; Rab
Georgina; Varga Klaudia; Németh Szimonetta; Dombai Ádám
3. sor: Vlasics Gábor; Pécssek Roland; Hofstädter Máté Dániel;
Nagy Livia; Kollár Renáta; Horváth Judit; Kovács István; Szabó
Csilla; Mózes Dávid; Rezsek Ervin

10. B osztály

Osztályfőnök: Kovács Barbara

1. sor: Bazsó Adrienn; Millei Petra; Kovács Barbara osztályfőnök;
Vidman Mirella; Szokai Krisztina; Gerencsér Vivien
2. sor: Papp Zsuzsanna; Sárecz Nóra; Csesztregi Barbara; Tájcsek
Brigitta; Erdős Orsolya; Barbély Georgina; Bajzik Nikoletta;
Németh Judit; Bönöcz Diána
3. sor: Kulcsár Ferenc Márk; Kis Gergő; Varga Anita; Fülöp Dávid;
Lengyel Norbert; Pati Dorottya; Bata Zsófia; Gyergyák Máté;
Borbély Márk

10. C osztály
Osztályfőnök: Baranyai Magdolna

1. sor: Rinyai Ivett; Vajda Viktória; Zágon Eszter; Zsin Éva;
Baranyai Magdolna osztályfőnök; Bognár Katalin; Orsós Rita;
Németh Szandra
2. sor: Szalavics József; Kakucs Péter; Pátri Gábor; Stoklász Zoltán;
Márkus Attila; Kánnár Márton Péter; Császár Richárd; Marton
Kinga; Farkas Felícia
3. sor: Tuboly Laura; Jagarics Dóra; Gyergyák Zsóka; Gerencsér
Adrienn; Hoffer Melinda; Pölcz Éva; Pájer Adrienn; Máté Dorina;
Borbély Klaudia; Fojtek Martina
Hiányzik: Csonka Viola; Kiss Tamara

10. D osztály

Osztályfőnök: Zsoldos Tamásné

1. sor: Kovácsi Diána; Horváth Eszter; Figler Ildikó; Zsoldos Tamásné osztályfőnök; Horváth Laura; Szmodics Aletta; Horváth Alexandra; Vári Anasztázia; Pécsy Patrícia
2. sor: Tóth Eszter Dóra; Mózes Piroska; Farkas Judit; Sebestyén Alexandra; Lendvai Alexandra; Szokol Bernadett; Dimovics Bernadett; Alexandroff Gabriella; Bogár Márta
3. sor: Poszaveczi Dávid; Hegedűs Dániel; Sajóvölgyi László; Kiss Zoltán; Baj Zsolt; Kele Márk; Persek Gergely; Göttinger Márton; Hompó Dávid

10. E osztály

Osztályfőnök: Hajnesné Balazsin Mária

1. sor: Dobri Klára; Nemes Julianna; Mikó Beáta; Kodela Andrea;
Hajnesné Balazsin Mária osztályfőnök; Borsos Szabina; Kovács
Barbara; Orsós Melinda; Biró Zsuzsanna Evelin; Orsós Beáta;
Mihályfi Márta
2. sor: Hóbor Edina; Balla Dorottya; Fülöp Renáta; Princz Patrícia;
Varga Szömös Klaudia; Gecse Mária; Rohrböch Diána Kitty;
Németh Ibolya; Heizler Tamás; Virth Péter; Juhász András
3. sor: Németh Krisztián; Herczeg Dániel; Czippán Réka Viola;
Harcza Mónika; Magyar Veronika; Csizmadia Éva; Horváth Tamás;
Keller Csaba; Vercz Dávid
Hiányzik: Révész Bettina

10. F osztály

Osztályfőnök: Kovácsné Tóth Ildikó

1. sor: Novák Csaba; Halász Eszter; Szakáll Kitti; Kovácsné Tóth Ildikó osztályfőnök; Peters Kevin; Ángyán András; Marosi Gábor; Bognár Balázs
2. sor: Horváth Eszter; Flórián Alexandra; Brunner Bianka; Tóth Ádám; Horváth Zita; Gelencsér Viktória; Balogh Zsuzsanna; Orsós Hajnalka; Szenderfi Lilla; Mátyus Margit; Póka Zsófia
3. sor: Hertelendi László; Jagarics Csaba; Takács Tünde; Földes Eszter; Pócze Karolina; Nagy Alex; Marosa Zsolt; Nagy István Zoltán; Gerencsér Attila; Tóth Renáta

11. A osztály

Osztályfőnök: Kovácsné Anik Katalin

1. sor: Szép Szilárd; Meilinger Viktória; Perusza Brigitta; Lajos Tímea; Ács Adrienn; Magyar Georgina; Kovácsné Anik Katalin osztályfőnök; Kuti Szabina; Dienes Dóra; Baranyai László; Lugosi Péter

2. sor: Mikó László; Kovács Karolina; Bognár Nikolett; Vass Alexandra; Marton Anita; Vidéki Nikoletta; Csordás Anita; Vlasics Dóra; Gyergyák Zsófia; Szabados Alíz; Balogh Ramóna; Lenner Bence

3. sor: Tarsoly Lídia; Hege Szilvia; Bagladi Nikolett; Gelencsér Csilla; Beke Diána; Horváth Kata; Németh Hajnalka; Kutasi Szilvia; Friebert Andrea; Kovács Réka; Lukács Anett

11. B osztály

Osztályfőnök: Molnár Levente

1. sor: Szerecz Szabina; Bánáti Barbara; Berthold Flóra; Szekeres Kinga; Modor Réka; Kiss Renáta; Molnár Levente osztályfőnök; Takács Szonja; Szabó Melinda; Kozák Adél; Horváth Henrietta; Hapsz Ildikó

2. sor: Farkas Szabina; Papp Alexandra; Kercksmár Szabina; Bor Mónika; Horváth Tünde; Szűcs Mónika; Kovács Diána; Bagladi Gabriella; Orsos Celerina; Tarsoly Zsuzsanna; Horváth Klaudia; Hosszú Sára

3. sor: Tóth Klaudia; Hári Anita Zsuzsanna; Veier Dorina; Kele Judit; Parti Éva; Baksai József; Parti Máté; Balogh László; Illés Roland; Pesti Péter; Aczél László Zsolt
Hiányzik: Benke Klaudia Vivien

11. C osztály

Osztályfőnök: Püspökiné Jámbor Zsuzsanna

1. sor: Patyi Zsolt; Szántó Kitti; Kiss Gyöngyi; Imrei Balázs; Pintér Attila; Hartai Márk; Liplin László Rafael; Stáhl Fanni; Molnár Éva; Oros Brigitta; Béli Róbert

2. sor: Villányi Georgina; Kovács Mirabella; Balogh Viktória; Németh Kinga; Göncz Annamária; Püspökiné Jámbor Zsuzsanna osztályfőnök; Kirschlechner Nóra; Sipos Edina; Pongrácz Eszter; Halász Bernadett; Kiss Alexandra

3. sor: Domján Andrea; Virth Kitti; Boros Lilla; Pusztai Bernadett; Busa Alexandra; Nagy Edina; Vágó Klaudia; Vargovics Nikoletta; Vámosi Irina; Halajkó Attila

Hiányzik: Páli Jenifer; Friedman Tünde

11. D osztály

Osztályfőnök: Böjtiné Farkas Valéria

1. sor: Tóth Bernadett; Elekes Klaudia; Tóth Ramóna; Böjtiné Farkas Valéria osztályfőnök; Magyarosi Edina; Boros Veronika; Vizvári Bernadett; Sárközi Ildikó
2. sor: Nagy Kitti; Kakuk Csilla; Tóth Xénia; Kantó Katalin; Varga Eszter; Szabó Renáta; Képes Alexandra; Orosz Renáta; Orsós Erika; Horváth Ildikó
3. sor: Gazdag Péter Ádám; Hartai Krisztián; Földesi Gábor; Nagy Bálint; Grácz Péter; Kránicz Gergely; Zentai Gábor
- Hiányzik: Szabó Judit; Orsós Marietta; Papp Nikoletta; Németh Zoltán; Balogh László; Bánlaki Richárd; Boldizsár László; Dániel Georgina

11. E osztály
Osztályfőnök: Barbalics László

1. sor: Barbalics László osztályfőnök; Szekeres Dorina; Radanovics Klaudia; Fehér Eszter; Orsós Csilla; Pintér Noémi; Bodó Nikoletta; Vass Kinga; Varga Tünde; Povelcsák Renáta; Kiss Dávid; Gyirán Dániel
2. sor: Tislér László; Bánfi Zsolt; Tóth Ramóna; Kiss Katalin; Dezső Hajnalka; Németh Szilvia; Hervai Krisztina; Horváth László; Kovács Norbert; Buzási László; Mészáros Máté
3. sor: Fliszár Norber; Plichta László; Kiss Péter; Szakonyi Roland; Kuzma Péter; Vörös Dávid; Kékesi Milán; Bajor József; Péter Ákos, Kém Tibor; Szabados János; Szegi Gábor; Molnár Gábor

11. F osztály

Osztályfőnök: Vajda Ágnes

1. sor: Szabó Karolina; Fitos Szabina; Balogh Patrícia; Dániel Georgina; Horváth Katalin; Vajda Ágnes osztályfőnök; Gócza Mónika; Horváth Virág; Ruszó Edina; Orsós Renáta
2. sor: Tóth Adrienn; Komáromics Milán; Navrasics Márk; Orsós István; Tóth Kinga; Jagarics Klaudia; Horváth Péter; Rác László; Ignác Edit;
3. sor: Illés Roland; Kahautek Ádám; Nagy Máté; Kónya Miklós; Lengyel Gábor; Rodek Márton; Szabó Gergő; Sipos Ádám; Bogdán Norbert
- Hiányzik: Hermán Henrietta; Kovács Boglárka; Szabó Krisztina

11. N osztály
Osztályfőnök: Rábavölgyi Attila

1. sor: Jagarics Tamás, Varga Melinda; Oláh Alexandra; Ginter Anita; Idai Nikolett; Ginter Edina; Nikolics Zsuzsanna; Rábavölgyi Attila osztályfőnök; Simon Vivien; Varga Szabina; Kovács Regina
2. sor: Biró Evelin; Schróth Viktória; Fehér Brigitta; Szabó Barbara; Kodéla Barbara; Mónok Dóra; Nagy Melinda; Durgó Adrienn; Csendes Gabriella
3. sor. Váradi Tibor; Makár Alexandra; Kis Anita; Tóth Bernadett; Bläser Ádám; Spolarics Róbert; Erhetics János; Sipos Ádám

12. A osztály

Osztályfőnök: Katonáné Vörös Anikó

1. sor: Takács Melinda; Belasics Nikoletta; Tóth Viola; Üst Nóra;
Magyaros Lejla; Katonáné Vörös Anikó osztályfőnök; Iker
Henrietta; Gárdony Kitti; Keszthelyi Renáta; Korosecz Anita;
Magyar Dóra; Szekeres Petra
2. sor: Nagy Gabriella; Tóth Csilla; Vlasics Nikoletta; Pölöskei
Petra; Baranyai Csilla; Andróczi Zsanett; Dervalics Nóra; Balogh
Beatrix; Hersits Bianka; Gerencsér Barbara; Hohl Krisztina
3. sor: Kirchner Róbert; Kicska Tamás; Jankács Róbert; Kozári
Géza; Rajnai Dávid; Rostás Zsuzsanna; Tóth Alexandra; Tihanyi
Diána; Fodor Mercédesz
- Hiányzik: Magyar Krisztián; Naubauer Zsolt

12. B osztály
Osztályfőnök: Matuczné Babits Veronika

- 1. sor: Pálfi Nóra; Danajka Henrietta; Salamon Nikoletta;
 Matuczné Babits Veronika; Szittár Szandra; Herczeg Enikő**
- 2. sor: Hajdú Erzsébet; Kecő Anita; Kucs Klaudia; Ujvári Zsófia;
 Mészáros Kata; Szabó Veronika; Köteles Csilla; Somogyi Klaudia;
 Opicz Viktória; Jandzsó Dóra**
- 3. sor: Cser András Barnabás; Vinkó Ádám; Lázár Máté; Gróznér
 Dávid; Keresztesi Tünde; Lakics Andrienn; Harcz Veronika; Polai
 Viktória; Lukács Dorottya; Neubauer Dóra; Simon József**
- 4. sor: Ihász Gábor; Berényi Benjamin; Szántó Zoltán; Öri Gergő;
 Paizs István; Dömötör Dávid; Belovics Krisztián; Horváth Roland;
 Pintér Péter; Horváth Attila
 Hiányzik: Füstös István**

12. C osztály

Osztályfőnök: Iváncsits János osztályfőnök

1. sor: Vig Annamária; Ozvald Andrea; Iváncsits János
osztályfőnök; Horeczki Lívია; Göncz Anikó; Kovács Anett; Kollár
Gábor

2. sor: Pintér Zsanett; Kócza M. Orsolya; Kincs Lívია; Szekeres
Veronika; Szijártó Veronika; Fehér Diána; Budaházy Viktória; Illés
Renáta; Sipos Lilla

3. sor: Szabó Gábor; Iglói Csaba; Balassa Krisztián; Jámbor Máté;
Radics Arnold; Csizmazia Milán; Takács István; Kovács Milán;
Papócsi Viktor

Hiányzik: Kun Babett; Bujtor László

12. D osztály
Osztályfőnök: Paizs Szilvia

1. sor: Cseh Melinda; Hegedüs Diána; Horváth Tünde; Orsós Gizella; Paizs Szilvia osztályfőnök; Varga Alexandra; Gerócs Annamária; Csendes Amália; Horváth Nóra

2. sor: Kanizsai Hermina; Tataya Szabina; Pati Alexandra; Németh Kitti; Fehér Judit; Kovács Mónika; Mikó Alexandra; Halmosi Zsolt

3. sor: Nováczky Gabriella; Tarr Kaludia; Iván Viktória; Pribek Adrienn; Gyepesi Máté; Lebár Adrienn; Balázs Mária; Hajdinyák Helga; Tamás Violetta

Hiányzik: Knezovics Amália; Böte Barbara

12. E osztály

Osztályfőnök: Gondi Zoltán

1. sor: Horváth Péter; Horváth Regina; Bakon Andrea; Bogdán Judit; Szöllősi Viktória; Pulszter Nikoletta; Cserfő Diána; Kovács Mónika; Gondi Zoltán osztályfőnök

2. sor: Várhegyi Balázs; Orsós Tamás; Budai Tamás; Ivanovics István; Mátrai Gábor; Dobos Attila; Lőrinczy Attila; Soós Dávid Mihály

3. sor: Farkas Tibor; Helyes László; Lázár Dávid; Tóth Ármin; Szmodics Bálint; Fábíán Szilárd; Liplin Ferenc; Pataki Tamás; Simon Péter

Hiányzik: Kovács Róbert

12. F osztály
Osztályfőnök: Gyimes Gyuláné

1. sor: Bagarus Krisztina; Jandovics Nikoletta; Goldfinger Zsanett;
Szoborits Nikoletta; Fekete Barbara; Révész Hermina; Szever
Viktória; Kéki Aliz
2. sor: Rosta Bettina; Szabó Krisztina; Jakabfi Sarolta; Figler
Mónika; Petánovics Florentina; Felső Evelin; Papócsi Tímea; Szabó
Katalin; Cseh Zsófia
3. sor: Tálosi Tibor; Varga András; Szantner Ádám; Kuzma László;
Dömötör Ádám; Kalamász Gergő; Strazsek Ákos; Kisharmadás
Gábor; Kovács Dávid
- Hiányzik a képről: Gyimes Gyuláné osztályfőnök; Pintér József;
Takács Georgina

12. N osztály

Osztályfőnök: Varga Klára

1. sor: Takács Ilona; Butor Kata; Varga Viktória; Varga Klára
osztályfőnök; Nagy Beáta; Somogyi Magyar Renáta; Ferencz
Zsófia

2. sor: Kánya Andrea; Trenka Orsolya; Babati Brgitta; Ésik
Alexandra; Oláh Andrea; Pesti Eszter; Nagy Krisztina; Szitkovics
Péter

3. sor: Berta Bernadett; Szabó Krisztián; Takács Gyula; Friskó
Péter; Takács Barna; Berkics Dávid; Svélec Miklós
Hiányzik: Liplin Manuela

13. A osztály
Osztályfőnök: Majorné Jakabfi Éva

1. sor: Horváth Nikoletta; Fazekas Erika; Blatt Mónika; Imre Eszter; Faragó Georgina; Dávid Éva; Szekeres Bernadett; Bedő Mónika; Szabó Anna

2. sor: Gerencsér Szilvia; Varga Zsuzsanna; Kovács Cintia; Tkáleczt Viktória; Pintér Tamás; Horváth Dávid; Dömötör Anett; Farkas Edit; German Richárd

Hiányzik: Kiss Zsuzsanna; Biró Tímea

13. B osztály

Osztályfőnök: Zolcsák Györgyné

1. sor. Novák Pál; Szilvás Tamás; Dominkó Nóra; Dezső Mária;
Tóth Nikoletta; Tölli Péter; Zolcsák Györgyné osztályfőnök; Nagy
István; Balogh Szilvia; Kuzma Eszter; Németh Barnabás; Tóth Pál

2. sor: Dara Ádám; Tóth László; Kurucz Arnold; Gergelics
Annamária; Vörös Regina; Szabó Zsuzsanna; Lázár Erika; Marics
Eszter; Gerócs Adrienn; Molnár Bernadett; Rátkai Adél; Szabó
László

3. sor: Gerócs Zsolt; Kovácsi Roland; Kiss László; Jankovits Bálint;
Jáni Richárd; Szökrény Lajos János; Kecskés Milán; Gredics Péter;
Mészáros Bence; Tizedes Marcell
Hiányzik: Horváth Gergő

13. C osztály
Osztályfőnök: Kiss Ilona

1. sor: Kiss Ilona osztályfőnök; Cseresnyés Mónika; Csizmazia Diána; Varga Gabriella; Kovács Adél; Mikó Rózsa Henrietta; Nincsics Anikó; Kövesi Adrienn; Lebár Ivett Anita
2. sor: Csondor Anita; Timár Balázs; Kovács Dániel; Horváth Norbert; Puskás Sándor; Mayer Zsófia; Varga Nikoletta; Reizner Szilárd
- Hiányzik: Vörös László András

13. D osztály

Osztályfőnök: Behmné Pethő Ilona

1. sor: Tóth Krisztina; Simon Bernadett; Dobos Bernadett; Czigány Eszter; Gombos Krisztina; Simon Beatrix; Vékási Edina; Németh Andrea; Silheim Szabina; Kocza Eszter

2. sor: Molnár Lúcia; Honcz Krisztián; Molnár Péter; Bemhné Pethő Ilona osztályfőnök; Szabó Kristóf; Mihovics István; Pintér György

14. A osztály
Osztályfőnök: Szeiler Péter

1. sor: Szeiler Péter osztályfőnök; Hóbor Szilvia; Mátravölgyi Ágnes; Szabó Zsuzsanna; Nagy Ramóna; Tóth Viktória; Horváth Annamária
2. sor: Fujtó Heléna; Fenyvesi Bettina; Lakos Beáta; Kovács Judit; Hóbor Annamária; Takács Edina; Szakony Judit; Burcsi Renáta
3. sor: Bedő Gábor; Völgyi Gergely; Gál Dávid Tibor; Szilágyi Bálint; Kósz András; Olasz Attila; Józsa Mónika; Alács Nóra; Horváth Dénes

14. B osztály

Osztályfőnök: Halasiné Sziva Marianna

1. sor: Gyöngy Andrea; Halasiné Sziva Marianna; Császár Csilla;
Kovács Eszter
2. sor: Darabos Balázs; Tóth Anita; Horváth Renáta; Zsohár
Krisztina; Kovács Nikoletta; Istvánfi Vivien; Bagarus Gábor
3. sor: Klein Márk; Fábíán Tamás; Kovács Tibor; Horváth
Krisztina; Varga Ivett; Nagy Hajnalka; Vlasics Hajnalka
Hiányoznak: Radovics Tünde Tímea; Kámán Szabina

14. C osztály
Osztályfőnök: Úr Zoltán

1. sor: Virovecz Anita; Úr Zoltán osztályfőnök; Kovács Richárd;
Németh Mária Ingrid;
2. sor: Józsa Adrienn; Kangyalics Judit; Mikocsis Viktória; Lukács
Edina; Tollár Zsanett
Hiányzik: Kovács Anett Éva

Zárszó

„Mindennek rendelt ideje van és ideje van az ég alatt minden akaratnak.”

„Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje az ültetésnek, ideje annak kiszaggatásának, ami ültettetett.”

„Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje a jajgatásnak és ideje a szökdelésnek.”

„Ideje van a keresésnek és ideje a vesztésnek; ideje a megőrzésnek és ideje az eldobásnak.”

/Prédikátorok könyve 3.
fejezet/

Szép és hálás feladat volt a Thúry György Szakképző Iskola vezetőjeként megrendezni a 150 éves fennállás megünneplésének rendezvénysorozatát. Nem helyes azonban egyes szám első személyben szólnom a szervezés lefolytatásáról. Örömmel számolok be arról, hogy nekem, nekünk csak el kellett kiáltanunk magunkat, és a lavina tette a dolgát. Akár erről a könyvről, és az itt megjelent anyagokról beszélünk, akár a kiállítás tárgyainak összegyűjtéséről, a kapcsolódó rendezvények lebonyolításáról, vagy a támogatások felkutatásáról, kizárólag segítőkészséggel, lelkesedéssel találkoztam. Köszönöm!

Köszönet a „keris” öregdiákoknak, nyugdíjas pedagógusainknak, volt és jelenlegi dolgozóinknak, szülőknak, tanítványoknak! Hálás vagyok a természetnek, hogy láthattam a boldog-szomorú emlékek fényében csillogó szemeket, megfoghattam az adni akaró, adni tudó kezeket, átérezhettem az összetartozást Önökkel, Veletek.

150 éve működik ez az intézmény, 150 éve kitartott profilja mellett. 150 éve nem akad olyan család Nagykanizsán, ahol valakinek ne lenne kötődése a Kerihez. Szükség van ránk, tesszük a dolgunk, lépést tartunk, küzdünk, és most magunkat büszkén kihúzza, ünnepelünk.

Zárszóként azt az őszinte reményt szeretném szavakba önteni, ami az iskola sikeres, eredményes jövőbeli fennmaradását óhajtja, melyet teljes lényemmel kívánok. Ne legyen színtere továbbra sem ez az intézmény politikai csatározásnak, ne essen áldozatául múltó divathullámoknak, végezze lelkiismeretesen a feladatát: nemzedékről-nemzedékre, a kereskedelmi-, vendéglátó- és idegenforgalmi szakma jól képzett, értékkel gazdagodott képviselőit adja a városnak, az országnak! Ehhez kívánok az utánunk következő iskolai dolgozóknak, leendő tanítványoknak kellő hitet, e hitből táplálkozó kitartást, e hitet tápláló sikereket!

Őszinte szeretettel:

Csordásné Láng Éva
igazgató

„Az a bölcs ember, aki a jelent éppúgy szereti, mint amilyen szívesen fog visszagondolni rá, amikor az már múlttá válik.”

Machado

Köszönöm megtisztelő részvételüket!

Csordásné Lang Éva
Csordásné Lang Éva
igazgató

